

ယောဘဝတုတု။

1 ယောဘ အမည် ရှိ သော သူ တ ယောက် သည် ဥ ဇ ပြည်၌နေ၏။ ထိုသူ သည် စုံလင် ဖြောင့် မတ် ခြင်း ရှိ၏။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို ရှောင်သောသူဖြစ်၏။

2 သားခုနစ်ယောက်နှင့် သမီးသုံးယောက်ရှိ၏။

3 သူ၏ဥစ္စာ ကား၊ သိုး ခုနစ် ထောင်၊ ကုလားအုပ် သုံး ထောင်၊ နွား ယှဉ် ငါးရာ၊ မြည်း မ ငါးရာ၊ ငယ်သား အတိုင်းမသိများသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူသည် အရှေ့မျက်နှာ အရပ်သားတကာတို့ထက် သာ၍ကြီးသောသူဖြစ်၏။

4 ယောဘ၏ သားတို့သည် နှစ်စဉ်အတိုင်း အသီးအသီး ဘွားသောနေ့ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့အိမ်၌ ပွဲခံသဖြင့်၊ နှမသုံး ယောက်ကိုလည်းခေါ်၍ အတူစားသောက်လေ့ ရှိကြ၏။

5 ပွဲခံသောနေ့ရက်လွန်သောအခါ၊ ယောဘသည်သူတို့ ကိုခေါ်၍ သန့်ရှင်းစေပြီးလျှင် နံနက်စောစောထ၍ သူတို့ အရေအတွက်အတိုင်း မီးရှို့သောယဇ်ကိုပူဇော်လေ့ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့သားတို့သည် မှားယွင်း၍ စိတ်နှလုံး ထဲ၌ ဘုရားသခင်ကို စွန့်ပစ် ကြ ပြီလော့ဟု ယောဘ အောက်မေ့၏။ ထိုသို့ယောဘသည် အစဉ်ပြုမြဲ ရှိ၏။

6 ဘုရားသခင်၏ သားတို့သည်ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ခစား ခြင်း ငှါ လာ ရ သော နေ့ရက် အချိန် ရောက် လျှင်၊

စာတန်သည်လည်း သူတို့နှင့်ရောနှော၍လာ၏။

7 ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်အဘယ်အရပ်က လာသနည်း ဟု စာတန် ကို မေးတော်မူလျှင်၊ စာတန်က၊ မြေကြီးပေါ်မှာ လှည့်လည်၍ အရပ်ရပ်သွားလာခြင်း အမှုထဲက လာပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

8 ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ့ကျွန်ယောဘကိုဆင်ခြင်ပြီလော။ မြေကြီးပေါ်မှာသူနှင့် တူသောသူ တယောက်မျှမရှိ။ စုံလင်ဖြောင့်မတ်ပေ၏။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူ၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို ရှောင်သော သူ ဖြစ်သည်ဟု စာတန်အား မိန့်တော်မူ၏။

9 စာတန်ကလည်း၊ ယောဘသည် အကျိုးမရဘဲ ဘုရားဝတ်ကို ပြုသလော။

10 ကိုယ်တော်သည် သူ့ကိုယ်မှစ၍ သူ့အိမ်နှင့် သူ့ဥစ္စာရှိသမျှ ပတ်လည်၌ စောင့်ရန်းကာတော်မူသည် မဟုတ်လော။ သူပြုလေသမျှတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ။ သူ့သိုးနွားအစရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့သည် မြေပေါ်မှာ အလွန်ပွားများကြပြီ။

11 ယခုမူကား၊ လက်တော်ကိုဆန့်၍ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှကို ထိခိုက်တော်မူလျှင်၊ သူသည် မျက်မှောက်တော်၌ ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပယ်ပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားကို ပြန်လျှောက်လေ၏။

12 ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှသည် သင့်လက်၌ရှိ၏။ သူ့ကိုယ်တခုကိုသာ မထိမခိုက်နှင့်ဟု မိန့်

တော်မူလျှင်၊ စာတန်သည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ထွက် သွားလေ၏။

13 တနေ့သ၌ ယောဘ၏သားသမီးတို့သည် အစ်ကို အကြီးအိမ်တွင်စား၍ စပျစ်ရည်ကိုသောက်လျက် နေကြ စဉ်၊

14 ယောဘ ထံသို့ တမန်တယောက် လာ၍၊ နွား တို့သည် လယ်ထွန်လျက်၊ သူတို့အနားမှာမြည်းမတို့သည် ကျက်စားလျက် ရှိကြသောအခါ၊

15 ရှေ့အမျိုးသားတို့သည် တိုက်ယူသွားကြပါပြီ။ လူ စောင့်တို့ကိုလည်း ထားနှင့်သတ်၍ ကျွန်တော် တယောက် တည်း ကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အား သိတင်းကြားပြော ရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

16 ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ အခြားသောသူတယောက် သည်လာ၍၊ ဘုရားသခင်၏မီးသည် မိုဗ်းကောင်း ကင် မှ ကျသဖြင့်၊ သိုးများနှင့် လူစောင့်များတို့ကို လောင်၍သူ တို့သည်ကျွမ်းကုန်ကြပါပြီ။ ကျွန်တော်တယောက် တည်း ကျန်ရစ် လျက်၊ ကိုယ်တော် အား သိ တင်း ကြားပြော ရ ပါသည်ဟုလျှောက်လေ၏။

17 ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ အခြားသောသူ တယောက် သည်လာ၍၊ ခါလဒဲအမျိုးသား တပ်သုံးတပ် တို့သည် ချီ၍ ကုလားအုပ်တို့ကို တိုက်ယူသွားကြပါပြီ။ လူစော င်တို့ကိုလည်း ထားနှင့်သတ်၍ ကျွန်တော်တယောက် တည်း ကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အား သိတင်းကြားပြော

ရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

18 ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ အခြားသောသူတယောက်သည် လာ၍၊ ကိုယ်တော်၏သားသမီး တို့သည် အစ်ကိုအကြီးအိမ်၌ စား၍ စပျစ်ရည်ကို သောက်လျက်နေကြသောအခါ၊

19 တောမှလေကြီးလာ၍ အိမ်လေးထောင့်ကို တိုက်သဖြင့်၊ အိမ်သည် ထိုလုလင်တို့အပေါ်၌ပြိုလဲပါ၏။ သူတို့သည်သေ၍ ကျွန်တော်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အား သိတင်းကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

20 ထိုအခါ ယောဘသည် ထ၍ မိမိဝတ်လုံကို ဆုတ်လေ၏။ ဆံပင်ကိုလည်း ရိတ်၍ မြေပေါ်မှာဝပ်လျက် ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ငါသည် အဝတ်မပါဘဲ အမိဝမ်းထဲက ထွက်လာ၏။

21 အဝတ် မပါဘဲ အမိဝမ်းထဲသို့ ပြန်သွားတော့မည်။ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားလည်း ရုပ်သိမ်းတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည် မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်းဟု ဆိုလေ၏။

22 ယောဘသည် ဤအမှုများနှင့် တွေ့ကြုံသော်လည်းမ မှားယွင်း။ ထာဝရဘုရားကိုလည်းအပြစ် မတင်ဘဲနေ၏။

2

1 တဖန်ဘုရားသခင်၏ သားတို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ လာရသောနေ့ရက်အချိန် ရောက်

လျှင်၊ စာတန်သည်လည်း ထာဝရဘုရားထံတော်၌ခစားခြင်းငှါ သူတို့နှင့်အတူလာ၏။

2 ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟု စာတန်ကိုမေးတော်မူလျှင်၊ စာတန်က၊ မြေကြီးပေါ်မှာလှည့်လည်၍ အရပ်ရပ်သွားလာခြင်း အမှုထဲကလာပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

3 ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ့ကျွန်ယောဘကို ဆင်ခြင်မိပြီလော။ မြေကြီးပေါ်မှာသူနှင့်တူသောသူ တယောက်မျှမရှိ။ စုံလင်ဖြောင့်မတ်ပေ၏။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို ရှောင်သောသူဖြစ်၏။ အကြောင်းမရှိဘဲ သူကိုပျက်စီးစေခြင်းငှါ သင်သည် ငါ့ကိုတိုက်တွန်းသော်လည်း၊ သူသည် ဖြောင့်မတ်သောသဘောကို စွဲလမ်းလျက်နေသည်ဟု စာတန်အား မိန့်တော်မူ၏။

4 စာတန်ကလည်း၊ အရေဘို့အရေဟုဆိုသကဲ့သို့၊ လူသည်မိမိအသက်ဘို့ မိမိဥစ္စာရှိသမျှကိုပေးပါလိမ့်မည်။

5 ယခုတဖန် လက်တော်ကိုဆန့်၍ သူ့အရိုးနှင့် သူ့အသားကို ထိခိုက်တော်မူလျှင်၊ သူသည် မျက်မှောက် တော်၌ ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပယ်ပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားကို ပြန်လျှောက်လေ၏။

6 ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူသည် သင့်လက်၌ ရှိ၏။ သူ့အသက်တခုကိုသာ လွတ်စေဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊

7 စာတန်သည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ထွက်သွား၍ ယောဘ၏ ခြေဘဝါးမှသည် ဦးထိပ်တိုင်အောင် ဆိုးသော

အနာစိမ်းများ တိုးပေါက်စေ၏။

8 ယောဘသည် ကိုယ်ကိုခြစ်စရာ အိုးခြမ်းကို ကိုင်ယူ၍ မီးဖိုပြာထဲမှာ ထိုင်လေ၏။

9 ထိုအခါမယားက၊ သင်သည် ဖြောင့်မတ်သောတရားကို စွဲလမ်းသေးသလော။ ဘုရားသခင်ကို စွန့်ပယ်၍ သေလော့ဟုဆို၏။

10 ယောဘကလည်း၊ မိန်းမမိုက်ပြောတတ်သကဲ့သို့ သင်သည်ပြော၏။ အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏လက်တော်မှ သုခချမ်းသာကို ခံယူသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဆင်းရဲကို မခံယူရာသလောဟုဆို၏။ ယောဘသည် ဤအမှုများနှင့် တွေ့ကြုံသော်လည်း နှုတ်ဖြင့်မျှ မမှားယွင်း။

11 ထိုအခါ တေမန် အမျိုးသား ဧလိဖတ်၊ ရှုအာ အမျိုးသား မိလဒဒါ၊ နေမတ် အမျိုးသား ဇောဖါတည်း ဟူသော ယောဘ၏အဆွေခင်ပွန်း သုံးယောက်တို့သည်၊ သူ၌ရောက်သော ဤအမှုကြီးအလုံးစုံတို့ကို သိတင်း ကြားလျှင်၊ ယောဘနှင့်အတူ ညည်းတွား၍ သူ့ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ စည်းဝေးမည် ချိန်းချက်သည်အတိုင်း၊ အသီးအသီး မိမိတို့နေရာအရပ်မှ ရောက်လာကြ၏။

12 ထိုသူတို့သည် အဝေးကမျှော်ကြည့်၍ ယောဘကို မသိလျှင်၊ အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးကြ၏။ အသီးအသီး မိမိတို့ဝတ်လုံကိုဆုတ်၍ မြေမှုန့်ကို ယူပြီးလျှင် မိမိတို့ ခေါင်းပေါ်သို့ကျရောက်စေခြင်းငှါ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ ပစ်တင်

ကြ၏။

¹³ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယောဘနှင့်အတူမြေပေါ်မှာထိုင်၍၊ သူသည်ပြင်းစွာသောဆင်းရဲခံရကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ အဘယ်သူမျှ စကားမပြောမဆိုဘဲနေကြ၏။ v

3

¹ ထိုနောက်၊ ယောဘသည် နှုတ်ကိုဖွင့်၍
² မိမိဘွားသောနေ့ရက်ကို ကျိန်ဆဲလျက် မြွက်ဆိုသည် ကား။

³ ငါဘွားသော နေ့ရက်ပျက်စီးပါစေ။ သားယောက်ျား ကို ပဋိသန္ဓေယူပြီဟုသိတင်းကြားပြောသော ညဉ့်လည်း ပျက်စီးပါစေ။

⁴ ထိုနေ့ရက်မိုက်ပါစေ။ ဘုရားသခင်သည် မျက်နှာပြု တော်မမူပါစေနှင့်။ အလင်းမပေါ်ထွန်းပါ စေနှင့်။

⁵ မှောင်မိုက်၊ သေမင်းအရိပ်သည် ထိုနေ့ရက် အသရေ ကို ရှုတ်ချပါစေ။ မိုဃ်းတိမ်ထပ် လွှမ်းမိုးပါစေ။ မွန်းတည့် အရှိန်ဖြင့် ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်ပါစေ။

⁶ ထိုညဉ့်သည်မှောင်မိုက်၌ ပျောက်ပါစေ။ နှစ်စဉ် နေ့ ရက်တို့နှင့် မပေါင်းပါစေနှင့်။

⁷ လအရေအတွက်၌ မဝင်ပါစေနှင့်။ အော်၊ ထိုညဉ့် သည်ဆိတ်ညံပါစေ။ ရွှင်လန်းသောအသံမရှိပါ စေနှင့်။

⁸ နေ့ရက်ကိုရွေး၍ ကျိန်ဆဲတတ်သောသူ၊ မိကျောင်းကို ထစေတတ်သောသူတို့သည် ထိုညဉ့်ကို ကျိန်ဆဲပါစေ။

9 ညဦးယံ ကြယ် တို့သည် မိုက်ပါစေ။ ထိုညဉ့်သည် အလင်းကိုတောင့်တ၍ မရပါစေနှင့်။ နံနက်မိုးလင်း ကို မမြင်ပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊

10 ငါ့အမိ၏ဝမ်းကို ပိတ်မထား၊ ဒုက္ခဆင်းရဲကို ငါမမြင် စေခြင်းငှါ မကွယ်မကာ။

11 ငါသည်မွေးစက အဘယ်ကြောင့်မသေသနည်း။ အမိဝမ်းထဲမှ ထွက်စက အဘယ်ကြောင့် အသက်မချုပ် သနည်း။

12 ငါ့ကိုအဘယ်ကြောင့် ပိုက်ပွေ့ရသနည်း။ အဘယ် ကြောင့် နို့တိုက်ရသနည်း။

13 ထိုသို့မပြုလျှင် ငါသည်အိပ်၍ငြိမ်းပြီ။ ပျော်လျက် နေရပြီ။

14 မြို့ပျက်တို့ကို ပြင်ဆင်ပြုစုသော လောကီရှင်ဘုရင်၊

15 မှူးမတ်တို့နှင့်၎င်း၊ ရွှေကိုရတတ်၍ ဘဏ္ဍာတိုက်၌ ငွေ ကိုအပြည့်သိုထားသောမင်းတို့နှင့်၎င်း ငါငြိမ်းရပြီ။

16 သို့မဟုတ် အချိန်နေ့လမစေ့မှီ မွေးသောသူငယ်၊ အလင်းကို မမြင်ရသောသူငယ်ကဲ့သို့ ငါပျက်စီးရပြီ။

17 ထိုအရပ်၌ လူဆိုးတို့သည် နောက်တဖန်မနှောင့်ရှက် ရ။ ပင်ပန်းသောသူသည်တို့သည် ချမ်းသာ ရကြ၏။

18 အချုပ်ခံရသောသူတို့သည်လည်း အတူငြိမ်ဝပ်ရ ကြ၏။ ညဉ့်ဆဲသောသူ၏စကားသံကိုမကြားရကြ။

19 ထိုအရပ်၌ ကြီးသောသူနှင့် ငယ်သောသူရှိကြ၏။ ကျွန်သည်လည်း သခင်လက်နှင့်လွတ်ရ၏။

20 ဒုက္ခဆင်းရဲခံရသောသူအား အဘယ်ကြောင့်အလင်း
ကိုပေးသနည်း။ စိတ်နှလုံးခါးသောသူအား အဘယ်ကြော
င့် အသက်ကိုပေးသနည်း။

21 သူတို့သည် သေခြင်းကို တောင့်တ၍မရနိုင်။
ပုဂံထားသော ဥစ္စာကိုဘော်ခြင်းငှါ တူးသည် ထက်သေ
ခြင်းအကြောင်းကို ဘော်ခြင်းငှါ သာ၍ထူးကြ၏။

22 သူတို့သည်သင်္ချိုင်းတွင်းကို တွေ့သောအခါ အလွန်
ဝမ်းမြောက်၍ အထူးသဖြင့် ရှင်လန်းကြ၏။

23 မိမိ သွားသော လမ်း ကွယ်ပျောက်သော သူ၊
ဘုရားသခင်ဆီးကာ ချုပ်ထားသောသူအား အလင်းနှင့်
အသက်ကို အဘယ်ကြောင့် ပေးသနည်း။

24 အစစစားခြင်း အရာ၌ ငါ ညည်းတွားခြင်း ရှိ၏။
ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း မျက်ရည်သည်လည်း ရေစီး
သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

25 ငါကြောက်သော အမှုသည် ငါ၌ရောက်လာပြီ။ ငါ
အလွန်ကြောက်သောဘေးသည် ငါ့ကိုတွေ့မိပြီ။

26 ငါသည်ငြိမ်ဝပ်ခြင်းမရှိ။ ချမ်းခြင်းမရှိ။ သက်သာ
ခြင်းမရှိ။ ဒုက္ခဆင်းရဲသက်သက် ရှိသည်ဟု မြွက်ဆို
လေ၏။

4

1 ထိုအခါ တေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်မြွက်ဆိုသည်
ကား၊

2 ငါတို့သည် သင်နှင့် နှုတ်ဆက်စမ်းလျှင်၊ သင်
သည် စိတ်ပျက်ကောင်းပျက်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊

အဘယ်သူသည် စကားမပြောဘဲ နေနိုင်မည်နည်း။

3 သင်သည် လူ့အများတို့ကို ဆုံးမပြီ။ လက်မစွမ်းသော သူတို့ကို ခိုင်ခံ့စေပြီ။

4 သင်၏စကားသည် လဲလှသောသူကို ထောက်မပြီ။ နှ နှံ့သောဒူးတို့ကိုလည်း တည့်စေပြီ။

5 ယခု မူကား၊ ကိုယ်တိုင် အမှုတွေ့၍ စိတ်ပျက်၏။ အထိအခိုက် ခံရသော ကြောင့် မိန်းမောတွေ ဝေလျက် နေ၏။

6 သင်၏ရိုသေ သော သဘော၊ ယုံကြည် ကိုးစား သော သဘော၊ မြော် လင့် သော သဘော၊ တည်ကြည် သော သဘော၊ တရားသဖြင့် ကျင့်တတ်သောသဘောသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။

7 အပြစ် နှင့် ကင်းလွတ် လျက် ပင် ပျက်စီး ခြင်း သို့ အဘယ်သူရောက်သနည်း။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အဘယ်အရပ်၌ ဆုံးသနည်းဟု ဆင်ခြင်ပါလော့။

8 ငါသိမြင်သည်အတိုင်း၊ မတရားသော လယ်ထွန်ခြင်း ကို ပြုသောသူနှင့် အဓမ္မမျိုးစေ့ကို ကြဲသောသူတို့ သည် ထိုသို့နှင့်အညီ စပါးရိတ်တတ်ကြ၏။

9 ဘုရားသခင် မှုတ် တော် မှု သ ဖြင့်၊ ထို သူ တို့သည် ပျက်စီး၍၊ ရှုတော်မူသောအသက်ဖြင့်လည်း ဆုံးရှုံးရကြ ၏။

10 ခြင်္သေ့ ဟောက် ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်း သော ခြင်္သေ့ အသံမြည်ခြင်း၊ ခြင်္သေ့ကလေးကိုက်ဝါးခြင်း ငြိမ်းရ၏။

11 ဘမ်း၍ စားစရာမရှိသောကြောင့်၊ ကြမ်းတမ်းသော
ခြင်္သေ့သည်သေ၍၊ ခြင်္သေ့မ၏သားငယ်တို့သည် အရပ်
ရပ် ကွဲပြားရကြ၏။

12 တရံရောအခါ ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာ ဗျာဒိတ်တော်
ကို ရ၍ တိုသောအသံကိုကြားရ၏။

13 လူတို့သည်ကြီးစွာသော အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်၍၊
ထူးဆန်းသော ရူပါရုံထင်ရှားရာ ကာလ ညဉ့်အချိန်၌ ငါ
အောက်မေ့စဉ်တွင်၊

14 ငါ့အရိုးများ တုန်လှုပ်သည်တိုင်အောင်၊ ငါ အလွန်
ကြောက်အားကြီး၍ ထိတ်လန့်လျက်နေ၏။

15 ဝိညာဉ်တပါးသည် ငါ့ရှေ့၌ ကန့်လန့်ရှောက် သွား၍၊
ငါသည် ကြက်သီးမွေးညှင်းထလေ၏။

16 ထိုဝိညာဉ်သည်ရပ်နေ၍၊ ပုံသဏ္ဍာန်လည်း သေချာ
စွာ မထင်မရှားအရိပ်ကိုသာ ငါမြင်ရ၏။ ငြင်းသော အသံ
ရှိ၍ ငါကြားသောစကားသံဟူမူကား၊

17 သေတတ်သောလူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ ဖြောင့်
မတ်ခြင်းရှိရသလော။ လူသတ္တဝါသည် ဖန်ဆင်း တော်မူ
သော အရှင်ရှေ့မှာ သန့်ရှင်းခြင်း ရှိရသလော။

18 အမှု တော် ထမ်း တို့ ကို ယုံ တော် မ မူ။
ကောင်းကင်တမန်တော် တို့၌ စုံလင် ခြင်း မ ရှိ ဟု ထင်
တော်မူ၏။

19 သို့ဖြစ်လျှင် မြေမှုန့်၌တည်၍ မြေထဲတွင် နေတတ်
သောသူတို့ကို အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ထိုသူတို့ကို

ပိုးရွပင်နိုင်တတ်၏။

20 တနေ့ခြင်းတွင် ပျက်စီးတတ်ကြ၏။ အဘယ်သူမျှ ပမာဏမပြုဘဲ အစဉ်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကြ၏။

21 သူတို့၏ဂုဏ်အသရေကွယ်ပျောက်၍ သူတို့သည် ပညာမရှိဘဲ သေသွားတတ်ကြ၏။

5

1 ယခုတစ်ခေါ်ပါ။ အဘယ်သူ ထူးလိမ့်မည်နည်း။ သန့်ရှင်းသူတို့တွင် အဘယ်သူကို ကြည့်မျှော်မည်နည်း။

2 ဒေါသသည် လူမိုက်ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ ပညာမရှိသော သူသည်လည်း ငြူစူသောသဘောအားဖြင့် သေခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

3 မိုက်သော သူအမြစ်စွဲသည် ကို ငါ မြင် သောအခါ၊ သူ၏နေရာကို ချက်ခြင်းကျိန်ဆဲ၏။

4 သူ၏သားသမီးတို့သည် ဘေးလွတ်ရာအရပ်နှင့် ဝေးကြ၏။ ရုံးတော်ရှေ့၌ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောအခါ ကယ်နှုတ်သောသူ တယောက်မျှမရှိ။

5 သူရိတ်သောစပါးကို မွတ်သိပ်သောသူသည်၊ ဆူးပင်ကသောခြံ အထဲကယူသွား၍ စားတတ်၏။ သူ၏ပစ္စည်းဥစ္စာကိုလည်း ရေငတ်သော သူသည် မျိုတတ်၏။

6 မြေမှုန့်ထဲက အမှုရောက်သည်မဟုတ်။ ဒုက္ခသည်မြေပေါ်မှာ မပေါက်တတ်။

7 မီးပွားတို့သည် အထက်သို့ပျံတက်သည်နည်းတူ၊ လူသည်ဒုက္ခ၌ ကျင်လည်ခြင်းငှါ မွေးဘွား၏။

8 ငါမူကား ဘုရားသခင်ကို မျှော်လင့်မည်။ ကိုယ်အမှုကို ဘုရားသခင်၌ အပ်မည်။

9 ဘုရားသခင်သည် ကြီးသော အမှု၊ စစ်၍မကုန်နိုင်သော အမှု၊ ရေတွက်၍မဆုံး၊ အံ့ဩဘွယ်သော အမှု တို့ကို ပြုတော်မူ၏။

10 မြေပေါ်မှာမိုဗ်းရွာစေသဖြင့် လယ်တို့၌ ရေကိုပေးတော်မူ၏။

11 ထိုသို့နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ငြိုငြင်သောသူတို့ကိုလည်း ဝမ်းသာစေတော် မူ၏။

12 ပရိယာယ်ပြုသောသူတို့၏ အမှုကိုမအောင်စေခြင်းငှါ သူတို့အကြံကို ဖျက်တော်မူ၏။

13 ပညာရှိတို့ကို သူတို့၏ပရိယာယ်အား ဖြင့် ဘမ်းဆီးတော်မူ၏။ လှည့်စားတတ်သောသူတို့၏ တိုင်ပင်ခြင်းကို အချည်းနှီးဖြစ်စေတော်မူ၏။

14 ထိုသူတို့သည် နေ့အချိန်၌ မှောင်မိုက်ကိုတွေ့၍၊ ည၌ အချိန်၌ကဲ့သို့ မွန်းတည့်အချိန်၌ စမ်းသပ်လျက် သွားလာကြ၏။

15 ထိုသူတို့စီရင်သောထားဘေးမှုဂင်း၊ အားကြီးသောသူတို့၏ လက်မှုဂင်း၊ ဆင်းရဲသားတို့ကို ကယ်နှုတ် တော်မူ၏။

16 ထိုသို့ ဆင်းရဲသားတို့သည် မြော်လင့်ရာအခွင့် ရှိကြ၏။ အဓမ္မသည်လည်း မိမိနှုတ်ကို ပိတ်ထားရ၏။

17 အပြစ်နှင့်အလျောက် ဘုရားသခင် စစ်ဆေး တော်မူ

ခြင်းကို ခံရသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုကြောင့် အနန္တ တန်ခိုးရှင် ဆုံးမတော်မူခြင်းကို မထိမဲ့မြင်မပြုပါနှင့်။

18 ထိုအရှင်သည် အနာကိုဖြစ်စေ၍၊ ထိုအနာကိုလည်း စည်းစေတော်မူ၏။ ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍ လက်တော်နှင့် သက်သာစေတော်မူ၏။

19 သင့်ကိုအမှုခြောက်ပါးထဲက နှုတ်ယူတော်မူ သည် သာမက၊ ခုနစ်ပါးသောအမှု၌လည်း ဘေးတစုံတခုမျှ မ ထိမခိုက်ရ။

20 အစာခေါင်းပါးသောအခါ သေဘေးမှ၎င်း၊ စစ်တိုက် သောအခါ ထားဘေးမှ၎င်း၊ သင့်ကို ရွေးနှုတ် တော်မူလိ မ့်မည်။

21 သင်သည်ကဲ့ရဲ့ခြင်းဘေးနှင့် ကင်းလွတ်၍ ပျက်စီး ခြင်းဘေးရောက်သော်လည်း မကြောက်ရ။

22 ပျက်စီးခြင်းဘေးနှင့် အစာခေါင်းပါးခြင်းဘေးကို ရယ်မော၍ တောသားရဲတို့ကိုလည်း မကြောက်ရ။

23 အကြောင်းမူကား၊ လယ်၌ကျောက်ခဲတို့သည် သင်နှင့် ပဋိညာဉ်ပြု၍ တောသားရဲတို့သည် သင်နှင့် မိဿဟာ ယဖွဲ့ကြလိမ့်မည်။

24 သင် သည် ကိုယ် အိမ်၌ ငြိမ် သက် ခြင်း ရှိ ကြောင်း ကို တွေ့၍ ကိုယ် နေရာ အရပ် သို့ ပြန် ရောက် သောအခါ စိတ်ပျက်စရာအကြောင်းမရှိရ။

25 သင်၌သားသမီးများပြား၍၊ သင့်အမျိုးအနွယ်သည် မြေပေါ်မှာ မြက်ပင်နှင့်အမျှ ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့မြင်ရလိ

မ့်မည်။

26 အချိန်တန်လျှင် သိမ်းယူသောကောက်လှိုင်းကဲ့သို့၊
သင်သည် အသက်ကြီးရင့်၍ သင်္ချိုင်းသို့ ရောက်ရ လိမ့်
မည်။

27 ဤအမှုကို ငါတို့သည် စစ်ဆေး၍ ယခုပြောသည်
အတိုင်း မှန်ပါ၏။ နားထောင်ပါ။ အသင့်နှလုံးသွင်း ထား
ပါဟု မြက်ဆို၏။

6

1 တဖန်ယောဘမြက်ဆိုသည်ကား၊

2 ငါဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို သေချာစွာ ချိန်တွယ်
ပါစေ။ ငါခံရသောဒုက္ခများကိုလည်း ချိန်ခွင့်၌ စုထားပါ
စေ။

3 သို့ဖြစ်လျှင် သမုဒ္ဒရာသဲထက်သာ၍ လေးလိမ့်မည်။
ထိုကြောင့် ငါ့စကားလွန်မိပြီ။

4 အနန္တ တန်ခိုး ရှင် ပစ် တော် မူ သော မြှား တို့သည်
ငါ့၌စွဲ၍၊ အဆိပ်အတောက်ဖြင့် ငါ့ဝိညာဉ်ကိုမွန်းစေ၏။
ဘုရားသခင် ပြုတော် မူ သော ကြောက် မ က် ဘွယ် အရာ
တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ စီလျက်ရှိကြ၏။

5 တောမြည်းသည် မြက်ပင်ပေါသောအခါ မြည်တတ်
သလော။ နွားသည် စားစရာရှိသောအခါ အော် တတ်
သလော။

6 မမြိန်သောအရာကို ဆားမပါဘဲ စားနိုင် သလော။
ကြက်ဥအကာသည် ဆိမ့်သောအရသာ ရှိသလော။

7 လက်နှင့်မျှမတို့နိုင်၊ ငါမနှစ်သက်နိုင်သောအရာကို ရွံလျက်နှင့် ငါစားရ၏။

8 ငါတောင်းသောအရာကို ရပါစေ။ ငါတောင့်တသောအရာကို ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူပါစေ။

9 တောင့်တသောအရာဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုဖျက်ဆီးတော်မူပါစေ။ လက်တော်ကိုဆန့်၍ ငါ့ကိုဆုံးစေတော်မူပါစေ။

10 ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် ငါသည် သက်သာရ၏။ ပြိုင်ဘက်သော်လည်း သည်းခံမည်။ ငါ့ကိုနှမြောတော်မမူပါစေနှင့်။ သန်ရှင်တော်မူသောသူ၏စကားကို ငါမငြင်းမဆန်ပြီ။

11 ငါမြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိရမည်အကြောင်း၊ ငါ့ခွန်အားကား အဘယ်သို့နည်း။ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို စောင့်ရမည်အကြောင်း၊ နောက်ဆုံးခံရသော အကျိုးကား အဘယ်သို့နည်း။

12 ငါ့ခွန်အားသည် ကျောက်ခွန်အားဖြစ်သလော။ ငါ့အသားသည် ကြေးဝါဖြစ်သလော။

13 ငါသည်ကိုယ်ကိုမမစနိုင်။ ငါ့ဉာဏ်လည်းကုန်ပြီ။

14 ဆင်းရဲခြင်း သို့ရောက်သောသူ၏ အဆွေခင်ပွန်းသည် သနားအပ်၏။ မသနားလျှင် အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့် ကင်းလွတ်၏။

15 ငါ့ညီအစ်ကိုတို့သည် ချောင်းရေကဲ့သို့ လှည့်စား၍၊ ချိုင့်၌စီးသော ရေကဲ့သို့ ရွေ့သွား ကွယ်ပျောက် တတ်ကြ၏။

16 ထိုချောင်းရေသည် ရေခဲကြောင့်၎င်း၊ မထင်ရှားသော မိုဃ်းပွင့်ကြောင့်၎င်း၊

17 အလွန် စီး တတ် သော်လည်း၊ နွေးသော အခါ ကွယ်ပျောက်တတ်၏။ နေပူသောအခါ မိမိနေရာ၌ ခန်းခြောက်တတ်၏။

18 ထိုရေစီးသောချောင်းတို့သည် လွဲသွား၍ တရွေ့တရွေ့ ကွယ်ပျောက်တတ်ကြ၏။

19 တေမန်အမျိုးသားအစုအဝေးတို့သည် ရှာကြ၏။ ရှေ့ဘပြည်မှ ခရီးသွားသောသူအစုအဝေးတို့သည် မြော်လင့်လျက် လာကြ၏။

20 မြော်လင့်၍စိတ်ပျက်ကြ၏။ ထိုအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ ရှက်ကြောက်လျက် နေကြ၏။

21 ထိုအတူ သင်တို့သည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ ငါ့နှိမ့်ချခြင်းကိုမြင်လျှင် ဆုတ်၍နေကြ၏။

22 ငါ့ ထံသို့ လက်ဆောင် ကို ယူခဲ့ ကြ ပါ။ သင် တို့ ပစ္စည်းဥစ္စာထဲကထုတ်၍ ငါ့ကိုပေးကြပါ။

23 ရန်သူ လက် မှ ငါ့ ကို ကယ်ယူ ကြ ပါ။ သူရဲ လက် မှ ရွေးနှုတ်ကြပါဟု ငါပြောသလော။

24 ငါ့ကိုဆုံးမကြပါ။ တိတ်ဆိတ်လျက်နေပါမည်။ ငါ မှားသောအရာကို ငါ့အားဘော်ပြကြပါ။

25 မှန်သောစကားသည် တန်ခိုးကြီး၏။ သင်တို့ ကဲ့ရဲ့သောစကားသည် အဘယ်မှာနေရာကျသနည်း။

26 ငါစကားပြောရုံကာမျှကို အပြစ်တင်မည်ကြံစည်ကြ

သလော။ မြော်လင့်စရာမရှိသောသူ ပြောသော စကားသည် လေသက်သက်ဖြစ်၏။

27 အကယ်၍သင် တို့သည် မိဘ မရှိသော သူငယ် ကို နှိပ်စက်ကြ၏။ အဆွေခင်ပွန်းဘို့ တွင်းကိုတူးကြ၏။

28 ငါ့ကိုစိတ်မရှိဘဲ ကြည့်ရှုကြပါလော့။ သင်တို့ရှေ့ မှာ ငါလှည့်စားသလော။

29 ပြန်၍ဆင်ခြင်ကြပါ။ မတရားသဖြင့်မပြုကြပါ နှင့်။ ပြန်၍ဆင်ခြင်ကြပါ။ ဤအမှု၌ ငါသည် ဖြောင့်မတ်ပါ၏။

30 ငါ့လျှာ၌ ကောက်သောသဘောရှိသလော။ ငါသည် မြည်းစမ်း၍ အပြစ်ပါသော အရာကို ပိုင်းခြား မသိနိုင်သလော။

7

1 လူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ပင်ပန်းစွာအမှုထမ်း ရသည် မဟုတ်လော။ သူနေရသော နေ့ရက်တို့သည် အငှါးခံသောသူ၏ နေ့ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။

2 ကျွန်ခံရသောသူသည် မိုမ်းချုပ်သောအချိန်ကို တောင့်တ၍၊ အငှါးခံသောသူသည် အခရမည့်အချိန်ကို မြော်လင့်သကဲ့သို့၊

3 ထိုနည်းတူငါသည် ဒုက္ခနေ့လတို့နှင့်ဆိုင်ရ၏။ ပင်ပန်းစွာခံရသော ည၌ တို့သည်လည်း ငါ၏အငန်း အတာဖြစ်၏။

4 အဘယ်အခါမှ ည၌ကုန်၍ ငါထရပါမည်နည်း ဟု ငါသည် ညည်းတွားလျက် အိပ်ရ၏။ မိုမ်းလင်းသည်

တိုင်အောင် လှိမ့်လျက် လူးလျက်နေရ၏။

5 လောက်နှင့် ရှို့တို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ငါ့ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ငါ့အရေသည်ကဲ့၍ ယိလျက်ရှိ၏။

6 ငါ့နေ့ရက်တို့သည် ရက်ကန်းလွန်းထက်မြန်၍ မြော်လင့်ခြင်းမရှိဘဲ လွန်သွားတတ်ကြ၏။

7 ငါ့အသက်သည် လေသက်သက် ဖြစ်ကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ နောက်တဖန်ကောင်းသော အကျိုးကို ငါမမြင်ရ။

8 ငါ့ကို မြင်သောသူသည် နောက်တဖန်မမြင်ရ။ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှုတော်မူသောအခါ ငါပျောက်ပါပြီ။

9 မိုဃ်းတိမ်သည် ပြယ်ပျောက်ကွယ်လွင့် သကဲ့သို့၊ သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ဆင်းသောသူသည် နောက်တဖန် မတက်ရ။

10 မိမိအိမ်သို့မပြန်ရ။ သူ၏နေရင်းအရပ်သည် နောက်တဖန် သူ့ကိုမသိရ။

11 ထို့ကြောင့် ငါသည်ကိုယ်နှုတ်ကို မချုပ်တည်း။ စိတ်ပင်ပန်းလျက်နှင့်စကားပြောရ၏။ အလွန်ညှိုးငယ်သော စိတ်နှင့်မြည်တမ်းရ၏။

12 ငါသည် ပင်လယ်ဖြစ်သလော။ နဂါးဖြစ်သလော။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် ငါ့ကိုအစောင့်ထား တော်မူရသလော။

13 ငါသည် အိပ်၍ သက်သာမည်။ ငါ့ခုတင်သည် ချမ်းသာပေးမည်ဟု ငါဆိုလျှင်၊

14 ကိုယ်တော်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အိပ်မက် ကိုပေးတော်မူ၏။ ညဉ့်ရှုပါရုံအားဖြင့် ငါ့ကို ထိတ်လန့်စေ တော်မူ၏။

15 ငါသည် ကိုယ်အရိုးကို နှမြောသည်ထက် အသက် ချုပ်၍သေရသောအခွင့်ကို သာ၍ တောင့်တ ပါ၏။

16 ငါသည်အားလျော့လျက်ရှိ၏။ အစဉ်မပြတ်အသက် မရှင်ရာ။ ငါ့ကိုတတ်တိုင်း ရှိစေတော်မူပါ။ ငါ့အသက် သည် အခိုးအငွေ့ဖြစ်၏။

17 ကိုယ်တော်သည် လူ့ကိုပမာဏပြု၍ စိတ်စွဲလမ်း တော်မူမည်အကြောင်း၊

18 သူ့ကိုနံနက်တိုင်း အကြည့်အရှုကြွလာ၍၊ ခဏခဏ စုံစမ်းတော်မူမည်အကြောင်း၊ လူသည် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်ပါသနည်း။

19 အဘယ်ကာလမှ ငါ့ကိုမကြည့်မရှု မျက်နှာ လွှဲ တော်မူမည်နည်း။ ငါသည်ကိုယ်တံထွေးကို မျိုရသည် တိုင်အောင်၊ အဘယ်ကာလမှ တတ်တိုင်းရှိစေတော် မူမည် နည်း။

20 လူ့ကိုစောင့်တော်မူသောအရှင်၊ အကျွန်ုပ်အပြစ် ရှိ သည်မှန်ပါစေတော့။ ကိုယ်တော်ရှေ့မှာ အဘယ်သို့ ပြု ရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ရွံ့ရှာရ သည်တိုင်အောင် အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် ပစ်စရာ စက်သွင်းတော်မူသနည်း။

21 အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် သည်းခံ

တော်မမူသနည်း။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကို အဘယ်ကြောင့်
ဖြေရှင်းတော်မမူသနည်း။ ယခုမှာအကျွန်ုပ်သည် မြေမှု
န့်၌အိပ်ရပါမည်။ ကိုယ်တော်သည် နံနက်အချိန်၌ ရှာတော်
မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်မရှိပါဟု မြွက်ဆို၏။

8

1 ရှုအာအမျိုးသားဗိလဒဒ် မြွက်ဆိုသည်ကား၊

2 သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဤသို့ပြော
မည်နည်း။ သင်ပြောသောစကားသည် အဘယ်မျှကာလ
ပတ်လုံး လေပြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်မည်နည်း။

3 ဘုရားသခင်သည် မတရားသဖြင့် အပြစ်ပေးတော်မူ
မည်လော။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် တရားကို ဖျက်တော်မူ
မည်လော။

4 သင်၏သားသမီးတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှား
သောကြောင့်၊ ပြစ်မှားစဉ်တွင်၊ သူတို့ကို သုတ်သင်
ပယ်ရှင်းတော်မူသော်လည်း၊

5 သင်သည်မဆိုင်းမလင့်၊ သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်သော
သဘောနှင့် ဘုရားသခင်ကိုရှာ၍၊ အနန္တတန်ခိုးရှင် အား
တောင်းပန်လျှင်၊

6 စင်စစ်သင့်အတွက် ကိုယ်တော်သည် ထပြီးလျှင်
သင်၏ဖြောင့်မတ်သောနေရာကို ကောင်းစားစေတော်မူ
သဖြင့်၊

7 သင်သည် အစဦး၌ ငယ်သော်လည်း၊ နောက်ဆုံး၌
အလွန်ကြီးပွားလိမ့်မည်။

8 လွန်လေပြီးသောကာလကိုစစ်၍၊ ရှေးဘိုးဘေးတို့ကို မေးမြန်းခြင်းငှါ အားထုတ်ပါတော့။

9 ငါတို့သည် မနေ့၏သား ဖြစ်၍ အလျှင်းမသိရပါ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ငါတို့နေရသော နေ့ရက်ကာလသည် အရိပ် သက်သက်ဖြစ်၏။

10 ထိုသူတို့မူကား၊ သင့်ကို ဆုံးမသွန်သင်၍ မိမိတို့ စိတ်နှလုံးထဲက မြက်ဆိုကြလိမ့်မည်။

11 ဂမာပင်သည် ရှုံ့မရှိဘဲ ကြီးပွားနိုင်သလော။ မြစ်နား မှာ ပေါက်သော မြက်ပင်သည် ရေမရှိဘဲ ကြီးပွား နိုင် သလော။

12 ထိုအပင်သည် စိမ်းလျက်မရိတ်မဖြတ်သော်လည်း၊ အခြားအပင် ထက်သာ၍ ညှိုးနွမ်းတတ်၏။

13 ထိုသို့ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့သော သူ အပေါင်း တို့သည် ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ရကြလိမ့်မည်။ အဓမ္မလူ မြော် လင့်စရာအကြောင်းသည် ပျက်လိမ့်မည်။

14 ထိုသူမြော်လင့်စရာလမ်းသည် ပြတ်လိမ့်မည်။ မှီခို သောအရာသည်လည်း ပင့်ကူမြွေးကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

15 ထိုသူသည် မိမိအိမ်ကိုမှီ၍ အိမ်သည်အမှီမခံ။ လက် နှင့်ကိုင်သော်လည်း မတည်စေနိုင်။

16 သူသည် နေပူမှာ စိမ်းလန်း လျက်၊ အခက်အလက် အားဖြင့် မိမိဥယျာဉ်ကို နှံ့ပြားလျက်၊

17 အမြစ်အားဖြင့် စမ်းရေတွင်းကိုဝိုင်း၍ ကျောက် ထူ သောအရပ်ကို တွေ့မြင်လျက်ရှိသော်လည်း၊

18 သူ့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ မိမိနေရာအရပ်က သင်

သည်ငါမတွေ့မမြင်စဖူးဟူ၍ သူ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည်။

19 ထိုသူဝမ်းမြောက်ရာလမ်းသည် ထိုသို့ဖြစ်၍၊ သူ
နေရာမြေ၌ အခြားသူတို့သည် ပေါက်ကြလိမ့်မည်။

20 စုံလင်သောသူကိုကား၊ ဘုရားသခင် စွန့်ပစ်တော်မ
မူ။ မတရားသဖြင့်ပြုသော သူတို့ကိုကား မစတော် မမူ။

21 ရယ်မောရသောအခွင့်၊ ရှင်လန်းစွာ နှုတ်မြွက် ရ
သောအခွင့်ကို သင်၌ပေးကောင်းပေးတော်မူမည်။

22 သင့်ကိုမုန်းသော သူတို့သည် ရှက်ခြင်းနှင့် ဖုံးလွှမ်း
လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ဆိုးသောသူနေရာအရပ် သည်
လည်း ဆိုးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို ၏။

9

1 ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊

2 မှန် ပါ၏။ ထို စကား မှန် ကြောင်း ကို ငါ သိ၏။
သို့သော်လည်း လူသည် ဘုရား သ ခ င့် ရှေ့ တော်၌ အ
ဘယ် သို့ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်နိုင်သနည်း။

3 ဘုရားသခင်သည် အပြစ်တင်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ
လျှင်၊ လူသည်အပြစ်တထောင်တွင် တခုမျှ မဖြေနိုင်။

4 ဘုရားသခင်သည်ထူးဆန်းသောဉာဏ်၊ ကြီးစွာသော
တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူသည်
အာဏာတော်ကို ဆန်၍အောင်နိုင်သနည်း။

5 ဘုရားသခင်သည် တောင်တို့ကို အမှတ်တမဲ့ ရွှေ့တော်
မူ၏။ အမျက်ထွက်၍ မှောက်လှန်တော်မူ၏။

6 မြေကြီးကိုရွှေ့စေခြင်းငှါ တွန်းတော်မူ၍၊ မြေတိုင်း တို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏။

7 နေကိုမှာထားတော်မူ၍ သူသည်မထွက်ရ။ ကြယ်တို့ ကိုလည်း ကွယ်ထားတော်မူ၏။

8 မိုးပန်းကောင်းကင်ကို ကိုယ်တော်တပါးတည်း ဖြန့်မိုး တော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးကို နင်းတော်မူ၏။

9 အာရှကြယ်၊ ခသိလကြယ်၊ ခိမကြယ်စုမှစ၍ တောင် မျက်နှာ ကြယ်တိုက်တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

10 စစ်၍မ သိ နိုင် အောင် အလွန် ကြီးသော အမှု၊ မ ရေတွက်နိုင်အောင်များ၍ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြု တော်မူ၏။

11 ငါ့ရှေ့မှာ ကြွတော်မူ၍ ကိုယ်တော်ကို ငါမ မြင်ရ။ ရှောက်ဘွားတော်မူ၍ ကိုယ်တော်ကို ငါမရိပ်မိရ။

12 သိမ်းယူတော်မူသောအခါ အဘယ်သူသည် ဆီးတား နိုင်သနည်း။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ ပြုသနည်းဟု အဘယ်သူဆိုဝံ့သနည်း။

13 ဘုရားသခင် သည် အမျက်ပြေ တော် မ မှု လျှင်၊ မာနကြီး၍ အားပေးသောသူတို့သည် ရှေ့တော်၌ နှိမ့်ချ ခြင်းကို ခံရကြ၏။

14 ထိုမျှမက ငါသည်အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက်ရအံ့နည်း။ ရှေ့တော်၌ အဘယ်သို့သောစကားကို ရွေး၍ လျှောက်ရ အံ့နည်း။

15 ငါသည် ဖြောင့်မတ်သော်လည်း ပြန်၍ မလျှောက်

ဝံ့ ဘဲ၊ တရားမှုကို ဆုံးဖြတ်တော်မူသော အရှင်ကို တောင်းပန်ရုံမျှသာပြုရ၏။

16 ငါခေါ်၍ အရှင်သည် ထူးတော်မူသော်လည်း၊ ငါ့ စကားကို နားထောင်တော်မူမည်ဟု ငါမယုံနိုင်။

17 အကြောင်းမူကား၊ မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်းဖြင့် ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲ၍၊ အကြောင်းမရှိဘဲငါ၌ အနာတို့ကို များပြားစေ တော်မူ၏။

18 ငါ့ကို အသက်ရှူရသော အခွင့်မပေး။ ခါးစွာသော ဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

19 တန်ခိုးကို အမှီပြုမည်ဆိုသော်၊ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ တရားကို အမှီပြုမည်ဆိုပြန်သော်၊ အဘယ်သူသည် ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံမည်နည်း။

20 ကိုယ်အပြစ်ကို ပြေစေခြင်းငှါပြုလျှင်၊ ကိုယ်စကား အားဖြင့် တရားရှုံးလိမ့်မည်။ ငါသည် စုံလင်ပြီဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ ငါ့သဘောကောက်ကြောင်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။

21 တဖန်စုံလင်သော်လည်း၊ ကိုယ်စိတ်သဘောကို ကိုယ် မသိရ။ ကိုယ်အသက်ကို ပမာဏမပြုရ။

22 ငါပြောအံ့သောစကားတချက်ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် စုံလင်သော သူတို့ကို၎င်း၊ ဆိုးညစ်သော သူတို့ကို၎င်း ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်၏။

23 ချက်ခြင်းဘေးတစုံတခု ရောက်သောအခါ၊ အပြစ်မရှိသောသူခံရသည်အကြောင်းကို ရယ်တော်မူ၏။

24 မြေကြီးကိုလူဆိုးတို့ လက်၌အပ်၍၊ တရားသူကြီး

တို့၏ မျက်နှာကို ဖျက်တော်မူ၏။ သို့မဟုတ် ထိုအမှုကို စီရင်သောသူကားအဘယ်သူနည်း။

25 တမြို့မှတမြို့သို့ စာပို့သောလုလင်ထက်၊ ငါ့နေ့ ရက် တို့သည် လျင်မြန်၍၊ ကောင်ကျိုးကိုမခံရဘဲ ပြေးတတ်ကြ၏။

26 လျင်မြန်သော သင်္ဘောကဲ့သို့၎င်း၊ အကောင်ကို သုတ်လာသော ရွှေလင်းတကဲ့သို့၎င်း၊ လွန်သွားတတ်ကြ၏။

27 ငါသည်မြည်တမ်းသော စကားကိုဖြတ်၍၊ ရှင်လန်းသောမျက်နှာကိုဆောင်လျက်၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊

28 ငါခံရသော ဒုက္ခဝေဒနာများသောကြောင့်၊ ကြောက်သောသဘောရှိ၏။ အပြစ်လွှတ်စေဟု ငါ၌စီရင်တော် မမူကြောင်းကို ငါသိ၏။

29 ငါသည် အပြစ်သင့်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် အချည်းနှီးကြိုးစားရမည်နည်း။

30 ငါ့ကိုယ်ကို မိုဗ်းပွင့်ရေနှင့်ဆေး၍၊ ငါ့လက်ကို ရှင်းရှင်းစင်ကြယ်စေသော်လည်း၊

31 ရွံ့ထဲသို့ တွန်းချတော်မူ၍၊ ငါ့အဝတ်ပင် ငါ့ကိုယ် ကို ရွံ့လိမ့်မည်။

32 ငါသည် ဘုရားသခင်၏စကားကို တဦးနှင့်တဦး တရားတွေ့နိုင်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါကဲ့သို့ လူဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်။

33 ငါတို့နှစ်ဦးကို ဆီးတားပိုင်သော စပ်ကြားနေ အမှု

စောင့်မရှိ။

34 ငါ့ကိုဒဏ်ခတ်တော်မမူပါစေနှင့်။ ပြုတော်မူသော
ဘေးကြောင့် ငါမကြောက်ပါစေနှင့်။

35 သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါသည်မကြောက်ဘဲပြောရသော အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ယခုမူကား၊ ပြောရသောအခွင့်ကိုမရ။

10

1 ငါ့ဝိညာဉ်သည် အသက်ကိုငြီးငွေ့၏။ မြည်တမ်း
သောအပြစ်ကို ခံရမည်။ စိတ်အလွန်ညှိုးငယ်၍ ပြောရ
မည်။

2 ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ရသောစကား ဟူမူကား၊
အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်စီရင်တော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်နှင့် ဆ
န့်ကျင်ဘက်ပြုတော်မူမည်အကြောင်းကို ပြတော်မူပါ။

3 ကိုယ်တော်သည် ညှဉ်းဆဲ တော်မူသင့်သလော။
ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်းသော အရာကို ရှုံရှာ၍၊ လူဆိုးတို့၏
အကြံအစည်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသင့်သလော။

4 ကိုယ်တော်သည် ရှုပ်မျက်စိရှိတော်မူသလော။ လူ
မြင်သည်နည်း တူမြင်တော်မူသလော။

5 ကိုယ်တော်၏နေ့ရက်တို့သည် လူ့နေ့ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်
ပါသလော။ ကိုယ်တော်၏နှစ်တို့သည် လူ့ယောက်ျား နေ့
ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသလော။

6 အကျွန်ုပ်ပြုသော ဒုစရိုက်ကိုစစ်၍ အပြစ်ကို တွေ့ခြ
င်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ရှာတော်မူသနည်း။

7 အကျွန်ုပ်သည် လူဆိုးမဟုတ်ကြောင်းနှင့် လက်တော် မှ အဘယ်သူမျှမကယ်မနှုတ်နိုင်ကြောင်းကို သိတော် မူ၏။

8 အကျွန်ုပ်တကယ်လုံးကို လက်တော်နှင့်စေ့စပ်စွာ ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယခုဖျက်ဆီးတော်မူမည် လော။

9 သရုတ်ကိုလုပ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကိုလုပ်တော်မူ ကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ တဖန်မြေမှုန့်ဖြစ်စေ တော်မူမည်လော။

10 အကျွန်ုပ်ကိုနှိကဲ့သို့ သွန်းလောင်း၍၊ ဒိန်ခဲကဲ့သို့ ခဲစေ တော်မူပြီ မဟုတ်လော။

11 အရေအသားဖြင့်ဖုံးလွှမ်း၍၊ အရိုးနှင့်အကြော တို့ဖြ င့် ခိုင်ခံ့စေတော်မူပြီ။

12 အသက်ရှင်ရသောအကြောင်းနှင့်တကွ ကျေးဇူးများ ကိုပြုတော်မူပြီ။ ကြည့်ရှုပြုစုခြင်း ကျေးဇူးတော်သည် လည်း အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကိုမစပါပြီ။

13 ယခု ရောက်သော အမှုတို့ကို လည်း၊ နှလုံး တော်၌သို့ထား၍ ကြံစည်တော်မူသည်နှင့်အညီ ရောက် ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။

14 အကျွန်ုပ်သည် ပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တော်မှတ်တော် မူ၏။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည် မဟုတ်။

15 အကျွန်ုပ်သည်ဆိုးညစ်လျှင် အမင်္ဂလာရှိပါ၏။ ဖြော င့်မတ်သော်လည်း ကိုယ်မျက်နှာကိုမပြရ။ ကိုယ်ခံရသော

ဒုက္ခဆင်းရဲကို ဆင်ခြင်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက် နေရပါ၏။

16 အကျွန်ုပ် ထလျှင် ကိုယ်တော်သည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် အပေါ်သို့ ခုန်၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာတို့ကို ပြတော်မူ၏။

17 အကျွန်ုပ် တဘက်၌ သက်သေခံတော်မူချက်များပြား၍၊ အမျက်တော်ကို တိုးပွားစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ရန်စစ်တို့သည် အထပ်ထပ် ထကြပါ၏။

18 အကျွန်ုပ်ကို အမိဝမ်းထဲက အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ ထိုသို့ပြုတော်မမူလျှင် အကျွန်ုပ်သည် အသက်မရှိ၊ အဘယ်သူမျှ အကျွန်ုပ်ကိုမမြင်ရပါ။

19 ထိုသို့ အကျွန်ုပ်သည် မဖြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုအမိဝမ်းထဲမှ သင်္ချိုင်းသို့ ဆောင်ပို့ရကြ၏။

20 အကျွန်ုပ် နေ့ရက်တို့သည် နည်းပါးသည် မဟုတ်လော။

21 မှောင်မိုက်နှင့်သေခြင်း အရိပ်ဖုံးလွှမ်းသောပြည်၊

22 သေခြင်းအရပ်ဖြစ်စေသော ညဉ့်ကဲ့သို့တခဲနက်မိုက်သဖြင့်၊ အလင်းပင်မှောင်မိုက်သက်သက်ဖြစ်၍၊ ရှင်းလင်းခြင်းအလျှင်၊ မရှိသောပြည်၊ အကျွန်ုပ်တခါရောက်ပြီးမှ တဖန်ပြန်၍ မလာရသောပြည်သို့ အကျွန်ုပ် သား၍မရောက်မှီ၊ သက်သာခြင်း အနည်းငယ်ရှိပါမည် အကြောင်း နေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို တတ်တိုင်းရှိစေ တော်မူပါဟု

မြတ်ဆို၏။

11

1 နေမတ်အမျိုးသား ဇောဟမြွက်ဆိုသည်ကား၊

2 စကား များ၍ အကျိုး ရှိ သည်မ ဟုတ်။ နှုတ်သီး
ကောင်းသောသူသည် မိမိအပြစ်နှင့် လွတ်ရမည်လော။

3 သင်ပြောသောမုသာစကားကြောင့် သူတပါးတို့သည်
တိတ်ဆိတ်စွာ နေ ရ မည် လော။ သင် ကဲ့ရဲ့ သောအခါ
အဘယ်သူသည် အရှက်မကွဲနေရမည်နည်း။

4 သင်က၊ ငါ့စကားဖြောင့်၏။ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌
ငါသန့်ရှင်း၏ဟု ဆိုမိပြီ။

5 ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူပါစေ။ သင့်တဘက်၌ နှုတ်
တော်ကို ဖွင့်တော်မူပါစေ။

6 နက်နဲသော ပညာအရာတည်းဟူသော သင်နားလည်
နိုင်သည်ထက်၊ နှစ်ဆသာသောအရာတို့ကို သင့်အားပြု
တော်မူပါစေ။ ထိုသို့ပြုတော်မူလျှင် သင်သည် အပြစ်ခံ
ထိုက်သည်အတိုင်း အပြစ်ပေးတော်မမူကြောင်း ကိုသိရ
လိမ့်မည်။

7 သင် သည် ဘုရားသခင်၏ ဇာတိ တော် ကို စစ်၍
တွေ့နိုင် သလော။ အနန္တ တန်ခိုး ရှင်၏ ဇာတိ ကို စစ်၍
အကုန်အစင် နားလည်နိုင်သလော။

8 မို ဃ်း ကောင်းကင် ကို မှီသည် ဖြစ်၍ သင် သည်
အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ မရဏာနိုင်ငံထက် နက်သည်
ဖြစ်၍ သင်သည်အဘယ်သို့ သိနိုင်သနည်း။

9 အတိုင်းအရှည်သည် မြေကြီးကိုလွန်လျက် သမုဒ္ဒရာ ထက်သာ၍ ကျယ်ဝန်းလျက်ရှိ၏။

10 ဘုရားသခင်သည် ဘမ်းဆီးချုပ်ထား၍ စစ်ကြော တော်မူလျှင် အဘယ်သူဆီးတားနိုင်သနည်း။

11 ဘုရားသခင်သည် ဆိုးသောသူတို့၏ သဘောကို သိ တော်မူ၏။ သူတို့အမှတ်တမဲ့ပြုသော ဒုစရိုက်ကို သိမြင် တော်မူ၏။

12 သို့သော်လည်း ရိုင်းသောမြည်းကလေးသည် လူ့အ ဖြစ်သို့ရောက်သောအခါ၊ လူ့မိုက်သည် ပညာ သတိရလိမ့် မည်။

13 သင်သည် စိတ်နှလုံးကို ပြင်ဆင်၍ လက်တို့ကို ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ဆန့်လျှင်၎င်း၊

14 သင်ပြုသော ဒုစရိုက်ကိုပယ်၍ သင့်အိမ်၌ ဆိုးညစ် သောအမှုကို လက်မခံလျှင်၎င်း၊

15 အညစ်အကြေးနှင့်ကင်းလွတ်သော မျက်နှာကို ပြုရ လိမ့်မည်။ စိုးရိမ်စရာအကြောင်းမရှိ၊ တည်ကြည် လိမ့် မည်။

16 ခံ ပြီး သော ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ကို မေ့လျော့ လိမ့် မည်။ လွန်သွားပြီးသော ရေကိုကဲ့သို့ အောက်မေ့လိမ့်မည်။

17 သင်၏အသက် သည် မွန်း တ ည့် အရောင် ထက် ထွန်းလင်းလိမ့်မည်။ ယခုမှောင်မိုက်သော်လည်း နံနက် ကဲ့သို့ လင်းလိမ့်မည်။

18 မြော်လင့်စရာရှိသောကြောင့် မစိုးရိမ်ဘဲနေလိမ့်မည်။

ယခုအရှုံးခံရသော်လည်း လုံခြုံစွာ ငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။

19 အိပ်သောအခါ အဘယ်သူမျှ မချောက်မလှန့်ရ။ လူများတို့သည် သင့်ကိုတောင်းပန်ကြလိမ့်မည်။

20 ဆိုးသော သူတို့၏မျက်စိသည် အားလျော့လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ပြေး၍မလွတ်ရကြ။ သူတို့မြော်လင့် စရာ အကြောင်းသည် အခိုးအငွေ့သက်သက်ဖြစ်သည်ဟု မြက်ဆို၏။

12

1 ယောဘပြန်၍ မြက်ဆိုသည်ကား၊

2 သင်တို့သာလျှင် လူဖြစ်၍၊ သင်တို့နှင့်အတူ ဉာဏ်ပညာသေလိမ့်မည်ဟု ယုံမှားစရာမရှိရ။

3 သို့သော်လည်း ငါသည် သင်တို့ကဲ့သို့ဉာဏ်ရှိ၏။ သင်တို့ထက် ငါယုတ်ညံ့သည်မဟုတ်။ ဤကဲ့သို့သော အရာများကို အဘယ်သူသည် နားမလည်းဘဲနေသနည်း။

4 ငါသည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ခံရအံ့သော ငှါ ဆုတောင်း ပဌနာ ပြုစဉ်တွင်၊ အိမ်နီးချင်းပြက်ယယ်ပြုသည်ကို ခံရသောသူဖြစ်၏။ အပြစ်မရှိဖြောင့်မတ်သောသူသည် ပြက်ယယ်ပြုခြင်းကို ခံရပါသည် တကား။

5 ချော်လဲလှသောသူကို ပစ်လိုက်သောမီးခွက် ကဲ့သို့ ကောင်းစားသောသူသည် မှတ်တတ်၏။

6 ထားပြုလုပ်သောသူတို့၏နေရာသည် ကောင်းစားတတ်၏။ ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကိုဆန်သော သူ

တို့သည် လုံခြုံစွာနေ၍၊ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော စည်းစိမ်ကို ခံစားတတ်ကြ၏။

7 သားမျိုးနှင့် မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက်တို့ကို မေးမြန်းလော့။ သူတို့သည် ဟောပြောသွန်သင်ကြလိမ့်မည်။

8 မြေကြီးနှင့် ပင်လယ်ငါးတို့ကို မေးမြန်းလော့။ သူတို့သည် ပြသ၍ ဥပဒေပေးကြလိမ့်မည်။

9 ဤအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူ ကြောင်းကို၊ ထိုတိရစ္ဆာန်တကောင်မျှ မသိဘဲနေသလော။

10 အသက်ရှင်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ဇီဝ အသက်နှင့် လူသတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့၏ ထွက်သက်ဝင်သက် သည် ဘုရားသခင်လက်တော်၌ ရှိ၏။

11 ခံတွင်းသည် အစာကို မြည်းစမ်းသကဲ့သို့၊ နားသည် စကားကို စုံစမ်းသည် မဟုတ်လော။

12 အသက်အရွယ်ကြီးသော သူတို့သည် ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။

13 ဘုရားသခင်မူကား၊ ဉာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ပညာသတ္တိကို ပေးနိုင်သော အခွင့်ရှိတော်မူ၏။

14 ဖြိုဖျက်တော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှ တည်ဆောက်ရသော အခွင့်မရှိ။ လူ့ကို ချုပ်ထားသော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှ လွတ်ရသောအခွင့်မရှိ။

15 ရေများကို ဆီးတားပိတ်ပင်တော်မူလျှင် ခန်းခြောက်ရ၏။ တဖန် လွှတ်တော်မူ၍ မြေကြီးကို လွှမ်းမိုး ကြ၏။

16 တန်ခိုးတော်၊ ဉာဏ်တော်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မှားသောသူနှင့် မှားစေသောသူတို့ကို ပိုင်တော်မူ၏။

17 တိုင်ပင်မှုမတ်တို့ကို ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားတော်မူ၏။ တရားသူကြီးတို့ကို ရှုံးသွပ်စေတော်မူ၏။

18 ရှင်ဘုရင်တို့ကို အရာမှချ၍ ခါးကြိုးနှင့် ချည်တော်မူ၏။

19 ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ဘမ်းဆီးသိမ်းသွား၍၊ သူရဲတို့ကိုလည်း ရှုံးစေတော်မူ၏။

20 နှုတ် သတ္တိရှိ သော သူ တို့ ကို စကား အစေ၍၊ အသက်ကြီးသော သူတို့မှပညာကို နှုတ်တော်မူ၏။

21 မင်းသားတို့ကို အရှက်ခွဲ၍၊ အားကြီးသော သူတို့ကို ရှုတ်ချတော်မူ၏။

22 မှောင်မှိုက်ထဲ၌ နက်နဲသောအရာတို့ကို ထင်ရှားစေ၍၊ သေခြင်းအရိပ်ကိုအလင်းထဲသို့ ထုတ်ဘော်တော် မူ၏။

23 တိုင်းနိုင်ငံတို့ကိုချီးမြှောက်၍ တဖန်ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို ကျယ်စေခြင်းငှါ၎င်း ကျဉ်းစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ပြုတော်မူ၏။

24 မြေသားတို့တွင် အကြီးလုပ်သောသူတို့မှ ဉာဏ်ကို နှုတ်၍၊ လမ်းမရှိသော တော၌လှည့်လည်စေတော် မူ၏။

25 သူတို့သည်အလင်းမရှိ။ မှောင်မှိုက်၌ စမ်းသပ်လျက် သွားရကြ၏။ ယစ်မူးသော သူကဲ့သို့ တိမ်းယိမ်းလျက် သွားစေတော်မူ၏။

13

1 ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို ငါ့မျက်စိသည် မြင်ပြီ။ ငါ့
နားသည်လည်း ကြား၍နားလည်ပြီ။

2 သင်တို့သိသမျှကို ငါသိ၏။ သင်တို့ထက် ငါယုတ် ညံ့
သည်မဟုတ်။

3 အနန္တတန်ခိုးရှင်အား ငါလျှောက်ရသော အခွင့်၊
ဘုရားသခင်နှင့် ငါဆွေးနွေးရသောအခွင့်ရှိပါစေသော။

4 သင်တို့သည် တယောက်မျှမကြွင်း၊ မုသာကို ပြုပြင်
သောသူ၊ အသုံးမရသောဆေးသမား ဖြစ်ကြ၏။

5 သင်တို့သည် စကားတခွန်းကိုမျှ မပြောဘဲ
တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါစေ။ ထိုသို့နေလျှင် စင်စစ်ပညာရှိ
ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

6 ငါပြောမည်အကျိုးအကြောင်းစကားကို နားထောင်
ကြပါလော့။ ငါ့နှုတ်နှင့် ဆွေးနွေးနှီးနှောမည့် စကားကို
နှလုံးသွင်းကြပါလော့။

7 သင်တို့သည် လျစ်လျူသောစိတ်မရှိဘဲ ဘုရားသခင်
ဘက်၌ ပြောချင်သလော။ ဘုရားသခင်ဘက်၌နေ၍ မု
သာကိုသုံးချင်သလော။

8 မျက်နှာတော်ကိုထောက်လျက်သာ၊ ဘုရားသခင်
တဘက်၌နေ၍ ငြင်းခုံစစ်တိုက်ချင်သလော။

9 သင်တို့ကို ကျပ်တည်းစွာ စစ်တော်မူလျှင်၊ သင်
တို့၌ ကျေးဇူးရှိလိမ့်မည်လော။ လူကိုလှည့်စားသကဲ့သို့
ဘုရားသခင်ကို လှည့်စားနိုင်သလော။

10 သင်တို့သည် လျှို့ဝှက်၍ သူ့မျက်နှာကို ထောက်လျှင်၊ စင်စစ်သင်တို့ကို ဆုံးမတော်မူမည်။

11 သင်တို့သည် တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကြောင့် မကြောက်ကြသလော။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဂုဏ်တော်ကြောင့် မထိတ်လန့်ကြသလော။

12 သင်တို့၏နည်းဥပဒေသစကားသည် မြေမှုန့် ထက်သာ၍ပေါ့၏။ သင်တို့ ခိုလှုံသော မြို့ရိုးသည် လည်းသရွတ်မြို့ရိုးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

13 တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ ငါပြောပါရစေ။ သို့ပြီးမှ အမှုရောက်ချင်တိုင်း ရောက်ပါလေစေ။

14 သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ်အသားကို ပစပ်နှင့်ကိုက်ချီလျက်၊ ကိုယ်အသက်ကိုလည်း လက်နှင့်ကိုက်လျက် ဆောင်သွားမည်။

15 ငါ့ကို သတ်တော်မူ၍၊ ငါမြော်လင့်စရာ မရှိသော်လည်း၊ ရှေ့တော်၌ ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာစကားကို ငါလျှောက်ထားမည်။

16 ထိုသို့ပြုလျှင် ငါ၏ကယ်တင်ရာအကြောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ အဓမ္မလူသည် အထံတော်သို့မဝင်ရ။

17 ငါ့စကားကို စေ့စေ့မှတ်ကြလော့။ ငါ့လျှောက်ထားချက်ကို နားထောင်ကြလော့။

18 ယခုငါ့အမှုကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ ငါ၌အပြစ်လွတ်ခြင်း ထင်ရှားမည်ဟု ငါသိ၏။

19 ငါ့အပြစ်ကို ဘော်ပြမည့်သူကား၊ အဘယ်သူနည်း။

ထိုသို့ဘော်ပြုလျှင် ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ အသေခံပါမည်။

20 ဒဏ်ခတ်ခြင်းနှစ်ပါးကိုသာ လျှော့တော်မူပါ။ ထိုသို့လျှော့လျှင် ကိုယ်တော်ကို မရှောင်ပါ။

21 လက်တော်ကိုသိမ်းတော်မူပါ။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ချောက်တော်မမူပါနှင့်။

22 ထိုအခါ ခေါ်တော် မူပါ။ အကျွန်ုပ် ပြန်လျှောက်ပါမည်။ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်သည် အရင်လျှောက်ပါမည်။ ကိုယ်တော်အမိန့်ရှိတော်မူပါ။

23 အကျွန်ုပ်ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်တို့သည် အဘယ်မျှလောက်များပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား ကျူးလွန်ခြင်းအပြစ်တို့ကို အကျွန်ုပ်အား ပြတော်မူပါ။

24 ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို ရန်သူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူသနည်း။

25 လေတိုက်သော သစ်ရွက်ကို ချောက်လှန်တော်မူမည်လော။ မြက်ခြောက်ကို မှီအောင်လိုက်တော်မူမည်လော။

26 အကျွန်ုပ်၌ ပြင်းစွာသောအပြစ်တင်သော စကားကို မှတ်ထားတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်အသက်ငယ်စဉ် တွင် ပြုမိသောအပြစ်ကြောင့် ယခုခံစေတော်မူ၏။

27 အကျွန်ုပ်ကို ထိတ်ခတ်လျက်၊ အကျွန်ုပ် ထွက်ရာလမ်းရှိသမျှကို စောင့်လျက်နေ၍၊ အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ စည်းလုပ်တော်မူ၏။

28 ထိုသို့ ခံ ရသော သူ သည် ဆွေးမြေ့ သော အရာ ကဲ့သို့၎င်း၊ ပိုးရွဲ ကိုက် စား သော အဝတ် ကဲ့သို့၎င်း အားလျော့ ပျက်ရပါ၏။

14

1 လူသည် မိန်းမဘွားသောသူဖြစ်သဖြင့်၊ အသက်တို၍ ဒုက္ခနှင့် ပြည့်စုံပါ၏။

2 ပန်းပွင့်ကဲ့သို့ပွင့်၍ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကိုခံရပါ၏။ မတည် မရပ်ဘဲ အရိပ်ကဲ့သို့ ရွေ့သွားတတ်ပါ၏။

3 ထိုသို့ သော သူ ကို ကိုယ်တော် ကြည့် မှတ် တော် မှု သလော။ အကျွန်ုပ် နှင့် ဘက်၍တရားတွေ့တော် မှု မည် လော။

4 မသန့်ရှင်းသောအရာထဲက သန့်ရှင်းသောအရာကို အဘယ်သူ ထုတ်ဘော်နိုင်သနည်း။ အဘယ်သူမျှ မထုတ် မဘော်နိုင်ပါ။

5 လူ၏နေ့ရက်တို့ကို မှတ်သား၍၊ သူနေရသော လ အရေအတွက်ကို ကိုယ်တော်သည်သိသဖြင့်၊ သူ မလွန် နိုင်သော အပိုင်းအခြားကို ထားတော်မူသော ကြောင့်၊

6 မျက်စိတော်ကို လွှဲ၍ လူသည်သူငါးကဲ့သို့ မိမိ နေ့ရက် ကို လွန်စေသည်တိုင်အောင် ငြိမ်ဝပ်ရသောအခွင့် ကို ပေး တော်မူပါ။

7 သစ်ပင်ကိုခုတ်သော်လည်း၊ အငုတ်အချည်း စည်းမရှိ ဘဲ အတက်ပေါက်လေဦးမည်ဟု မြော်လင့်စရာ ရှိ၏။

8 မြေထဲမှာ အမြစ်ဟောင်း၍၊ မြေပေါ်မှာ အငုတ်သေ
သော်လည်း၊

9 ရေငွေ့ကြောင့် အတက်ပေါက်၍၊ ပျိုးပင်ကဲ့သို့ အညွန့်
တို့နှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

10 လူမှုကားသေ၍ ဆွေးမြေ့တတ်၏။ လူသည် အသက်
ချုပ်ပြီးလျှင် အဘယ်မှာရှိသနည်း။

11 အိုင် ရေ ပြတ် သကဲ့သို့၎င်း၊ မြစ် ရေခန်း ခြောက်
သကဲ့သို့၎င်း၊

12 လူသည် အိပ် ပြီး မှ နောက် တဖန် မထ ရ။ မိုဃ်း
ကောင်းကင် မကုန် မဆုံးမီ တိုင်အောင် မနိုးရ။ အအိပ်
အပျော်မပျက်ရ။

13 ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ် ကို သင်္ချိုင်းတွင်း၌
ဝှက်ထားတော်မူပါစေ။ အမျက်တော်မလွန်မီ တိုင်အောင်
ကွယ်ကာ တော်မူပါစေ။ အကျွန်ုပ် ကို အောက်မေ့စရာ
အချိန်ကို ချိန်းချက်တော်မူပါစေ။

14 လူသည် သေလျှင် အသက်ရှင်ပြန်ပါလိမ့်မည်လော။
အကျွန်ုပ် ပြောင်းလဲချိန်မရောက်မှီ၊ ပင်ပန်းစွာ အမှုထမ်း
ရသော နေ့ရက်ကာလပတ်လုံးသည်းခံလျက်နေ ပါမည်။

15 အကျွန်ုပ်ကို ခေါ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပြန် လျှောက်
ပါမည်။ ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရာကို သနား
ခြင်း စိတ်ရှိတော်မူပါ။

16 ယခုမှာ အကျွန်ုပ် ခြေရာ တို့ ကို ကိုယ်တော် သည်
ရေတွက်၍၊ အကျွန်ုပ်အပြစ်တို့ကို စောင့်တော်မူ၏။

17 အကျွန်ုပ် သည် မှား ခြင်း အကြောင်းအရာ ကို အိတ်၌တံဆိပ်ခတ်၍၊ အကျွန်ုပ် ဒုစရိုက် အပြစ် အပေါ် မှာ အထပ်ထပ်အပြစ်တင်တော်မူ၏။

18 ပြိုသော တောင် သည် ကွယ်ပျောက် တတ် ပါ၏။ ကျောက်သည်လည်း မိမိနေရာမှ ရွေ့လျော့တတ်ပါ၏။ ရေတိုက်သောကျောက်ခဲသည်လည်း ပွန်းတတ်ပါ၏။

19 လွှမ်းမိုးသောရေနှင့်အတူ မြေမှုန့်ပါသွားတတ်ပါ၏။ ထိုအတူ ကိုယ်တော်သည် လူမြော်လင့်စရာ အကြောင်းကို ဖျက်တော်မူ၏။

20 ကိုယ်တော်သည် လူကို အစဉ်နိုင်တော်မူ၍၊ လူသည် ကွယ်ပျောက်တတ်ပါ၏။ ထူးခြားသောမျက်နှာ ကို ပေး၍ အခြားသို့ လွတ်လိုက်တော်မူ၏။

21 သူ၏သား တို့သည် ချီးမြှောက် ခြင်း သို့ ရောက် သော်လည်း သူသည်မသိရပါ။ နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်သော် လည်း ထိုအမှုကိုပင် မရိပ်မိပါ။

22 သို့ရာတွင် သူ၏ကိုယ် သည် ကိုက်ခဲ လျက်၊ သူ၏ဝိညာဉ်သည်ညည်းတွားလျက်နေရပါသည်ဟု မြတ် ဆို၏။

15

1 တဖန်တေမန် အမျိုးသားဧလိဖတ်မြွက်ဆိုသည် ကား၊
2 ပညာရှိသောသူသည် လေနှင့်တူသော အချည်း နှီး စကားကို ပြောသင့်သလော။ မိမိဝမ်းကို အရှေ့လေ နှင့်ပြည့်စေသင့်သလော။

3 အကျိုးမဲ့သောစကား၊ ကျေးဇူးမပြုနိုင်သော စကားနှင့် ဆွေးနွေးသင့်သလော။

4 သင်သည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းအကျင့်၌ အကျိုးမရှိဟု ဆိုလို၏။ ဆိုတောင်းပဌနာပြုရာ ဝတ်ကို ဆီးတားတတ်၏။

5 သင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ကိုယ်အပြစ်ကို ဘော်ပြ၏။ ပရိယာယ်ပြုသော သူ၏စကားကို သုံးတတ်၏။

6 ငါသည် သင့်ကိုအပြစ်မတင်၊ သင့်နှုတ်သည် သင့်ကိုအပြစ်တင်၏။ သင့်နှုတ်ခမ်းတို့သည် သင့်တဘက် ၌ သက်သေခံ၏။

7 သင်သည် အဦးဆုံးဘွားသော လူ ဖြစ်သလော။ တောင်များကို မဖန်ဆင်းမှီ သင့်ကိုဖန်ဆင်းသလော။

8 ဘုရားသခင်နှင့် တိတ်ဆိတ်စွာတိုင်ပင်ဘူး သလော။ ပညာကို ကိုယ်၌အကုန်အစင် သိမ်းထားပြီ လော။

9 ငါတို့မသိ၊ သင်သိသောအရာမည်မျှရှိသနည်း။ ငါတို့၌မပါ၊ သင်နားလည်သောအရာမည်မျှရှိသနည်း။

10 သင့်အဘထက် အသက်ကြီးသောသူ၊ ဆံပင်ဖြူသောသူတို့သည် ငါတို့တွင်ရှိကြ၏။

11 သင်၌ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော သက်သာခြင်းအကြောင်း နည်းသလော။ သင်၌ဝှက်ထားသောအမှု တစ်ခုတစ်ခုရှိသလော။

12 ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်၍ အဘယ်ကြောင့် လွှဲသွားသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မျက်စောင်းထိုးသနည်း။

13 သင်၏စိတ်သဘောသည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆန့်ကျင်

ဘက်ဖြစ်၍၊ နှုတ်နှင့်ပြစ်မှားပေ၏။

14 လူသည် အဘယ်သို့သော သူ ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းနိုင် သနည်း။ မိန်းမဘွားသောသူသည် အဘယ်သို့သော သူ ဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်နိုင်သနည်း။

15 ဘုရားသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူတို့ကိုပင် ယုံတော် မမှု။ ကောင်းကင်ဘုံသော်လည်းရှေ့တော်၌ မစင်ကြယ်။

16 သို့ဖြစ်လျှင်၊ ရေကိုသောက်သကဲ့သို့ ဒုစရိုက်အပြစ် ကို သောက်လျက်၊ ဆိုးညစ်ရွံ့ရှာဘွယ်သော လူသတ္တဝါ၌ အဘယ်ဆိုဘွယ် ရှိသနည်း။

17-19 ငါ့စကားကို နားထောင်လော့။ တပါးအမျိုးသားနှင့် မရောနှော၊ ကိုယ်အမျိုးတမျိုးတည်းလျှင် မြေကို ပိုင်သော ပညာရှိတို့သည်၊ ဘိုးဘေးလက်ထက်မှစ၍ မထိမ်မဝှက်၊ ပြောဘူးသော အရာ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်မြင်သော အရာကို ငါပြသမည်။

20 ဆိုးသော သူသည် တသက်လုံး ဒုက္ခဆင်းရဲကို ခံရ၏။ ညှဉ်းဆဲဘတ်သော သူသည် မိမိအသက်အပိုင်း အခြားကို မသိရ။

21 သူသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အသံကို ကြားလျက်နေရ၏။ စည်းစိမ်ကို ခံစားစဉ်တွင်၊ ဖျက်ဆီးသော သူသည် လာတတ်၏။

22 မှောင်မိုက်ထဲမှာ ဘေးလွတ်မည်ဟု မြော်လင့် စရာမရှိ။ ထားသည့်သူ့ကို ချောင်းမြောင်းလျက်ရှိ၏။

23 စားစရာ ကို ရှာ၍လှည့် လည် ရ၏။ မိမိ အဘို့

မှောင်မိုက်ကာလသည် အသင့်ရှိသည်ကို သိ၏။

24 ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခနှင့် နာကြဉ်းခြင်းဝေဒနာတို့သည် ထိုသူ့ကို ချောက်တတ်၏။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အသင့် နေသော ရှင်ဘုရင်ကဲ့သို့ သူ့ကို နိုင်တတ်၏။

25 အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကို ဆန်လျက်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်တဘက်ကနေ၍ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၏။

26 လည်ပင်းကို ဆန့်လျက်၊ ထူသောဒိုင်းပုနှင့် ဆီးကာလျက်၊ ဘုရားသခင်ကို တိုက်အံ့သောငှါ ပြေး၏။

27 မိမိမျက်နှာကို ဆူဖြိုးခြင်းနှင့် ဖုံးအုပ်၍၊ ဝမ်းပျဉ်းအသားသည်လည်း ဆူဖြိုးလျက် အတွန်တွန်နေ၏။

28 သို့သော်လည်း လူဆိတ်ညံ့သောမြို့၊ အဘယ်သူ မျှမနေ။ လဲလှသော အိမ်တို့၌ သူသည်နေရ၏။

29 ငွေမရတတ်ရ၊ သူ၏စည်းစိမ်မတည်ရ။ သူ၏ ဥစ္စာပစ္စည်းသည် မြေကြီးပေါ်မှာ မပြန်ပွားရ။

30 သူသည် မှောင်မိုက်ဘေးနှင့် မလွတ်ရ။ မီးလျှံသည် သူ၏အခက်အလက် တို့ကို လောင် လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်တော်အသက်အားဖြင့် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရ၏။

31 အဘယ်သူမျှလှည့်စားခြင်းကိုခံ၍ အနတ္တကို မခိုလှုံစေနှင့်။ သို့မဟုတ် အနတ္တအကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။

32 အချိန်မစေ့မှီဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သူ၏အခက်အလက်သည် မစိမ်းရာ။

33 စပျစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့ မိမိ၌ မမှည့်သော အသီးကို ၎င်း၊
သံလွင်ပင်ကဲ့သို့ မိမိအပွင့်ကို၎င်း ချွေရလိမ့်မည်။

34 အဓမ္မ လူ၏အသင်း သည် ဆိတ်ညံ့ လိမ့် မည်။
တံစိုးစားသောသူတို့၏နေရာသည် မီးလောင်လိမ့်မည်။

35 ထိုသူတို့သည်မကောင်းသောအကြံကို ပဋိသန္ဓေယူ၍
အနတ္တ ကို ဘွား တတ် ကြ၏။ သူ တို့ ဝမ်း ထဲ၌မှ သာ ကို
ကိုယ်ဝန်ဆောင်တတ်သည်ဟု မြွက်ဆို၏။

16

- 1 ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊
- 2 ထိုသို့သောစကားများတို့ကို ငါကြားဘူးပြီ။ သင်တို့
ရှိသမျှသည် နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ ပြုသော်လည်း၊ ပင်ပန်း
စေသော သူဖြစ်ကြပါသည်တကား။
- 3 အချည်းနှီးသော စကားမကုန်နိုင်သလော။ သင်သည်
စကားတို့ပြန်ပြောခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ရဲရင့်သနည်း။
- 4 သင်တို့ပြောသကဲ့သို့ ငါသည်လည်းပြောနိုင်၏။ သင်
တို့သည် ငါကဲ့သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါသည်သင်တို့ တဘက်က
စကားများကို ပုံ၍ထားနိုင်၏။ ခေါင်းကိုလည်း ခါနိုင်၏။
- 5 ထိုသို့ငါသည်မပြုဘဲ၊ သင်တို့ကို ငါ့စကားနှင့် မစ
မည်။ အချည်းနှီးသောစကားကို ငါချုပ်တည်းမည်။
- 6 ယခုမှာငါသည် ပြောသော်လည်းမသက်သာ၊ မပြော
ဘဲနေလျှင်လည်း ခြားနားခြင်းမရှိ။
- 7 ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုပင်ပန်းစေတော်မူပြီ။ ငါ့အိမ်
ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။

8 ငါ့ကို ခြေချင်းခတ်တော်မူ၍၊ ထိုခြေချင်းသည် ငါ့တဘက်က သက်သေခံ၏။ ငါ့ပိန်ကြုံခြင်းအရာသည်လည်း ငါ့တဘက်ကထ၍ မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် သက်သေခံ၏။

9 အမျက်တော်သည် ငါ့ကို အပိုင်းပိုင်း ဆွဲဖြတ်၍ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ ငါ့အပေါ်မှာ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။ ငါ့ရန်သူသည် ငါ့ကို မျက်စောင်းထိုး၏။

10 သူတပါးတို့သည် ငါ့ကို ပစပ်ဟကြ၏။ အရှက်ခွဲ၍ ပါးကိုပုတ်ကြ၏။ ငါ့တဘက်က တညီတညွတ်တည်း စုဝေးကြ၏။

11 ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို မတရားသောသူတို့တွင် ချုပ်ထားတော်မူပြီ။ လူဆိုးတို့၏ လက်သို့အပ်တော်မူပြီ။

12 ငါသည် ငြိမ်ဝပ်လျက်နေသောအခါ ငါ့အရိုးတို့ကို ချိုးတော်မူ၏။ လည်ပင်းကိုကိုင်၍ အပိုင်းပိုင်းပြတ်စေခြင်းငှါ လှုပ်တော်မူ၏။ ငါ့ကို ပစ်စရာစက်သွင်းတော်မူ၏။

13 မြားတော်တို့သည် ငါ့ကိုဝိုင်း၍ ကရုဏာတော် မရှိဘဲ၊ ငါ့ကျောက်ကပ်ကို စူးစေတော်မူ၏။ ငါ့သည်းခြေအရည်ကိုမြေပေါ်၌ သွန်းတော်မူ၏။

14 ငါ့ကို အထပ်ထပ် ဆွဲဖြတ်၍၊ သူရဲကဲ့သို့ ငါ့ကို ဟုန်းဟုန်းတိုက်လာတော်မူ၏။

15 ငါသည် ကိုယ်အရေပေါ်မှာ လျော်တေအဝတ်ကို ချုပ်၍ ကိုယ်ဦးချိုကို ရှုံ့နှင့်လူးပြီ။

16 ငိုခြင်းအားဖြင့် ငါ့မျက်နှာပျက်လျက်၊ ငါ့မျက်ခမ်း

အပေါ်မှာ သေခြင်းအရိပ်လွှမ်းမိုးလျက် ရှိ၏။

17 သို့သော်လည်းငါ့လက်၌မတရားသော အမှုမရှိ။ ငါ ပြုသော ပဌနာသည် သန့်ရှင်း၏။

18 အိုမြေကြီး၊ ငါ့အသွေးကိုဖုံး၍ မထားပါနှင့်။ ငါ အော်ဟစ်ခြင်းအသံကို သင်၌မနေစေနှင့်။

19 ဤအမှု၌ ငါ့သက်သေသည် ကောင်းကင်ပေါ် မှာ ရှိ၏။

20 ငါ့သဘောကို သိသောသူသည် မြင့်သောအရပ်၌ ရှိ၏။ ငါ့အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့၍၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မျက်ရည်ကျလျက်နေ၏။

21 လူသည် မိမိ အသိအကျွမ်းနှင့် ဆွေးနွေးသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်နှင့် ဆွေးနွေးရသောအခွင့်ရှိပါစေသော။

22 နှစ်ပေါင်းမကြာမမြင့်မှီ တဖန်ပြန်၍ မလာရ သော လမ်းသို့ ငါလိုက်သွားရတော့မည်။

17

1 ငါ့အသက် ကုန်ပြီ။ ငါ နေရသော ကာလ လွန်ပြီ။ သင်္ချိုင်းသည် ငါ့အဘို့ဖြစ်၏။

2 ကဲ့ရဲ့တတ်သော သူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာရှိကြသည်မ ဟုတ်လော။ သူတို့နှောင့်ရှက်သော အခြင်းအရာတို့ကို အစဉ် ငါကြည့်မြင်ရသည်မဟုတ်လော။

3 အပေါင် ထား ပါ တော့။ အာမခံပေး ပါ တော့။ အဘယ်သူသည် ငါနှင့်ဂတိသစုစထားမည်နည်း။

4 ကိုယ်တော်သည် သူတို့ဉာဏ် ကိုကွယ်စေတော် မူ
သည်ဖြစ်၍၊ သူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မမူရ။

5 အကြင်သူ သည် ဥစ္စာ ကို လုယူ အံ့ သော ငှါ
အဆွေခင်ပွန်းကို အပ်၏။ ထိုသူ၏သားတို့သည် မြော်လ
ငံ၍ စိတ်ပျက်ရကြလိမ့်မည်။

6 ငါ့ကို သူတပါးကဲ့ရဲ့စရာ အကြောင်းဖြစ်စေတော်မူ၍၊
သူတို့သည် ငါ့ကိုရှုံ့ကြ၏။

7 ဝမ်းနည်းခြင်းအားကြီးသောကြောင့် ငါ့မျက်စိ မှုန်၏။
ကိုယ်အင်္ဂါများတို့သည် အရိပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

8 ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ဤအမှုကြောင့် မိန်းမော
တွေဝေကြလိမ့်မည်။ အပြစ်ကင်းလွတ်သော သူတို့သည်
အဓမ္မလူများတဘက်က ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိုးဆော် ကြလိမ့်
မည်။

9 ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည်လည်း တည်ကြည်ခြင်း၊
လက်စင်ကြယ်သောသူတို့သည် ခွန်အားတိုးပွားခြင်း ရှိကြ
လိမ့်မည်။

10 သင်တို့မူကား တယောက်မျှမကြွင်း၊ ပြန်သွားကြ ပါ
တော့။ သင်တို့တွင် ပညာရှိတစုံတယောက်ကိုမျှ ငါ မတွေ့
နိုင်။

11 ငါ့နေရက်လွန်ပြီ။ ငါ့နှလုံးသွင်းမိသော အကြံ အစည်
တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။

12 ညဉ့်သည် ငါ၌ နေကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ငါ့အလင်းသည်
မှောင်မှိုက်နှင့် နီးစပ်၏။

13 သင်္ချိုင်းသည် ငါ့နေရာဖြစ်သည်ကို ငါမြော်လင့် ၏။
ငါ့အိပ်ရာသည် မှောင်မိုက်၌ ခင်းလျက်ရှိ၏။

14 ပုပ်စပ်ခြင်းအား၊ သင်သည် ငါ့အဘဖြစ်၏ဟူ၍၎င်း၊
တီကောင်အား သင်သည်ငါ့အမိ၊ ငါ့နှမဖြစ် သည်ဟူ၍၎င်း
ငါဆိုရ၏။

15 သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ ငါမြော်လင့်ရသနည်း။ ငါမြော်
လင့်စရာအကြောင်းကို အဘယ်သူမြင်ရသနည်း။

16 ထိုအကြောင်းသည် မရုဏ်နိုင်ငံအထဲသို့ဝင်၍၊ ငါနှင့်
အတူ မြေမှုန့်၌ နှိမ့်ချလျက်နေရမည်ဟု မြွက်ဆို၏။

18

1 တဖန်ရှုအာအမျိုးသား ဗိလဒဒ်မြွက်ဆိုသည် ကား၊

2 ဤစကားသည် အဘယ်အခါမှ ပြတ်လိမ့်မည် နည်း။
သတိပြုကြ။ သို့မှသာငါတို့သည် စကားပြောကြ မည်။

3 သင်သည်ငါတို့ကို တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့်
မှတ်သနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မထီမဲ့မြင်ပြု သနည်း။

4 အမျက်ထွက်၍ မိမိကိုယ်ကို ကိုက်ဖြတ်သောသူ၊ သ
င့်အတွက် မြေကြီးကိုစွန့်ပစ်ရမည်လော။ ကျောက်သည်
မိမိနေရာမှ ရွေ့ရမည်လော။

5 အကယ်စင်စစ်ဆိုးသောသူ၏ အလင်းသည် ကွယ်လိ
မ့်မည်။ သူ၏မီးလျှံမတောက်ရ။

6 သူ၏နေရာအလင်းလည်း မှောင်မိုက်ဖြစ်လိမ့် မည်။
သူ၏ဆီမီးလည်း သေလိမ့်မည်။

7 ခိုင်ခံ့စွာသွားသောအခါ ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ မိမိအကြံအစည်အားဖြင့် ရှုံးရလိမ့်မည်။

8 ပိုက်ထဲသို့ အလိုလိုဝင်တတ်၏။ ကျော့ကွင်းပေါ်မှာ နင်းတတ်၏။

9 ဂိုင်းပြုတ်၍ ခြေကို မိသဖြင့် ကျော့ကွင်းနှင့် မကျွတ်နိုင်ဘဲ နေရ၏။

10 မြေ၌ပျမ်းကြိုးကို သူ့အဘို့ ဝှက်ထားလျက်၊ သူ သွားရာလမ်း၌ ထောင်ချောက်ကို ပြင်လျက်ရှိ၏။

11 ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာ တို့သည် ဝိုင်း၍ ကျပ်တည်းစွာ လိုက်နှင့်ကြလိမ့်မည်။

12 သူသည် ငတ်မွတ်သောအားဖြင့် အားလျော့လျက်၊ ပျက်စီးခြင်း ဘေးနှင့် တွေ့လုလျက်ရှိ၏။

13 ထိုဘေးသည် သူ၏အရိုး တို့ကို ကိုက်ခဲ၍၊ သေမင်း၏သားဦးသည် သူ၏ခွန်အားကို မျိုလိမ့်မည်။

14 သူ့ခိုလှုံရာအကြောင်းကို သူ၏နေရာမှ ပယ်ရှင်း၍၊ သူ့ကိုယ်ကို ဘေးဒဏ်တို့၏ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဆောင် သွားရ၏။

15 သူ၏နေရာ၌ အရှင်မရှိ။ ပျက်စီးခြင်း ဘေးနေ၍ အမိုးပေါ်မှာ ကန်ဖြူးလျက်ရှိလိမ့်မည်။

16 သူ၏အမြစ် တို့သည် သွေ့ခြောက် လျက်၊ အခက်အလက်တို့လည်း သေလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။

17 မြေပေါ်မှာ သူ့ကို အောက်မေ့ စရာ အမှတ် ပျောက်ပျက်၍၊ ပွဲသဘင်၌ သူ၏နာမကို အဘယ်သူ

မျှ မခေါ်မပြော။

18 သူ့ကို အလင်း ထဲက မှောင်မှိုက် ထဲသို့ မောင်း၍ လှူပြည်မှ နှင်ထုတ်ရ၏။

19 သူ့အမျိုးတွင် သူ့သား မြေး မရှိ။ သူ၏အိမ်သူ အိမ်သားတယောက်မျှ မကျန်ရစ်ရ။

20 သူ၏လက်ထက်၌ရှိသော သူတို့သည် ထိတ်လန့် သကဲ့သို့၊ သူ့နောက်၌ဖြစ်သော သူတို့သည် သူ၏အမှုကြောင့် မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။

21 အကယ်စင်စစ် ဆိုးသော သူ၏နေရာသည် ထိုသို့သော လက္ခဏာရှိ၏။ ဘုရားသခင်ကိုမသိသောသူသည် ထိုသို့သော နေရာသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မြက်ဆီ၏။

19

1-2 ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်ကို နှောင့်ရှက်၍ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သင်တို့စကားဖြင့် ငါ့ကိုချိုးဖဲ့ကြလိမ့်မည်နည်း။

3 ဆယ်ကြိမ်မြောက်အောင်ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့ကြပြီ။ ငါ့ကို မိန်းမောတွေ ဝေစေခြင်းငှါ အရှက်မရှိဘဲပြုကြပြီ။

4 ငါပြစ်မှားပြီ မှန်စေတော့။ ငါ့အပြစ်နှင့်ငါသာဆိုင်၏။

5 သင်တို့သည်ငါ့အပေါ်၌ ဝါကြွား၍၊ ငါ့အရှက် ခံရသောကြောင့်၊ ငါ့၌အပြစ်တင်ကြသော်လည်း၊

6 ဘုရားသခင်သည်ငါ့ကိုလှဲ၍ မိမိကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိတော်မူကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့။

7 ငါ သည် ကိုယ် ခံ ရ သော ညှဉ်းဆဲ ခြင်း ကို အကြောင်းပြု၍ မြည်တမ်းသော်လည်း၊ အဘယ်သူမျှ နားမထောင်။ အော်ဟစ်သော်လည်း တရားသဖြင့် စီရင် သောသူမရှိ။

8 ငါမသွားနိုင်အောင် ငါ့ရှေ့မှာအဆီးအကာပြု၍၊ ငါ သွားရာလမ်း၌ မှောင်မိုက်ကိုထားတော်မူပြီ။

9 ငါ့ဂုဏ်အသရေကိုချွတ်၍၊ ငါ့ခေါင်းက ပေါင်းသရဖူ ကိုချုတ်တော်မူပြီ။

10 ငါ့ကိုဝိုင်း၍ ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့် ငါပျောက် ကုန် ပြီ။ သစ်ပင်ကို နှုတ်သကဲ့သို့၊ ငါ့မြော်လင့်ရသော အခွင့် ကို နှုတ်တော်မူပြီ။

11 ငါ၌အမျက်တော် ကိုနှိုးဆော်၍၊ ငါ့ကိုရန်သူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။

12 စစ်ချီလာ၍၊ စစ်သူရဲတော်တို့သည် ငါ့ရှေ့သို့ ရောက် ခြင်းငှါ၊ ကျုံးတူး၍ ငါ့ပတ်လည်၌ တပ်ချကြ၏။

13 ငါ့ညီအစ်ကိုတို့ကို ငါနှင့် ကွာဝေးစေတော်မူ၏။ ငါ့အသိအကျွမ်းတို့သည် ငါ့ကိုမသိ၊ ရိုင်းသောသူဖြစ် ကြ၏။

14 ငါ့ပေါက်ဘော်တို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍၊ ငါ့သူငယ် ချင်း တို့သည် မေ့လျော့ကြ၏။

15 ငါ့ကျွန်မများ၊ ငါ့အိမ်သူအိမ်သားများတို့သည် ငါ့ကို ညွှံ့သည်ကဲ့သို့၎င်း၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားကဲ့သို့၎င်း မှတ် ကြ၏။

16 ငါ့ကျွန်ကိုငါခေါ်သောအခါသူသည် မထူး၊ သူ့ကို နှုတ်ဆက်၍ တောင်းပန်ရ၏။

17 ငါ့မယားသည် ငါ့အသက်လေကို၎င်း၊ ငါ့သား သမီး တို့သည် ငါမြည်တမ်းခြင်းအသံကို၎င်း ရွံ့ကြ၏။

18 သူငယ်တို့သည်လည်း ငါ့ကိုမထိမဲ့မြင်ပြု၍ ငါထ သောအခါ ကဲ့ရဲ့ကြ၏။

19 ငါ့မိတ်ဆွေတို့သည် ငါ့ကိုရွံ့၍၊ ငါချစ်သော သူတို့ သည် ငါ့ရန်သူဖြစ်ကြ၏။

20 ငါ့အရေသားသည် ငါ့အရိုးတို့၌ ကပ်လျက်ရှိ၏။ သွားဖုံးတခုသာပါလျက်ငါပြေးလွတ်ရ၏။

21 အိုအဆွေခင်ပွန်းတို့၊ ငါ့ကိုသနားကြပါ။ ငါ့ကိုသနား ကြပါ။ ဘုရားသခင်၏ လက်တော်သည် ငါ့ကိုထိခိုက်ပါ ပြီ။

22 ဘုရားသခင်ညှဉ်းဆဲတော်မူသည်နည်းတူ အဘယ် ကြောင့် သင်တို့သည် ညှဉ်းဆဲကြသနည်း။ အဘယ်ကြော င့် ငါ့အသားကို စား၍ မရောင်ရဲ့ဘဲနေကြသနည်း။

23 ငါ့စကားကိုယခုရေးမှတ်ပါစေသော။ စာရင်း၌သွင်း ထားပါစေသော။

24 ခဲ ပြား ပေါ်မှာ ကညစ် နှင့် အက္ခရာတင် လျက်၊ ကျောက်စာထိုး လျက်မြဲပါစေသော။

25 ငါ့ကို ရွေးနှုတ်သော သခင်သည် အသက်ရှင်၍၊ နောင်ကာလ၌ မြေမှုန့်အပေါ်မှာ ပေါ်လာတော်မူမည် ဟူ၍၎င်း၊

26 ငါ့ အရေ ကုန် ပြီး မှ ဤ ကိုယ် ကို ပင် ဖျက်ဆီးသော်လည်း၊ ငါသည်ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ဘုရားသခင်ကိုမြင်မည် ဟူ၍ ၎င်း ငါသိ၏။

27 ငါ့ဘက်၌ နေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငါမြင်မည်။ သူတပါးမြင်သည်သာမက၊ ငါသည် ကိုယ် မျက်စိနှင့်ဖူးမြင်မည်။ ထိုသို့မြော်လင့်၍ ငါ့ကျောက်ကပ် သည် ပျက်လျက်ရှိ၏။

28 ယခုမှာ သင် တို့က၊ ငါ တို့သည် သူ့ကို အဘယ်သို့ ညှဉ်းဆဲ ရ မည် နည်း။ သူ၌အပြစ်တင် သော အ ခွင့် ကို အဘယ်သို့ တွေ့ရမည်နည်းဟု ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊

29 ထားဘေးကိုကြောက်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ အမျက်တော်သည် ထားဘေးဖြင့် အပြစ်ပေးတတ် ၏။ အပြစ်စီရင်ရသော အချိန်ရှိကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့ဟု မြွက်ဆို၏။

20

- 1 တဖန်နေမတ်အမျိုးသားဇောဖာမြွက်ဆိုသည်ကား၊
- 2 ငါ ပြန်ပြော ရမည်အကြောင်း၊ ငါ့ စိတ်နှလုံး သည် နှိုးဆော်သောကြောင့်၊ ပြောချင်သောစိတ်အားကြီး၏။
- 3 ငါသည် ကိုယ် ခံရသော ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ခြင်း စကားကိုကြား၍၊ ငါ့ဉာဏ်သဘောနှိုးဆော်သဖြင့် ငါပြန်ပြောရ၏။
- 4 ရှေ့ဦးစွာသောကာလ၊ လူကို မြေကြီးပေါ်မှာ နေရာချစကာလမှစ၍၊

5 ဆိုးသော သူသည် ကြာ မြင့် စွာ ကာလ မဝါကြား ရကြောင်း ကို၎င်း၊ အဓမ္မ လူသည် ခဏသာ ဝမ်းမြောက်ကြောင်းကို၎င်း မသိသလော။

6 သူ၏ ဘုန်းသည် မိုဗ်းပေါ်သို့ တက်၍၊ သူ၏ ခေါင်းသည် မိုဗ်းတိမ်တိုင်အောင် မှီသော်လည်း၊

7 မိမိမစင်ကဲ့သို့ အစဉ်ပျက် ရလိမ့်မည်။ သူ့ကို မြင်ဘူးသော သူတို့က၊ ထိုသူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးကြလိမ့်မည်။

8 သူသည် အိပ်မက်ကဲ့သို့ လွင့်ပြား၍ နောက်တဖန် မတွေ့ရ။ ညဉ့်ရူပါရုံကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက်ရလိမ့်မည်။

9 သူ့ကို မြင်ဘူးသော မျက်စိသည် နောက်တဖန် သူ့ကို မကြည့်မရှုရ။ သူ၏ နေရာအရပ်သည် နောက် တဖန် သူ့ကို မမြင်ရ။

10 သူ၏ သားတို့သည် ဆင်းရဲသား တို့ကို ဖျောင်းဖျာရကြ၏။ သို့ထားသော ဥစ္စာကို ကိုယ်လက်နှင့် ပြန်ပေးရကြ၏။

11 သူ၏ အရိုးတို့သည် ပျိုသော အရွယ်၏ အရှိန် နှင့် ပြည့်စုံသော်လည်း၊ သူနှင့် တကွ မြေမှုန့်၌ အိပ်ရ ကြလိမ့်မည်။

12 သူသည် မိမိပစပ်၌ ဒုစရိုက်ကို ချိုနှိုးထင်၍၊ မိမိလျှာအောက်မှာ ဝှက်ထားလျက်၊

13 နှမြောသဖြင့် မစွန့်ရက်ဘဲ၊ မိမိပစပ်၌ ငုံသော် လည်း၊

14 စားပြီး လျှင် သူ၏ ဝမ်းထဲမှာ သဘောပြောင်း၍

မြွေဆိုးအဆိပ်အတောက်ဖြစ်လိမ့်မည်။

15 သူ့မျိုသောစည်းစိမ်ဥစ္စာကို တဖန်အန်ရလိမ့် မည်။
ဘုရားသခင်လည်း သူ့ကို ဝမ်းနှုတ်တော်မူမည်။

16 သူ သည် မြွေဆိုး အဆိပ်အတောက် ကို စို့၍
မြွေဟောက်ကိုက်သဖြင့် သေရလိမ့်မည်။

17 အသွယ်သွယ်သောမြစ်၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော မြစ်
တို့ကို မမြင်ရ။

18 မိမိလုပ်၍ရသောဥစ္စာကို မိမိမသုံးဘဲ ပြန်ပေး ရ၏။
ပြန်ပေးရသော ဥစ္စာဖြစ်သောကြောင့် အားရခြင်း မရှိရ။

19 ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲစွန့်ပစ်၍၊ မိမိ မဆောက်
သော အိမ်ကို လုယူသောကြောင့်၎င်း၊

20 လောဘမပြေနိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ အလိုရှိ သော
ဥစ္စာတစ်စုံတစ်ခုမျှမကြွင်း ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။

21 သူ့လုယူချင်သော လောဘလက်နှင့် အဘယ် အရာ
မျှ မလွတ်သောကြောင့်၊ သူ၏စည်းစိမ်မတည်ရ။

22 ဥစ္စာ ကြွယ်ဝ စဉ်တွင်ပင် ဆင်းရဲခြင်း နှင့် တွေ့၍၊
အမျိုးမျိုးသော အမှုတို့သည် ရောက်ကြလိမ့်မည်။

23 သို့သော်လည်း သူသည်ဝစ္စာစားရ၏။ ဘုရားသခင်
သည် အမျက် တော် အရှိန် ကို လွှတ်၍သူ စားစရာ ဘို့
အမျက်တော် မိုဗ်းကို ရှာစေတော်မူမည်။

24 သံလက်နက်ကိုရှောင်၍ ပြေးသော်လည်း၊ ကြေးဝါ
လေးဖြင့် ထုတ်ချင်းခွင်းလိမ့်မည်။

25 မြားကိုနှုတ်လျှင် မိမိကိုယ်ထဲက ထွက်လာ၏။

အရောင်တောက် သောထားသည်သူ၏ သည်းခြေထဲက ထွက်လာ၍၊ သူသည် မိန်းမောတွေဝေလျက် နေရ၏။

26 ခပ်သိမ်းသောဘေးတို့သည် သူ့အဘို့ သိုထား လျက် ရှိကြ၏။ လူမမွေးသောမီးသည် သူ့ကိုလောင်လိမ့် မည်။ သူ၏နေရာ၌ ကြွင်းသမျှသော အရာတို့ကို လောင် လိမ့် မည်။

27 မိုဃ်းကောင်းကင်သည် သူ၏အပြစ်ကို ဘော်ပြ ၍၊ မြေကြီးသည်လည်း သူ့တဘက်၌ ထလိမ့်မည်။

28 သူ၏အိမ်၌ရှိ သော ဥစ္စာ သည် ကွယ်ပျောက်၍၊ အမျက်တော် ထွက်သာနေ၌ ရေကဲ့သို့စီးသွားလိမ့်မည်။

29 ထိုသို့သော ဆုလပ်ကို ဘုရားသခင်သည် လူဆိုး အားပေး တော် မူ၏။ ထိုသို့သော အမွေဥစ္စာကို ဘုရား သခင် ခွဲဝေစီရင်တော်မူသည်ဟု မြက်ဆို၏။

21

1 ယောဘပြန်၍ မြက်ဆိုသည်ကား၊

2 ငါ့စကားကိုစေ့စေ့နားထောင်၍ ငါ့အားနှစ်သိမ့် ခြင်း ကို ပြုကြလော့။

3 ငါပြောရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ သည်းခံကြ လော့။ ငါပြောပြီးမှ ပြက်ယယ်ပြုချင်လျှင် ပြုကြလော့။

4 ငါမြည်တမ်းသောအရာနှင့် လူဆိုင်သလော။ အဘယ် ကြောင့် စိတ်မတိုသင့်သနည်း။

5 ငါ့ကိုကြည့်ရှုလျက် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ သင်တို့ပစပ် ကို သင်တို့ လက်နှင့် ဖုံးအုပ် ကြလော့။

6 ငါသည်အောက်မေ့သောအခါ။ မိန်းမောတွေဝေ၍၊
ကိုယ်အသားသည် တုန်လှုပ်လျက်ရှိ၏။

7 လူဆိုးတို့သည် အသက်ရှင်ရုံမျှမက၊ အဘယ်ကြောင့်
အသက်ကြီး၍ ဘုန်းစည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံကြ သနည်း။

8 သူ တို့ သားသမီး တို့သည် သူ တို့ ပတ်ဝန်းကျင်
အရပ်၌၎င်း၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်သည် သူတို့ရှေ့မှောက်
၌၎င်း နေရာကျကြ၏။

9 သူတို့အိမ်များသည်လည်း ဘေးနှင့်လွတ်၍ ငြိမ်ဝပ်
ကြ၏။ ဘုရားသခင်ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်
ကြ၏။

10 သူတို့နွားလားသည် မချွတ်မလွဲ အရွယ်လိုက်
တတ်၏။ နွားမသည်လည်း ဝမ်းပိုးမပျက်ဘူးတတ်၏။

11 သူတို့သူငယ်များကို သိုးစုကဲ့သို့လွတ်၍၊ သားသမီး
တို့သည် ကခုန်တတ်ကြ၏။

12 သူတို့သည် ပတ်တာနှင့်စောင်းကို တီးလျက်၊
သီချင်းဆို၍ နှဲခရာမှုတ်သံနှင့် ဝမ်းမြောက်တတ်ကြ၏။

13 ပျော်မွေ့လျက် အသက်ကာလကို လွန်စေ၍၊ ချက်
ခြင်းသေမင်းနိုင်ငံသို့ ဆင်းသက်တတ်ကြ၏။

14 ဘုရားသခင်အားလည်း၊ ငါ့တို့ထံမှ ထွက်သွားလော့။
ကိုယ်တော်၏တရားကို ငါတို့မသိလိုဟူ၍၎င်း၊

15 အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ငါ
တို့သည် ဝတ်ပြုရမည်နည်း။ သူ့ကိုဆုတောင်းလျှင် အ
ဘယ်ကျေးဇူးရှိလိမ့်မည်နည်းဟူ၍၎င်း ဆိုတတ်ကြ၏။

16 သို့သော်လည်း သူတို့သည် ကိုယ်စည်းစိမ်ကို ကိုယ်မပိုင်ကြ။ မတရားသောသူတို့၏ အကြံအစည်ကို ငါသည် ဝန်မခံ။

17 မတရားသောသူတို့၏ မီးခွက်သည် သေ၍၊ သူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် အမျက်တော် ထွက်သဖြင့်၊ ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဘေးဥပဒ်တို့ကို စီရင်တော်မူ ဘူးသည် ကို၎င်း၊

18 သူတို့သည် လေရှေ့မှာ အမှိုက်နှင့် မုန်တိုင်းတိုက်သွားသော ဖွဲ့ကဲ့သို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဖြစ်ဘူးသည်ကို၎င်း၊

19 ဘုရားသခင်သည် သူ၏အပြစ်ကို သူ၏သားသမီးတို့အဘို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ် သို့ထားတော်မူဘူးသည်ကို ၎င်း၊ သူသည်ကိုယ်တိုင်သိ၍၊

20 ကိုယ်ပျက်စီးခြင်းကိုကိုယ် မျက်စိနှင့် မြင်လျက်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏အမျက်တော်ကို သောက်စိမ့်သောငှါ၊ သူ၏အပြစ်ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဆပ်ပေးတော်မူဘူးသည်ကို ၎င်းသိမှတ်ကြလော့။

21 သူနေရသောနှစ်လစေ့သောအခါ၊ သူ့သားသမီးတို့၌ ရောက်သောအမှုနှင့် သူသည် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။

22 မြင့်သော အရပ်၌နေသောသူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုအဘယ်သူ သွန်သင်လိမ့်မည် နည်း။

23 တယောက်သောသူကား ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံ လျက်၊ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာစွာ သေတတ်၏။

24 သူ၏နံဖေးတို့သည် ဆူဖြိုး၍၊ အရိုးတို့လည်း ခြင်ဆီ

နှင့် စိုစွတ်ကြ၏။

25 တ ယောက် သော သူ ကား တ ခါ မျှ မ ပျော်မွေ့
စိတ်ညှိုးငယ်လျက် သေတတ်၏။

26 နှစ်ယောက်လုံးတို့သည် မခြားမနာ၊ မြေမှုန့်၌ အိပ်၍
တီကောင်များ ဖုံးလွှမ်းခြင်းကို ခံရကြ၏။

27 သင်တို့သည် အောက်မေ့သောအရာ၊ ငါ့ကို မနာလို
သော စိတ်နှင့်ဆင်ခြင်သောအရာတို့ကို ငါသိ၏။

28 အာဏာထားတတ်သော သူ၏အိမ်သည် အဘယ်မှာ
ရှိသနည်း။ မတရားသောသူတို့၏ ဘုံဗိမာန်တို့ သည် အ
ဘယ်မှာရှိသနည်းဟု သင်တို့သည် ဆိုကြလိမ့် မည်။

29 ခရီးသွားသောသူတို့ကို မမေးကြဘူးသလော။

30 ဖျက်ဆီး ရာ နေ့ရက် ကာလ ဘို့ မ တရား သော သူ
တို့သည် ယခု ဘေး လွတ် လိမ့် မည်အကြောင်း၊ ဒေါသ
အမျက်ခံရာနေ့ရက်ကာလဘို့ ယခု ထွက်မြောက်လိမ့်မည်
အကြောင်း တည်း ဟူသော သူ တို့ လက္ခဏာ သက်သေ များ
ကို မသိကြသလော။

31 သူပြုသောအမှုကို သူ့ရှေ့မှာ အဘယ်သူဘော်ပြုလိ
မ့်မည်နည်း။ သူ၏အပြစ်နှင့်အလျောက် အဘယ်သူ ဆပ်
ပေးလိမ့်မည်နည်း။

32 သူသည် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ သူ၏သင်္ချိုင်းပုံ
ကို အစောင့်ထားကြလိမ့်မည်။

33 သူသည် ချိုင့်မြေစိုင့်တို့ကို ချိုနှိုးထင်လိမ့်မည်။ မ
ရေတွက်နိုင်အောင်များစွာသောသူတို့သည် သူ့ရှေ့၌ သွား

နှင့်သကဲ့သို့၊ သူသည် လူခပ်သိမ်းတို့ကို မိမိနောက်၌
သွေးဆောင်လိမ့်မည်။

34 သို့ဖြစ်၍ သင်တို့ပြန်ပြောသော စကား၌ မူသာပါ
သောကြောင့်၊ အဘယ်သို့ငါ့ကို အချည်းနှီးနှစ်သိမ့်စေ ကြ
လိမ့်မည်နည်းဟု မြွက်ဆို၏။

22

1 တဖန် တေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်မြွက်ဆိုသည်
ကား၊

2 လူသည် မိမိပညာအားဖြင့် မိမိအကျိုးကို ပြုစု
သကဲ့သို့ ဘုရားသခင်၌ ကျေးဇူးပြုနိုင်သလော။

3 သင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ အနန္တတန်ခိုး ရှင်
သည် ကျေးဇူးရှိတော်မူသလော။ သင်၏အကျင့်၌ အပြစ်
မပါကြောင်းကို ထင်ရှားစေသောအားဖြင့် အကျိုး စီးပွား
ရှိတော်မူသလော။

4 သင့်ကိုကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ဆုံးမပေးတော် မူမည်
လော။ သင့်နှင့်တရားတွေ့တော်မူမည်လော။

5 သင် ပြုသော ဒုစရိုက်သည် အလွန်ကြီးသည်
မဟုတ်လော။ သင့်အပြစ်တို့သည် မရေတွက်နိုင်အောင်
များပြားသည်မဟုတ်လော။

6 သင်သည်ညီအစ်ကိုပေါင်ထားသော ဥစ္စာကို မတရား
သဖြင့် ခံယူပြီ။ ဆင်းရဲသောသူတို့၏ အဝတ်ကို လည်း
ချွတ်ယူပြီ။

7 မောသောသူသောက်ဘို့ ရေကိုမပေး။ ငတ်မွတ်သော သူ့ကိုမကျွေး။

8 အားကြီးသောသူမူကားမြေကို ပိုင်ရ၏။ ဂုဏ်အသရေ ရှိသော သူသည် နေရသောအခွင့်ကိုရ၏။

9 သင်သည် မုတ်ဆိုးမတို့ကို လက်ချည်းလွှတ်လိုက်၍၊ မိဘမရှိသော သူငယ်တို့၏လက်ကိုချိုးပြီ။

10 ထို့ကြောင့် ကျော့ကွင်းနှင့် ကျော့မိပြီ၊ ထိတ်လန့်သော စိတ်နှင့် ပင်ပန်းရ၏။

11 မမြင်နိုင်သောမှောင်မိုက်သည် ညှဉ်းဆဲ၍၊ ပြင်းစွာစီး သောရေသည် လွှမ်းမိုးရ၏။

12 ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ဘဝဂ်ပေါ်မှာ ရှိတော် မူသည်မဟုတ်လော။ ကြယ်တို့သည် အဘယ်မျှ လောက် မြင့်ကြသည်တကား။

13 သို့ဖြစ်၍သင်က၊ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့ သိ တော်မူမည်နည်း။ ထူသောတိမ်တိုက်ကွယ်လျက်နှင့် စီရင် တော်မူနိုင်မည်လော။

14 မ မြင် နိုင် အောင် ထူထပ်သော တိမ် တို့သည် ကိုယ်တော် ကို လွှမ်းမိုး ကြ၏။ ကောင်းကင် စကြဝဠာ ထိပ်ပေါ်မှာ လှည့်လည်တော်မူသည်ဟု ဆိုတတ်၏။

15 ကာလအချိန်မစေ့မှီ ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ရေလွှမ်းမိုး၍၊

16 အခြေအမြစ်ပယ်ရှင်းခြင်း ကို ခံရသောသူတည်း ဟူသော ဘုရားသခင်အား ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားလော့ဟူ ၍၎င်း၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါတို့အဘို့အဘယ်သို့ ပြု

နိုင်သနည်းဟူ၍၎င်း၊

17 ဆိုတတ်သော အဓမ္မ လူတို့လိုက်ဘူး သောလမ်းဟောင်းကို သင်သည်လိုက်ဦးမည်လော။

18 သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် သည် သူ တို့ အိမ် ကို ကောင်းသော အရာနှင့် ပြည့်စေတော်မူ၏။ မတရားသော သူတို့၏ အကြံအစည်ကို ငါသည် ဝန်မခံ။

19 ဖြောင့်မတ်သော သူ တို့သည် ကြည့် မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ အပြစ်ကင်းသော သူတို့သည် ထိုအဓမ္မလူ တို့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။

20 အကယ်စင်စစ် ငါ တို့ရန်သူသည် ပျက်စီးလေပြီ။ သူ၏စည်းစိမ်ကို မီးလောင်လေပြီဟု ဆိုရကြ၏။

21 ဘုရားသခင်နှင့် အကျွမ်းဝင်၍ မိဿဟာယဖွဲ့လော့။ ထိုသို့ပြုမှ ကောင်းစားခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။

22 နှုတ်တော်ထွက်တရားကို ခံယူ၍ စကားတော်ကို နှလုံး၌သွင်းပါလော့။

23 အနန္တ တန်ခိုး ရှင် ထံ တော် သို့ ပြန်လာ လျှင်၊ တည်ဆောက်ခြင်း ရှိ လိမ့် မည်။ သင့် အိမ် မှ ဒုစရိုက် ကို ပယ်ရှား လျှင်၊

24 ရွှေကိုမြေမှုန့်ကဲ့သို့၎င်း၊ ဩဖိရရွှေကို မြစ်၌ ရှိသော ကျောက်စရစ် ကဲ့သို့၎င်းသို့ထားရလိမ့်မည်။

25 ထိုအခါအနန္တတန်ခိုးရှင်သည် သင်၌ရွှေရတနာ၊ သင်သုံးရသော ငွေဘဏ္ဍာဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။

26 သင် သည် အနန္တ တန်ခိုး ရှင်၌ မွေ့လျော်၍၊

ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြော်ရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။

27 သင်ဆုတောင်းသောအခါ နားထောင်တော်မူ မည်။ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း၊ သစ္စာဝတ်ဖြေရသော အခွင့် ရှိလိမ့်မည်။

28 သင်ကြံစည်သောအကြံအစည်သည် ထမြောက် ၍၊ သင်သွားသောလမ်း၌ ရောင်ခြည်ထွန်းလိမ့်မည်။

29 သူတပါးတို့သည် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရသောအခါ၊ သင် ကချီးမြှောက်သောအခွင့်ရှိသည်ဟု ဆိုရလိမ့်မည်။ စိတ် နှိမ့်ချသောသူကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။

30 အပြစ်မကင်းသောသူကိုပင် ကယ်နှုတ်တော်မူလိမ့် မည်။ သင်ပြုသောအမှု သန့်ရှင်းသောအားဖြင့် သူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟုမြင်ဆိုင်၏။

23

1-2 ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ယခု ငါပြင်းစွာ မြည်တမ်းသော်လည်း၊ ငါခံရသောဒဏ်သည်သာ၍ ပြင်း ပါ၏။

3 ဘုရားသခင် ကိုတွေ့နိုင် သော အရပ် ကို ငါ သိ ပါ စေသော။ ပလ္လင်တော်ရှေ့သို့ ရောက်ပါစေသော။

4 ရှေ့တော်သို့ရောက်မှ ငါသည် ကိုယ်အမှုကိုပြင်ဆင်၍၊ များစွာသောအကျိုးအကြောင်းတို့ကို လျှောက်ထားရ၏။

5 ငါ့အားပြန်ပြောမိန့်မြွက်တော်မူသော စကားတော်ကို ငါသိနားလည်ရ၏။

6 မဟာတန်ခိုးတော်အားဖြင့် ငါနှင့်တရား တွေ့တော်မူ မည်လော။ တွေ့တော်မမူ။ ငါ့စကားကို နားထောင် တော်မူ မည်။

7 ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ရှေ့တော်၌ဆွေးနွေးသော အခွင့်ရှိ၍၊ တရားရှင်သည် ငါ့အမှုကို အစဉ် ရှင်းလင်းစေ တော်မူမည်။

8 ယခုမူကား၊ ငါတက်လျှင် ဘုရားသခင်ရှိတော်မမူ။ ဆုတ်လျှင် ကိုယ်တော်ကို မရိပ်မိ။

9 လုပ်တော်မူရာ လက်ဝဲဘက်သို့သွားလျှင် ကိုယ်တော် ကို မဖူးမတွေ့ရ။ လက်ျာဘက်၌ ပုန်းရှောင် လျက် နေ တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကိုမမြင်ရ။

10 သို့သော်လည်းငါသွားသောလမ်းကို သိတော်မူ၏။ စစ်တော်မူခြင်းကို ခံပြီးမှ၊ ရွှေကဲ့သို့ငါပေါ်လိမ့်မည်။

11 ခြေတော်ရာကိုအစဉ်တစိုက် ငါရှောက်သွား၍၊ ကြွ တော်မူရာလမ်းကို မလွဲမရှောင်လိုက်ပါ၏။

12 ထားတော်မူသော ပညတ်တို့ကို ငါမပယ်။ နှုတ်တော် ထွက် စကားတို့ကို ငါရင်ခွင်၌ သို့ထားပါ၏။

13 သို့ရာတွင် သဘော တ ညီ တည်း ရှိ တော် မူ သော ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သူသည် ပြောင်းလဲစေနိုင်မည် နည်း။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူလိမ့်မည်။

14 ငါ့အငန်းအတာကို စီရင်တော်မူ၏။ ထိုသို့သော အကြံအစည်တော်အများရှိကြ၏။

15 ထိုကြောင့် ရှေ့တော်၌ ငါထိတ်လန့်လျက် နေ၍

ဆင်ခြင်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့ရ၏။

16 ဘုရားသခင်သည် ငါ့စိတ်ပျက်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ ပြုတော် မူ၏။

17 အကြောင်းမူကား၊ မှောင်မိုက် မရောက် မှီ ငါ့ကို ပယ်ရှင်း တော် မမူ၊ ဝစူ ထပ် သော မှောင်မိုက် မှ ငါ့ကို ကွယ်ကာတော်မမူပါတကား။

24

1 အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်ကြောင့် ကာလအချိန်တို့ကို သို့ထား တော် မမူ သနည်း။ နားလည် သော သူတို့သည် တရားစီရင်တော်မူရာ နေ့ရက်ကိုအဘယ်ကြောင့် မမြင်ရသနည်း။

2 အချို့သောသူတို့သည် မြေမှတ်တိုင်တို့ကို ရွှေ့တတ်ကြ၏။ သူတပါး၏ သိုးဆိတ်တို့ကို လုယူ၍ ကိုယ်အဘို့ ထိန်းကျောင်းကြ၏။

3 မိဘမရှိသောသူငယ်၏မြည်းကို မောင်းသွား၍၊ မုတ်ဆိုးမ၏နွား ကိုအပေါင်ယူကြ၏။

4 ငတ်မှတ်သော သူတို့ကို လမ်းလွဲစေကြ၏။ ဆင်းရဲသောပြည်သားတို့သည် စုဝေး၍ ပုန်းရှောင်လျက် နေရကြ၏။

5 သူတို့သည်အလုပ်လုပ်ခြင်းငှါ တော၌ရိုင်းသော မြည်းကဲ့သို့ ထွက်ရကြ၏။ စားစရာကိုရှာခြင်းငှါ နံနက် စောစောသွား၍၊ ကိုယ်အဘို့နှင့် သားသမီးတို့အဘို့ကို တော၌တွေ့ရကြ၏။

6 လယ်ပြင်၌ကား၊ ညှဉ်းဆဲသောသူ၏ စပါးကို ရိတ်၍၊
သူ၏စပျစ်သီးကို သိမ်းရကြ၏။

7 ချမ်းသောကာလ၌ ကိုယ်ကိုဖုံးလွှမ်းစရာ အဝတ်မရှိ။
အချည်းစည်းအိပ်ရကြ၏။

8 တည်းခိုစရာတဲမရှိသောကြောင့်၊ တောင်ပေါ်၌ မိုဃ်း
ရေ စိုစွတ်လျက် ကျောက်ကြားမှာ ခိုရကြ၏။

9 အဘ မရှိသော သူငယ်သည် အမိနို့နှင့် ကွာရ၏။
ဆင်းရဲသားသည် မိမိဥစ္စာကို ပေါင်ထားရ၏။

10 အဝတ် မရှိ အချည်းစည်း လှည့်လည်၍ မွတ်သိပ်
လျက်၊ သူတပါး ကောက်လှိုင်းကို ထမ်းရ၏။

11 သူတပါးအိမ်မှာ ဆီကိုကြိတ်လျက်၊ စပျစ်သီးကို
နင်းနယ်လျက် အငတ်ခံရ၏။

12 လူတို့သည်မြို့ထဲမှာ ညည်းတွားကြ၏။ နာသောသူ
တို့သည် အော်ဟစ်ကြ၏။ နာသောသူတို့သည် အော်ဟစ်
ကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့ဆုတောင်းသော စကားကို
ဘုရားသခင်သည် ပမာဏပြုတော်မမူ။

13 အချို့သောသူတို့သည် အလင်းကို ဆန့်ကျင်ဘက်
ပြု၍ အလင်းသဘောကိုမသိ။ လင်းသောလမ်းသို့ မလိုက်
တတ်ကြ။

14 လူသတ်သည် စောစောထ၍ ဆင်းရဲငတ်မွတ် သော
သူတို့ကို သတ်တတ်၏။ ညဉ့်အခါ သူ့ခိုးလုပ်တတ် ၏။

15 သူ့မယားကို ခိုးသောသူသည် ညဦးယံအချိန်ကို မြော်
လင့်၍၊ မိမိမျက်နှာကိုဖုံးလျက် အဘယ်သူမျှ မမြင်ရ ဟု

ဆိုတတ်၏။

16 လူဆိုးတို့သည် ညဉ့်အချိန်၌ သူတပါး၏အိမ်ကို ဖောက်ထွင်းတတ်ကြ၏။ နေ့အချိန်၌ ပုန်းလျက်နေ၍ အလင်းကိုရှောင်တတ်ကြ၏။

17 နံနက် ယံ ကို သေမင်း အရိပ်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍၊ သေမင်းအရိပ်ကြောက်မက်ဘွယ်သောဘေးတို့ကို သိရကြ၏။

18 ရေပေါ်မှာပေါ့ပါးကြ၏။ မြေပေါ်မှာ ကျိန်ဆဲ သော အဘို့ကို ခံရ၍၊ စပျစ်ဥယျာဉ်အနီးသို့ မချဉ်းရကြ။

19 မိုဃ်းရေသည် ခန်းခြောက်ခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ နေပူအရှိန်အားဖြင့်၎င်း၊ ကွယ်ပျောက်တတ်သကဲ့သို့၊ မတရားသောသူသည် သေမင်းနိုင်ငံ၌ ကွယ်ပျောက်တတ်၏။

20 သူ၏အမိသည် သူ့ကိုမေ့လျော့၍၊ တီကောင်တို့သည် မြိန်စွာ စားလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့ရ။ မတရားသော သူသည်သစ်ပင်ကဲ့သို့ ကျိုးရလိမ့်မည်။

21 မတရားသောသူသည် သားမဘွားသောမိန်းမကို ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ မုတ်ဆိုးမကိုလည်း ကျေးဇူးမပြုတတ်။

22 အားကြီးသောသူကိုပင် မိမိတန်ခိုးကြောင့် ပယ်ရှင်းတတ်၏။ ထသောအခါလူတိုင်းကိုယ် အသက်အဘို့ စိုးရိမ်တတ်၏။

23 သို့ရာတွင်ရဲရင့်စွာ ခိုလှုံရာအခွင့်ကို သူ့အားပေး၍၊

ထိုသို့သော သူတို့၏ အမှုများကို ပမာဏပြုတော် မူ၏။

24 ခဏ ချီးမြှောက် ခြင်း သို့ ရောက်၍ တ ဖန် ကွယ်ပျောက်ကြ၏။ နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ အခြား သော သူကဲ့သို့ အသက်ချုပ်ခြင်းကို၎င်း၊ စပါးနှံအဖျား ကဲ့သို့ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၎င်း ခံရကြ၏။

25 သို့မဟုတ်လျှင်၊ ငါ၏မုသာအပြစ်ကို အဘယ်သူ ပြ မည်နည်း။ ငါ၏စကားကို အဘယ်သူ ချေမည်နည်း ဟု မြက်ဆို၏။

25

1 တဖန် ရှုအာအမျိုးသား ဗိလဒဒ်မြွက်ဆိုသည် ကား၊

2 ဘုရားသခင်သည် အာဏာတော်နှင့်၎င်း၊ ကြောက်ရွံ့ ရှိသေဘွယ်သော ဂုဏ်တော်နှင့်၎င်း ပြည့်စုံ၍၊ မြင့်သော ဌာနတော်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပြုစုတော်မူ၏။

3 ဗိုလ်ခြေတော်တို့ကို ရေတွက်နိုင်သလော။ အလင်း တော်သည် အဘယ်သူကိုမလင်းဘဲ နေသနည်း။

4 သို့ဖြစ်၍ လူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကုသိုလ် ကို အဘယ်သို့ရနိုင်သနည်း။ လူမိန်းမဘွားမြင် သောသူ သည် အဘယ်သို့ သန်ရှင်းနိုင်သနည်း။

5 လသော်လည်း အလင်းမရှိ။ ကြယ်သော်လည်း ရှေ့ တော်၌ မဖြူစင်။

6 ထိုမျှမက၊ တီကောင် ဖြစ်သောလူ၊ ပိုးရွှံ့ဖြစ်သော လူသားကို အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိသနည်းဟု မြက်ဆို၏။

26

1 ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊

2 သင် သည် အားနည်း သော သူ ကို အဘယ်သို့ မစသနည်း။ လက်ကျသောသူကို အဘယ်သို့ ထောက်ပံ့သနည်း။

3 မိုက်သော သူ ကို အဘယ်သို့ အကြံပေး သနည်း။ ထူးဆန်းသော ပညာကို အဘယ်သို့ပြသနည်း။

4 ဤ စကား ကို အဘယ်သူ အား မြွက် ဆို သနည်း။ အဘယ်သူ၏ ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဟောပြောသနည်း။

5 အောက်အရပ်၌ သင်္ချိုင်းသားတို့နှင့်တကွ ရေ များနှင့် ရေ၌ နေသောသူများတို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏။

6 မရုဏ်နိုင်ငံသည် ရှေ့တော်၌ လှန်လျက်ရှိ၏။ အဗဒုဒုန်နိုင်ငံကို ဖုံးအုပ်ခြင်းမရှိရာ။

7 မိုဟ်းကောင်းကင်ကို လွတ်လပ်လဟာ၌ ကြက် တော် မူ၏။ မြေကြီးကိုအခုအခံမရှိ ဆွဲထားတော်မူ၏။

8 ထူထပ်သော မိုဟ်းတိမ်တော်နှင့် ရေကို ထုပ်တော်မူ၍၊ မိုဟ်းတိမ်သည် မစုတ်မပြတ်နေ၏။

9 မိုဟ်း တိမ်တော် ကို ဖြန့်၍ ပလ္လင်တော် မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်တော်မူ၏။

10 အလင်းနှင့်အမိုက်ဆုံမိရာ အပိုင်းအခြား၌ စကြဝဠာကို ကန့်ကွက်တော်မူ၏။

11 ဆုံးမတော်မူခြင်းကြောင့်၊ မိုဟ်းကောင်းကင်တိုင်တို့သည် တုန်လှုပ်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေကြ၏။

12 တန်ခိုးတော်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာကို ဆုံးမတော် မူ၏။
ပညာတော်အားဖြင့်သူ၏ မာနကို ချိုးဖျက်တော် မူ၏။

13 ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင် တန်ဆာ
များကိုပြင်၍၊ လျင်မြန်သောနဂါးကို ကင်တန် ဆာများကို
ပြင်၍၊ လျင်မြန်သော နဂါးကိုလည်း ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။

14 ဤရွှေ့ ကား၊ အမှုတော် အရိပ်အမြှောက် သာ ဖြစ်၏။
စကားတော် အသံ အနည်းငယ် ကို သာ နား ကြား ရ၏။
တန်ခိုး တော် မိုဃ်း ကြိုး သံ ကို အဘယ်သူ နားလည် နိုင်
သနည်းဟု မြှောက်ဆို၏။

27

1 ယောဘသည် လင်္ကာ စကား ကို ဆက်၍ မြှောက် ဆို
သည်ကား၊

2 ငါ့ကိုအမှုရှုံးစေတော်မူသော ဘုရားသခင်၊ ငါ့ဝိညာဉ်
ကို ညှဉ်းဆဲတော်မူသော အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အသက်
ရှင်တော်မူသည် မှန်လျှင်၊

3 ငါ့အသက်ရှင်လျက်၊ ငါ့နှာခေါင်း၌ ဘုရားသခင်ပေး
တော်မူသော အသက်တည်သမျှကာလပတ်လုံး၊

4 တခါမျှအဓမ္မစကားကို ငါ့နှုတ်မမြှောက်။ လှည့်စားသော
စကားကို ငါ့လျှာဖြင့် ငါမပြောဘဲနေမည်။

5 သင်တို့သဘောဖြောင့်သည်ဟု ဝန်ခံသောစကားသည်
ငါနှင့် ဝေးပါစေသော။ ငါသည် ကိုယ် သဘောဖြောင့်သည်
ကို သေသည်တိုင်အောင် မငြင်း။

6 ငါသည် တရားကို အကျင့်ကို လက်မလွှတ်။ စွဲကိုင်လျက် နေမည်။ အသက်ရှင်သမျှ ကာလပတ်လုံး ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်ကိုအပြစ်မတင်ရ။

7 ငါ့ရန်သူသည် ဆိုးသောသူကဲ့သို့၎င်း၊ ငါ့တဘက်၌ ထသောသူသည် မဖြောင့်မတ်သော သူကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ပါစေသော်။

8 အမေ့လူသည် ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍၊ အသက်ဝိညာဉ်ကိုဘုရား သခင်နှုတ်တော်မူသောအခါ အဘယ် မြော်လင့်စရာရှိသေးသနည်း။

9 ထိုအမှု ရောက် သောအခါ၊ သူ အော်ဟစ် ခြင်း ကို ဘုရားသခင် နားထောင်တော်မူမည်လော။

10 ထိုသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၌ မွေ့လျော်လိမ့်မည်လော။ ဘုရားသခင်ကို အစဉ်ပဋ္ဌာနပြုလိမ့်မည် လော။

11 ဘုရားသခင်၏အမှုတော်တို့ကို သင်တို့အား ငါပြသမည်။ အနန္တတန်ခိုးရှင် ကြံစည်တော်မူသောအရာ တို့ကို ငါထိမ်ဝှက်၍မထား။

12 သင်တို့သည်ကိုယ်တိုင် သိမြင်လျက်၊ ဤမျှလောက် အချည်းနီးသောစိတ်ကို အဘယ်ကြောင့် ပြုစုကြသနည်း။

13 လူဆိုးအား ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော ဆုလုပ်၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ လက်တော်မှ ခံရသော အမွေဥစ္စာဟူမူကား၊

14 သူ၏သားသမီးများပြားသော်လည်း ထားစာ ဖြစ်ကြ၏။ မွတ်သိပ်ခြင်းကိုလည်း ခံရကြ၏။

15 သူ၌ကျန်ကြွင်းသော သူတို့ကို သေမင်းသဂြိုဟ် လိမ့်

မည်။ သူ၏မှတ်ဆိုးမတို့သည် ငိုကြွေးခြင်းကို မပြု ရကြ။

16 သူသည်ငွေကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့ပုံ၍၊ အဝတ်တန်ဆာကို ရွှံ့ကဲ့သို့ ပြင်ဆင်သော်လည်း၊

17 ထိုအဝတ် တန်ဆာ ကို ဖြောင့် မတ် သော် သူ သည် ဝတ်ဆင်လိမ့်မည်။ ထိုငွေကို အပြစ်ကင်းသော သူသည် ဝေငှလိမ့်မည်။

18 သူ ဆောက် သော အိမ်သည် ပိုးရူ အိမ် ကဲ့သို့၎င်း၊ ကင်းတဲကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။

19 ထိုရတတ်သောသူသည် သေသောအခါ သဂြိုဟ် ခြင်းကို မခံရ။ မျက်စိတမှိတ်၌ ဆိုးရှုံးပြီ။

20 ထသောရေကဲ့သို့ ဘေးဥပဒ်တို့သည် သူ့ကိုလိုက် တတ်၏။ ညဉ့်အခါ မိုဃ်းသက် မှန်တိုင်း ထိုက်သွား တတ်၏။

21 အရှေ့လေလွင့်၍ သူသည်မိမိနေရာ၌ မတည်။ လေ အဟုန်ဖြင့် ပါသွားတတ်၏။

22 ဘုရားသခင်သည် မသနားဘဲ ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ လက်တော်မှ လွတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိလိမ့်မည်။

23 လူတို့သည်လက်ခုတ်တီး၍ ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက်၊ သူ့ ကိုမောင်း ကြလိမ့်မည်။

28

1 ငွေလိုက်သောငွေကြောင်းသည် စင်စစ်ရှိ၏။ လူစစ် တတ်သော ရွှေနေရာလည်းရှိ၏။

2 သံကိုမြေကြီးထဲက တူးယူတတ်၏။ ကျောက်ကို ချက်၍ ကြေးနီ ကိုရတတ်၏။

3 လူသည် မှောင်မှိုက်ကို ပျောက်စေတတ်၏။ အဆိုး တိုင်အောင်၎င်း မှောင်မှိုက် ကျောက်၊ သေမင်း အရိပ် တိုင်အောင်၎င်း လိုက်၍ စစ်တတ်၏။

4 တောင်ခြေရင်း၌တွင်းတူး၍၊ ခြေဖြင့် ကိုယ်ကို မ ထောက်ဘဲ ဆင်း၍၊ လူနေရာကို စွန့်သွားတတ်၏။

5 မြေသည် စားစရာ ကို ပေး တတ် သော်လည်း၊ အောက်အရပ်၌ မီးဖြင့်ပျက်သကဲ့သို့ အပျက်ခံရ၏။

6 သူ၏ကျောက်တို့သည် ကျောက်နီနေရာဖြစ်၏။ မြေ မှုန်လည်း ရွှေဖြစ်၏။

7 အဘယ်ငှက်မျှမသိ၊ လင်းတမျက်စိလည်း မမြင် သေးသော လမ်းရှိ၏။

8 ထိုလမ်းကိုသားရဲမနင်း၊ ခြင်္သေ့မရှောက်သေး။

9 လူသည်ကျောက်ပေါ်မှာလက်တင်၍၊ တောင်တို့ ကို ခြေရင်းတိုင်အောင် မှောက်တတ်၏။

10 ကျောက်တို့တွင် ရေစီးစေတတ်၏။ သူ၏မျက်စိ သည် ထူးဆန်းသော အရာရှိ သမျှ တို့ ကို ကြည့် မြင် တတ်၏။

11 စီးသောရေကို တဖန်ဖြတ်၍၊ ဝှက်ထားသော အရာ တို့ကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။

12 သို့ရာတွင်၊ ပညာကို အဘယ်မှာ တွေ့ရလိမ့်မည် နည်း။ ဉာဏ်သည်လည်း အဘယ်အရပ်၌ နေသနည်း။

13 ဉာဏ်ပညာအဘိုးကို လူမသိနိုင်။ အသက်ရှင် သော သူတို့၏ နေရာ၌ရှာ၍မတွေ့နိုင်။

14 နက်နဲသော အရပ်ကင်္ဂါ၌မရှိ။ ပင်လယ်က လည်း၊ ငါ၌မရှိဟုဆို တတ်၏။

15 ရွှေစင်ကို ပေး၍ပညာကိုမရ။ ငွေကိုချိန်၍ ပညာအဘိုးကို မမှီနိုင်။

16 ဩဖိရရွှေ၊ မြတ်သောရှုဟံကျောက်၊ နီလာ ကျောက်နှင့် ဝယ်သော်လည်း မရနိုင်။

17 ရွှေဖြစ်စေ၊ ကျောက်သလင်းဖြစ်စေမမှီနိုင်။ ရွှေစင်တန်ဆာများနှင့်ဖယ်လှည်၍မရနိုင်။

18 သန္တာနှင့်ပုလဲကိုပြောစရာမရှိ။ ပညာသည် ပတ္တမြားထက်သာ၍ အဘိုးကြီး၏။

19 ကုရုဥဿဘယားသည် မမှီနိုင်။ အမြတ်ဆုံးသော ရွှေနှင့်ဝယ်၍ မရနိုင်။

20 သို့ဖြစ်၍၊ ပညာသည် အဘယ်က လာသနည်း။ ဉာဏ်သည် အဘယ်ဆီမှာ နေရာကျသနည်း။

21 အသက်ရှင်သော သတ္တဝါတစုံတယောက်မျှ ကြည့်၍မမြင်နိုင်။ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် ရှာ၍ မတွေ့နိုင်။

22 အဗဒုဒုန်မင်းနှင့်သေမင်းတို့က၊ ပညာ၏သိတင်းကို နားနှင့် ကြားရုံမျှသာရှိသည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။

23 ဘုရားသခင်သာလျှင် ပညာလမ်းကို နားလည်တော်မူ၏။

24 ပညာနေရာအရပ်ကို သိတော်မူ၏။

25 လေကိုချိန်လျက်၊ ရေကိုလည်းခြင်လျက်၊ မြေကြီး
စွန်းတိုင်အောင် ကြည့်ရှု၍၊ ကောင်းကင်အောက်၌ ရှိသမျှ
တို့ကို မြင်တော်မူ၏။

26 မိုဃ်းရှာမှုကိုစီရင်၍၊ မိုဃ်းကြိုးလျှပ်စစ်ပြက်ရာ
လမ်းကို ဖန်ဆင်းသောအခါ၊

27 ပညာကိုမြင်၍တော်ပြုတော်မူ၏။ ပညာတရားကို
ထား၍စုံစမ်းတော်မူ၏။

28 လူတို့အားလည်း ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း
သည် ပညာဖြစ်ကြောင်းနှင့်၊ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်ခြင်း သည်
ဉာဏ်ဖြစ်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူပြီဟုမြင်ဆို၏။

29

1 ယောဘသည် လင်္ကာစကားကို ဆက်၍မြွက်ဆို
သည်ကား၊

2 ငါသည် လွန်လေပြီသောနှစ်၊လ၊ ဘုရားသခင် စောင့်
မတော်မူသော နေ့ရက်၌ဖြစ်သကဲ့သို့ တဖန်ဖြစ် ပါစေ။

3 ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏မီးခွက်သည် ငါ့ခေါင်းပေါ်မှာ
ထွန်းလင်းသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအလင်းကို ငါအမှီပြု လျက်၊
မိုက်သောအရပ်၌ ရှောက်သွားနိုင်၏။

4 ငါ့အသက်ပျိုသောကာလ၊ ငါ့အိမ်၌ဘုရားသခင် နှင့်
မိသဟာယဖွဲ့ရသောအခွင့်ရှိသောကာလ၌၊ ငါဖြစ်
သကဲ့သို့ တဖန်ဖြစ်ပါစေ။

5 ထိုအခါ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။
ငါ့သားသမီးတို့သည်လည်း ငါ့ကိုဝိုင်းလျက် နေကြ၏။

6 ထိုအခါ ငါ သွား သော လမ်း၌ နို့ရည် စီး လေ၏။
ကျောက်ခဲသည်လည်း ငါ့အဘို့ဆီကိုသွန်းလောင်းလေ၏။

7 ငါသည်မြို့အလယ်၌ ရှောက်၍၊ မြို့တံခါးသို့ သွား
လျက်၊ လမ်း၌ ထိုင်ရာကို ပြင်ဆင်လျက်နေစဉ်တွင်၊

8 လူပျိုတို့သည် ငါ့ကိုမြင်သဖြင့် ပုန်းရှောင်၍ နေ
ကြ၏။ အသက်ကြီးသူတို့သည်လည်းထ၍ မတ်တတ် နေ
ကြ၏။

9 မင်းသားတို့သည် စကားမပြောဘဲနေ၍၊ မိမိတို့ နှုတ်
ကို လက်နှင့် ပိတ်ကြ၏။

10 မှူးမတ်တို့သည်လည်း တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍၊ သူတို့
လျှာသည် အခေါင်၌ကပ်လေ၏။

11 လူတို့သည် ငါ့စကားသံကိုကြားသောအခါ ကောင်း
ကြီးပေးကြ၏။ ငါ့ကိုမြင်သောအခါ ချီးမွမ်းကြ၏။

12 အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ဆင်းရဲသောသူ၊ မိဘမရှိ
သောသူ၊ ကိုးကွယ်ရာမရသော သူအော်ဟစ်သော အခါ
ကယ်တင်တတ်၏။

13 ပျက်လုသောသူကောင်းကြီးပေးခြင်းကို ငါခံရ၏။
မှတ်ဆိုးမစိတ်နှလုံးကို ရွှင်လန်းစေ၏။

14 ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီကို အဝတ်လုပ်၍ ငါဝတ်
ဆင်၏။ တရားသည် ငါ့ဝတ်လုံငါ့ပေါင်းဖြစ်၏။

15 မျက်စိကန်းသော သူတို့အားငါသည် မျက်စိ ဖြစ်၏။

ခြေဆွံ့သော သူတို့အားခြေဖြစ်၏။

16 ဆင်းရဲသောသူတို့၏ အဘဖြစ်၏။ အသိ အကျွမ်းမရှိသော သူတို့၏အမှုကို ငါနားထောင်၏။

17 မတရားသောသူ၏အစွယ်တို့ကို ငါချိုး၍၊ သူ လူယူကိုက်စားသော အရာကိုနှုတ်၏။

18 ငါသည် ကိုယ်အသိုက်၌ သေရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ ငါ့အသက်ရှင်သော နေ့ရက်တို့သည် သဲလုံး နှင့်အမျှများပြားလိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့၏။

19 ငါ့အမြစ်သည် ရေနားမှာ ပြန့်ပွား၏။ ဆီးနှင်း သည် တညဉ့်လုံး ငါ့အခက်အလက်၌ကျ၏။

20 ငါ့ဘုန်းသည် အစဉ်ပွင့်လန်းလျက်၊ ငါလေးသည် လည်း ငါ့လက်၌ အားဖြည့်လျက်ရှိ၏။

21 သူတပါးတို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်၍၊ ငါပေးသောအကြံကို ငံ့လင့်လျက် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။

22 ငါပြောပြီးသည် နောက်သူတို့သည် ပြန်၍ မပြော။ ငါ့စကားသည် သူတို့အပေါ်မှာ ရေစက်ကဲ့သို့ ကျ၏။

23 မိုဗ်းရေကိုငံ့လင့်သကဲ့သို့ငါ့ကိုငံ့လင့်လျက်၊ ဗနက်ကျသော မိုဗ်းရေကို ခံချင်သကဲ့သို့၊ သူတို့သည် ပစပ်ကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်လျက်နေကြ၏။

24 ငါသည် ပြုံးလျက်သူတို့ကို ကြည့်ရှုသောအခါ၊ သူတို့သည် မယုံနိုင်ကြ။ ငါ့မျက်နှာ၏အလင်းကိုလည်း မပျောက်စေကြ။

25 ငါသည် သူတို့လမ်းကိုပဲ့ပြင်၍ အမြတ်ဆုံးသော

နေရာ၌ ထိုင်၏။ ဗိုလ်မြေအလုံးအရင်းနှင့်တကွ ရှင်ဘုရင်
ကဲ့သို့၎င်း၊ ညှိုးငယ်သော သူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေသော သူ
ကဲ့သို့၎င်း ငါဖြစ်၏။

30

1 ယခုမူကား၊ ငါ့ထက်အသက်ငယ်သောသူတို့ သည် ငါ့
ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ သူတို့အဘများကို ငါသည် ရွံရှာ၍၊
ငါ့သိုးစုကိုစောင့်သော ခွေးတို့တွင်မျှနေရာမပေး။

2 သူ တို့သည် အစွမ်းသတ္တိ ကုန် ပြီး မှ၊ ငါ့ အမှု ကို
အဘယ်သို့ ဆောင်ရွက်နိုင်သနည်း။

3 ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောကြောင့်၊ သူတပါးများနှင့် မ
ပေါင်းဘော်။ နက်နဲသောတောအရပ်နှင့် လူဆိတ်ညံ့ရာ
အရပ်သို့ ပြေးကြ၏။

4 စားစရာဘို့ ချုံဖုတ်နားမှာ မလွဲမြက်ကိုရိတ်၍၊ ရသမ်
မြစ်ကိုလည်း တူးကြ၏။

5 လူနေရာမှနှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရ၍၊ သူ့ခိုးကိုလိုက်
သကဲ့သို့ သူတပါးတို့သည်လိုက်၍ အော်ဟစ်ကြ၏။

6 ကြောက်မက်ဘွယ်သော တောင်ကြား၊ မြေတွင်း၊
ကျောက်ခေါင်း၌ နေကြ၏။

7 ချုံဖုတ်အောက်မှာ မြည်တမ်းလျက်၊ ဆူးပင် အောက်
မှာ စုဝေးလျက် နေကြ၏။

8 လူမိုက်သား၊ လူယုတ်သားဖြစ်၍၊ အရပ်ရပ် နှင်ထုတ်
ခြင်းကို ခံရကြ၏။

9 ယခုမူကား၊ ငါသည်သူတို့သီချင်းဆိုရာ၊ ကဲ့ရဲ့ပုံ ခိုင်းရာ ဖြစ်ပါသည်တကား။

10 ငါ့ကို ရွံရှာ၍ ဝေးစွာရှောင်တတ်ကြ၏။ ငါ့ မျက်နှာကို တံတွေးနှင့် မထွေးဘဲ မနေကြ။

11 ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုလေးနှင့်ပစ်၍ ညဉ့်ခဲ တော်မူသောကြောင့်၊ သူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဇက်ကြိုးကို လွှတ်တတ်ကြ၏။

12 သူငယ် တို့သည် ငါ့လ ကျာ ဘက်၌ထ၍၊ ငါ့ခြေကို တွန်းကြ၏။ ငါ့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ လမ်းဖို့ကြ၏။

13 ငါ့လမ်းကို ဖျက်၍ ငါ့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ကြိုးစားကြ၏။ သူတို့တွင် သတိပေးသောသူမရှိ။

14 ကျယ်သော တွင်း ပေါက်၌ ဝင်သကဲ့သို့၊ ငါ့ကို တိုက်၍ ဖြိုဖျက်ရာကို ခိုလှုံလျက်၊ ငါ့ထံသို့ တဟုန်တည်း ပြေးလာကြ၏။

15 ကြောက်မက်ဘွယ်သော အရာတို့သည် ငါ့ အပေါ်သို့ ရောက်၍၊ လေတိုက်သကဲ့သို့ ငါ့ဘုန်းကို လိုက် သဖြင့်၊ ငါ့စည်းစိမ်သည် မိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့ လွင့်ကုန်ပြီ။

16 ယခုမူကား၊ ငါ့နှလုံးကြေကွဲပြီ။ ဒုက္ခဆင်းရဲခံရာ ကာလသည် ငါ့ကိုမို့ပြီ။

17 ညဉ့်အခါ ငါ့အရိုး တို့သည် အလွန်ကိုက်ခဲ၍၊ ငါ့အကြောတို့သည် သက်သာခြင်းမရှိရကြ။

18 ငါ့အနာသည် ပြင်းထန်သဖြင့်၊ အဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့၊ ငါ့ကို ဖုံးလွှမ်း၍ အကျီလည်စွပ်ကဲ့သို့ ငါ့ကိုစည်း

လျက်နေ၏။

19 ငါ့ကိုရှို့ထဲသို့ တွန်းချတော်မူသဖြင့်၊ ငါသည် မြေမှုန့်နှင့်မီးဖိုပြာကဲ့သို့ ဖြစ်လေပြီ။

20 ကိုယ်တော်အား အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သော် လည်း ကြားတော်မမူ။ အကျွန်ုပ်သည် မတ်တတ်နေသော် လည်း မှတ်တော်မမူ။

21 အကျွန်ုပ် ကို ကြမ်းတမ်းစွာ ပြု၍၊ အားကြီးသော လက်တော်နှင့် ညှဉ်းဆဲတော်မူ၏။

22 အကျွန်ုပ်ကို ချီသွား၍၊ လေကိုစီးစေသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖြုတ်လွှင့်တော်မူ၏။

23 သေခြင်းသို့၎င်း၊ အသက်ရှင်သောသူခပ်သိမ်းတို့ အဘို့စီရင်သော နေရာသို့၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူမည်ဟု အကျွန်ုပ်သိပါ၏။

24 ဘုရားသခင်သည် လက်ဆန့်တော်မူသောအခါ၊ တောင်းပန်သော်လည်းအချည်းနှီးဖြစ်၏။ ဖျက်ဆီးတော်မူသောအခါ၊ အော်ဟစ်သော်လည်း ကျေးဇူးမရှိ။

25 အမှုရောက်သော သူအတွက် ငါငိုကြွေးဘူးပြီ မဟုတ်လော။ ဆင်းရဲသောသူအတွက် ငါစိတ်နာကြဉ်းဘူး ပြီ မဟုတ်လော။

26 သို့သော်လည်း၊ ငါသည် ကောင်းကျိုးကို မြော်လင့်သောအခါ ဘေးရောက်လာ၏။ အလင်းကိုတောင့်တသောအခါ မှောင်မိုက်ဖြစ်၏။

27 ငါ့အသည်းသည် ပူလောင်၍ ငြိမ်းခြင်းမရှိ။ ဒုက္ခ

ဆင်းရဲခံရာကာလသည် ငါ့ကိုတွေ့မိပြီ။

28 နေရောင် ကွယ်၍ မှောင်မိုက်၌ လှည့်လည် ရ၏။
ပရိသတ်အလယ်၌ မတ်တတ်နေ၍ ကြွေးကြော်ရ၏။

29 မြေခွေးတို့နှင့် ညီအစ်ကိုတော်၏။ ကုလားအုပ်ငှက်
တို့နှင့် ပေါင်းဘော်ရ၏။

30 အဆင်း မည်း လျက် အရိုး ပူလောင် လျက် ရှိ၏။
ငါ့စောင်းသည် ညည်းတွား သော အသံ၊ ငါ့ပုလွေသည်
ငိုကြွေးသောအသံကိုသာပေးတတ်၏။

31

1 ငါသည်အပျိုကိုမျှမကြည့်ရှုမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်
မျက်စိနှင့် ပဋိညာဉ်ဝန်ခံခြင်းကို ပြုပြီ။

2 သို့မဟုတ် အထက်အရပ်က ဘုရားသခင်သည်အ
ဘယ်ကျေးဇူးကို၎င်း၊ မြင့်ရာအရပ်က အနန္တတန်ခိုးရှင်
သည် အဘယ်သို့သော အမွေဥစ္စာကို၎င်း ပေးတော်မူ မည်
နည်း။

3 ဆိုးသော သူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့၎င်း၊ မတရားသ
ဖြင့် ကျင့်သောသူတို့သည် ဆိုးရှုံးခြင်းသို့၎င်း ရောက်ကြ
မည် မဟုတ်လော။

4 ဘုရားသခင်သည် ငါသွားရာလမ်းတို့ကို မြင် တော်မူ
သည်မဟုတ်လော။ ငါ့ခြေရာရှိသမျှတို့ကို ရေတွက်တော်
မူသည်မဟုတ်လော။

5 မုသာလမ်းသို့ ငါလိုက်မိသော်၎င်း၊ လှည့်စားခြင်းငှါ
ငါပြေးမိသော်၎င်း၊ လှည့်စားခြင်းငှါ ငါပြေးမိ သော်၎င်း၊

6 မှန်သောချိန်ခွင်၌ ငါ့ကိုချိန်ပါစေ။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို သိတော်မူပါစေ။

7 ငါသည် လမ်းလွဲမိသော်၎င်း၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ငါ့ မျက်စိ အလို သို့ လိုက် မိ သော်၎င်း၊ ငါ့ လက်၌ အညစ် အကြေးကပ်မိသော်၎င်း၊

8 ငါကြံ့သောမျိုးစေ့၏ အသီးအနှံကို သူတပါး စားပါ စေ။ ငါ့ပျိုးပင်များကို သူတပါးနှုတ်ပါစေ။

9 သူ့မယားကို ငါ တပ်မက် မိ သော်၎င်း၊ အိမ်နီးချင်း တံခါးနားမှာ ငါချောင်းမိသော်၎င်း၊

10 ငါ့မယားသည် သူတပါးထံ၌ ကြိတ်ဆုံကြိတ်ရ ပါ စေ။ သူတပါးသည် ငါ့မယားကိုရှုတ်ချပါစေ။

11 ငါသည်ထိုသို့ပြုမိလျှင် အပြစ်ကြီး၏။ ရာဇဝတ် ခံ ထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။

12 ထိုအပြစ်သည် အကုန်အစင် လောင် သော မီး၊ ငါ့ စည်းစိမ်ရှိသမျှ ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောမီးဖြစ်၏။

13 ငါ့ကျွန်နှင့်ငါ့ကျွန်မသည် ငါနှင့်တရားတွေ့စရာ အမှု ရှိသောအခါ၊ ငါနားမထောင်ဘဲနေမိလျှင်၊

14 ဘုရားသခင်ထတော်မူသောအခါ အဘယ်သို့ ငါ့ပြု ရမည်နည်း။ စစ်ကြာတော်မူသောအခါ အဘယ်သို့ ပြန် လျှောက်ရမည်နည်း။

15 ငါ့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသည် သူ့ကို လည်း ဖန်ဆင်းတော်မူသည်မဟုတ်လော။ တပါးတည်း သော ဘုရားသည် ငါတို့နှစ်ယောက်ကို အမိဝမ်းထဲ၌ ဖန်ဆင်း

တော်မူသည်မဟုတ်လော။

16 ငါသည် ဆင်းရဲသားတောင့်တသော အရာကို မပေး
ဘဲနေဘူးသလော။ မုတ်ဆိုးမမျက်စိကို ပျက်စေ ခြင်းငှါ
ပြုဘူးသလော။

17 မိဘမရှိသောသူတို့အား စားစရာကိုမမျှဘဲ ၊ ငါတ
ယောက်တည်း စားဘူးသလော။

18 ဆင်းရဲသားသည် အဘထံမှာ နေသကဲ့သို့၊ ငါ့အသက်
ငယ်စဉ်ကာလမှစ၍ ငါနှင့်အတူ ကျွေးမွေးခြင်း ကို ခံပြီ။
ငါသည် ဘွားမြင်သော နေ့မှစ၍ မုတ်ဆိုးမကို မစပြီ။

19 အဝတ်မရှိသောကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက် သော
သူတစုံတယောက်နှင့်၊ ခြုံစရာမရှိဘဲ ဆင်းရဲစွာ နေသော
သူ တစုံတယောက်ကို ငါမြင်၍၊

20 သူ၏ခါးသည် ငါ့ကို ကောင်းကြီးမပေး။ ငါ့ သိုးမွေး
အားဖြင့် မနွေးဘဲနေသော်၎င်း၊

21 ရုံးတော်တွင် ငါ့ဘက်၌ နေသောမင်းကို ငါသည်
မြင်၍၊ မိဘမရှိသောသူကို ညှဉ်းဆဲမိသော်၎င်း၊

22 ငါ့လက်မောင်းသည် ပခုံးကကျပါစေ။ ငါ့လက်ရိုး
ကျိုးပါစေ။

23 ငါသည် ဘုရားသခင်ဖျက်ဆီးတော်မူခြင်းဘေး ကို
ကြောက်ရွံ့၍၊ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကြောင့် မပြစ် မှား
ဝံဘဲနေပါပြီ။

24 ငါသည်ရွှေကိုကိုးစား၍ ရွှေစင်အား၊ သင်သည် ငါ
ခိုလှုံရာဖြစ်၏ဟုဆိုမိသော်၎င်း၊

25 ငါ၌စည်းစိမ်ကြီး၍ များစွာသော ဥစ္စာရတတ် သော
ကြောင့်၊ ငါဝါကြွားဝမ်းမြောက်မိသော်၎င်း၊

26 ရောင်ခြည်ထွက် သောနေ၊ ထွန်းလင်းလျက် သွား
သောလကို ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊

27 ငါ့စိတ်နှလုံးသည် တိတ်ဆိတ်စွာ နူးညွတ်၍ ငါ့လက်
ကို ငါနမ်းမိသော်၎င်း၊

28 ရာဇဝတ်ခံထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။ အထက်အရပ်၌
ရှိတော်မူသောဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ရာ ရောက်၏။

29 ငါ့ကို မုန်းသော သူသည် ပျက်စီးသောအခါ ငါ
ဝမ်းမြောက် သလော။ သူ၌ဘေး ရောက် သောအခါ၊ ငါ
ဝါကြွားသလော။

30 ငါသည် သူ့အသက်ကို ကျိန်ဆဲ၍၊ ကိုယ်နှုတ်၌
အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ အခွင့်မပေး။

31 ငါ့အိမ်သူအိမ်သားတို့က၊ အဘယ်သူသည် ငါတို့
သခင်၏ အမဲသားကိုတောင့်တ၍ မဝဘဲနေရ သနည်းဟု
မဆိုတတ်သလော။

32 ဧည့်သည်သည် လမ်း၌ည ခွဲ ကို မလွန်
ရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ခရီးသွားသော သူတို့အား
ကိုယ် တံခါးကို ဖွင့်ထားပြီ။

33 ငါသည်လူပြုတတ်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်ဒုစရိုက်ကိုဖုံး၍၊
ကိုယ်ရင်ထဲ၌ ကိုယ်အပြစ်ကိုဝှက်ထားဘူးသဘော။

34 ထိုသို့ပြုမိလျှင်၊ ကြီးသော ပရိတ်သတ်ရှေ့မှာ ငါ
မျက်နှာပျက်ပါစေ။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကဲ့ရဲ့၍ ငါ့

အရှက်ကွဲပါစေ။ အိမ်ပြင်သို့မထွက်ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ နေရပါစေ။

35 တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့စကားကို နားထောင်ပါစေသော။ ငါ့လက်မှတ်ကိုငါပေးမည်။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ကိုစစ်ကြောတော်မူပါစေ။ ငါ့တရားတွေ့ဘက်သည် စာထားပါစေ။

36 အကယ်စင်စစ်ထိုစာကို ပခုံးပေါ်မှာ ငါတင် ထားပါမည်။ မောင်းကဲ့သို့ ဆောင်းပါမည်။

37 ငါသည် ကိုယ်အပြုအမူအလုံးစုံတို့ကို ဘော်ပြု ပါမည်။ မင်းကဲ့သို့ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ပါမည်။

38 ငါ့မြေသည် ငါ့ကိုအပြစ်တင်သဖြင့်၊ အော်ဟစ်၍ လည်ချောင်းတို့သည် တညီတည်းမြည်တမ်းသော်၎င်း၊

39 စရိတ်မကုန်ဘဲမြေအသီးအနှံကို ငါစား၍ မြေဆိုင်သောသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲမိသော်၎င်း၊

40 စပါးပင်အတွက် ဆူးပင်ပေါက်ပါစေ။ မုယော ပင်အတွက် ဗောဂျပင်ပေါက်ပါစေဟု မြက်ဆို၏။ ယောဘ မြက်ဆိုသောစကားပြီး၏။

32

1 ထိုသို့ယောဘသည် မိမိဖြောင့်မတ်သည်ဟု ထင်သောကြောင့်၊ ထိုသူသုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍ မပြောဘဲနေကြ၏။

2 ထိုအခါ ဗုဇအမျိုးအာရအန္တယ်ဖြစ်သော ဗာရ ခေလသား ဧလီဟု သည် အမျက်ထွက်၏။ ယောဘသည်

ဘုရားသခင် ထက် မိမိ ဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို ပြသောကြောင့်၊ ယောဘကို အမျက်ထွက်၏။

3 ယောဘ၏ အဆွေခင်ပွန်း သုံး ယောက် တို့သည် ပြန်၍မပြောနိုင်သော်လည်း၊ ယောဘ၌ အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်ကြသောကြောင့်၊ သူတို့ကိုလည်း အမျက်ထွက်၏။

4 ဧလိဟုသည် သူတို့ထက်အသက်ငယ်သောကြောင့်၊ ယောဘပြောသော စကားမကုန်မှီတိုင်အောင် ဆိုင်းလင့်လျက်နေ၏။

5 ထိုသူသုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍ ပြောစရာ စကားမရှိကြောင်းကို သိမြင်သောအခါ အမျက်ထွက်လေ၏။

6 ထိုအခါ ဗုဒ္ဓအမျိုးဗာရခေလသားဧလိဟု မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ငါသည်အသက်ငယ်ပါ၏။ သင်တို့သည် အလွန်အသက်ကြီးပါ၏။ ထိုကြောင့် ငါသည်ကြောက်၍ ကိုယ်သဘောကို မပြဝံ့ဘဲ နေပါပြီ။

7 နေ့ရက်ကာလတာရှည်သောသူသည် စကားပြောအပ်၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာလွန်သောသူသည် ပညာကို သွန်သင်အပ်၏။

8 သို့ရာတွင် လူထဲ၌ဝိညာဉ်ရှိ၏။ ဘုရားသခင် အသက်ရှင်စေတော်မူသဖြင့် ဉာဏ်ရှိ၏။

9 လူကြီးတို့သည် အစဉ် ပညာရှိသည်မဟုတ်။ အသက်ကြီးသောသူအပေါင်းတို့သည် မှန်သောတရားကို နားလည်သည်မဟုတ်။

10 သို့ဖြစ်၍ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ငါသည်

ကိုယ်သဘောကို ပြပါမည်။

11 သင်တို့စကားကို ကြားရအံ့သောငှါ ငါဆိုင်း လင့်ပြီ။
သင်တို့သည် ပြောစရာကို ရှာဖွေ၍ ဆွေးနွေး သောစကား
ကို ငါနားထောင်ပြီ။

12 စေ့စေ့နားထောင်စဉ်တွင်၊ ယောဘကို အဘယ် သူမျှ
မနိုင်။ သူ၏စကားကို အဘယ်သူမျှမချေ။

13 သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ပညာကိုရှာ၍ တွေ့ပြီဟု သင်
တို့ဆိုစရာမရှိ။ ယောဘကို နှိမ့်ချသောသူကား လူမဟုတ်၊
ဘုရားသခင်ပေတည်း။

14 ယောဘသည် ငါ့ကိုရည်ဆောင်၍ ပြောပြီ မဟုတ်။
သင်တို့ပြန်ပြောသည်အတိုင်း ငါပြန်ပြောမည် မဟုတ်။

15 ဤသူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေလျက်ပြန်၍ မပြော
ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။

16 ငါ ဆိုင်း လင့် သည် တွင် သူ တို့သည် နှုတ် မ မြွက်၊
ပြန်၍မပြောဘဲ ငြိမ်ငြိမ်နေကြ၏။

17 သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ကိုယ်အတွက် ပြန်ပြောမည်။ ကိုယ်
သဘောကို ပြမည်။

18 ငါသည် ပြောစရာစကားနှင့် ပြည့်ဝ၏။ အတွင်း
ဝိညာဉ်နှိုးဆော်ခြင်းကို ခံရ၏။

19 ငါ့ ဝမ်း သည် ပိတ်ဆို့ သော စပျစ်ရည် နှင့် တူ၏။
အသစ်သော သားရေဘူးကွဲလှသကဲ့သို့ဖြစ်၏။

20 ငါသည် သက်သာခြင်းငှါ မြွက်ဆိုရမည်။ နှုတ်ကို ဖွ
င့်၍ ပြန်ပြောရမည်။

21 အဘယ်သူ၏မျက်နှာကိုမျှမထောက်၊ အဘယ် သူ့ကို မျှ ချီးမွမ်းသော စကားနှင့်မချော့မော့။

22 သူတပါးကို ချီးမွမ်းသောစကားနှင့် မချော့မော့ တတ်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရား သည် ငါ့ကို ချက်ခြင်းပယ်ရှားတော်မူမည်။

33

1 သို့ဖြစ်၍ အိုယောဘ၊ ငါမြွက်ဆိုသောစကား အလုံးစုံ တို့ကို နားထောင်နာယူပါလော့။

2 ငါသည် ယခုနှုတ်ကိုဖွင့်၍ လျှာနှင့်မြွက်ဆိုသော အခါ၊

3 ငါသဘောဖြောင့်သည်နှင့်အညီ ငါ့စကား ဖြောင့်လိမ့် မည်။ ငါ့နှုတ်သည်ရှင်းလင်းသော ပညာစကား ကို မြွက် ဆိုလိမ့်မည်။

4 ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကို ဖန်ဆင်းတော် မူပြီ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ အသက်တော် သည် ငါ့ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပြီ။

5 သင်သည်တတ်နိုင်လျှင် ငါ့ကို ပြန်ပြောလော့။ ကိုယ် စကားကို ပြင်ဆင်လော့။ ကြိုးစားလော့။

6 ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ ငါသည်သင်နှင့်တူ၏။ ငါသည် လည်း မြေမှုန့်ဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူရာဖြစ်၏။

7 သင်သည် ကြောက်ရွံ့ရမည်အကြောင်း ငါ၌ ကြောက် မက်ဘွယ်သော အရာမရှိ။ သင့်အပေါ်မှာ ငါသည် လေး သောလက်ကိုမတင်။

8 အကယ်စင်စစ်သင့်စကားသံကို ငါကြားသည် အတိုင်း သင်မြွက်ဆိုသောစကားဟူမူကား၊

9 ငါသည် စင်ကြယ်သောသဘောရှိ၏။ ပြစ်မှား ခြင်းကို မပြုတတ်။ ငါ၌အပြစ်မရှိ။ သန်ရှင်းခြင်းရှိ၏။

10 ဘုရားသခင်သည် ငါ၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာတော်မူ၏။ ငါ့ကို ရန်သူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။

11 ငါ့ကို ထိတ်ခတ်တော်မူ၏။ ငါထွက်ရာလမ်းရှိ သမျှတို့ကို စောင့်တော်မူ၏ဟု ဆိုမိပြီ။

12 ထိုသို့ဆိုသော် မှားပြီ။ ငါပြန်ပြောသော စကားဟူမူကား၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် လူထက် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။

13 ဘုရားသခင်နှင့်အဘယ်ကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုသနည်း။ ပြုတော်မူသော အမှုတို့၏အကြောင်းကို ပြတော်မူ။

14 ဘုရားသခင်သည် တကြိမ်မိန့်မြွက်တော်မူ၏။ လူမရိပ်မိလျှင် နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မိန့်မြွက်တော်မူ၏။

15 လူသည်အိပ်ရာပေါ်မှာငိုက်လျက် အိပ်ပျော် လျက်နေသောအခါ အိပ်မက်မြင်၍၊ ညဉ့်ရူပါရုံကို ခံရသောအားဖြင့်၊

16 ဘုရားသခင်သည် လူ၏နားကို ဖွင့်၍ ဆုံးမပေးတော်မူတတ်၏။

17 ထိုသို့လူသည် မိမိအကြံကို စွန့်စေခြင်းငှါ၊ မာန်မာန်နှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ၊ ပြုတော်မူ၏။

18 သူ၏အသက်ကို သင်္ချိုင်းတွင်းမှကွယ်ကာ၍၊ ထား
ဘေးဖြင့် မသေစေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူ၏။

19 လူသည် အိပ်ရာပေါ်မှာနာခြင်းဝေဒနာကို ခံရ ၍၊
အရိုးရှိသမျှတို့သည် ပြင်းထန်စွာ ကိုက်ခဲသဖြင့်၊

20 မုန်နှင့်မြိန်သော ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို သူ၏ စိတ်
ဝိညာဉ်သည် ရှုံ့ရှာ၏။

21 အသားအရေပိန်လျော့ ကွယ်ပျောက်၍၊ မထင် ရှား
ဘူးသော အရိုးတို့လည်း ပေါ်ကြ၏။

22 အသက် ဝိညာဉ် သည် သင်္ချိုင်းတွင်း နား သို့၎င်း၊
ဖျက်ဆီးသော တမန်လက်သို့၎င်း ရောက်လှပြီ။

23 သို့ရာတွင် လူတို့အား တရားလမ်းကို ပြစေခြင်းငှါ၊
တထောင်တွင် အထွဋ်ဖြစ်၍၊ တရားစကားကို ပြန်တတ်
သော တမန်ရှိလျှင်၊

24 ဘုရားသခင်က၊ သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ထိုသူကို မဆင်း
စေဘဲ ကယ်တင်လော့။ ရွေးရာအကြောင်းကို ငါတွေ့ပြီဟု
ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ မိန့်တော်မူသောအားဖြင့်၊

25 ထိုသူသည် သူငယ်ထက်အသားအရေနုထွား၍ ပျို
သောအသက်နှင့်တဖန်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

26 ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍ကျေးဇူးတော်ကို ခံ
ရသဖြင့်၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် မျက်နှာတော်ကို
ဖူးမြင်ရလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျိုးကို လူတို့အား
ဘုရားသခင်ပေးတော်မူတတ်၏။

27 သူကလည်း၊ ငါသည် ပြစ်မှားပါပြီ။ မှန်သော တရား

ကိုမှောက် ပါပြီ။ သို့သော်လည်း ကိုယ်ခံထိုက်သော အပြစ် ကိုမခံရဘဲ။

28 သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ငါ့ကိုမဆင်းစေဘဲ ကယ်တင် တော်မူသဖြင့်၊ ငါ့အသက်သည် မှောင်မှိုက်နှင့် လွတ် လျက်ရှိ၏ဟု လူတို့တွင် သီချင်းဆိုရလိမ့်မည်။

29 ထိုသို့ဘုရားသခင်သည် လူတို့၌ ရံခါရံခါစီရင် တော် မူသဖြင့်၊

30 သင်္ချိုင်းတွင်းမှ နှုတ်ယူ၍၊ အသက်ရှင်သော သူ တို့၏အလင်းနှင့် လင်းစေတော်မူ၏။

31 အိုယောဘ၊ ငါ့စကားကို သတိနှင့်နားထောင် လော့။ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ ငါပြောပါမည်။

32 သို့သော်လည်း ပြောစရာရှိလျှင် ပြန်ပြောလော့။ သ င်ကို အပြစ်လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ငါအလိုရှိသောကြောင့် စကားပြောလော့။

33 ပြောစရာမရှိလျှင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ ငါ့စကားကို နားထောင်လော့။ ပညာကိုငါသွန်သင်ပါမည် ဟု မြက် ဆို၏။

34

- 1 တဖန်လေိဟုဆက်၍ မြက်ဆိုသည်ကား၊
- 2 အကြားအမြင်များသော ပညာရှိတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်နာယူကြလော့။
- 3 ခံတွင်းသည် အစာကို မြည်းစမ်းသကဲ့သို့၊ နားသည် စကားကို စုံစမ်းတတ်၏။

4 ငါတို့သည် ကိုယ်အဘို့အလိုငှါ စစ်၍တရား သဖြင့် စီရင်ကြကုန်အံ့။ ကောင်းသောအရာကို ကိုယ်တိုင် အားဖြင့် သိမှတ်ကြကုန်အံ့။

5 ယောဘက၊ ငါဖြောင့်မတ်၏။ ဘုရားသခင် သည် ငါ့ကို အမှုရှုံးစေတော်မူ၏။

6 ငါသည် ကိုယ်အကျိုးကို ပျက်စီးစေခြင်းငှါ မုသာပြောရမည်လော။ ငါမပြစ်မှားသော်လည်း၊ မပျောက်နိုင်သောအနာရောဂါစွဲပါသည်တကားဟု ဆိုမိပြီ။

7 ယောဘနှင့်တူသော သူတစ်စုံတယောက်ရှိလိမ့်မည်လော။ ရေကို သောက်သကဲ့သို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မျှိုတတ်၏။

8 မတရားသဖြင့်ကျင့်သော သူတို့နှင့်ပေါင်းဘော် ၍၊ လူဆိုးတို့နှင့် သွားလာတတ်၏။

9 လူသည်ဘုရားသခင်၌ မွေ့လျော်၍၊ အကျိုး မရှိဟု ယောဘသည် ဆိုမိပြီ။

10 သို့ဖြစ်၍ ဉာဏ်ကောင်းသောသူတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ဒုစရိုက်သည် ဘုရားသခင်နှင့်၎င်း၊ အပြစ်သည် အနန္တတန်ခိုးရှင်နှင့်၎င်း ဝေးပါစေ။

11 လူပြုသော အမှု၏အကျိုးအပြစ်ကို ပေးတော်မူမည်။ လူတိုင်း ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်နှင့် အထိုက်အလျောက် ခံစေတော်မူမည်။

12 အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် ဒုစရိုက်ကို ပြုတော်မမူ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် မတရားသဖြင့် စီရင်တော်မမူ။

13 မြေကြီးကို ဘုရားသခင်၌ အဘယ်သူအပ်သနည်း။
လောကဓာတ်လုံးကို အဘယ်သူ စီရင်ပြုပြင် သနည်း။

14 ဘုရားသခင် သည် လူ့ကို အလို တော် မ ရှိ၍၊
လူ၏အသက်ဝိညာဉ်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူလျှင်၊

15 ခပ်သိမ်းသော လူသတ္တဝါတို့သည် ချက်ခြင်း သေ
ပျောက်၍ မြေမှုန့်သို့ တဖန်ရောက်ရကြလိမ့်မည်။

16 ယခုမှာသင်သည် ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆင်ခြင် ဦး
လော့။ ငါ့စကားသံကို နားထောင်ဦးလော့။

17 တရားကို မုန်းသောသူသည် အစိုးရရမည်လော။
တရားသဖြင့် စီရင်၍ တန်ခိုးကြီးသောသူကို အပြစ်တင်
သင့်သလော။

18 သင်သည်လူဆိုး ဖြစ်၏ဟု ရှင်ဘုရင်ကို၎င်း၊ သင်
တို့သည် အဓမ္မလူဖြစ် ကြ၏ဟု မင်း တို့ကို၎င်း ဆိုသင့်
သလော။

19 ထိုမျှမက၊ မင်းတို့၏မျက်နှာကို ထောက်တော်မမူ။
ဆင်းရဲသောသူကို အားနာသည်ထက်၊ ရတတ် သောသူ
ကိုသာ၍ အားနာတော်မမူသောဘုရားသခင်ကို မဆိုသ
င့်သည်မဟုတ်လော။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်း သော
သတ္တဝါတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။

20 တခဏခြင်း တွင် သတ္တဝါ တို့သည် သေ တတ်
ကြ၏။ သန်းခေါင်အချိန်၌ လူမျိုးတစုံတမျိုး တုန်လှုပ်
ကွယ်ပျောက်၍၊ အားကြီးသောသူသော်လည်း အဘယ်သူ
မျှမပြုဘဲ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။

21 အကြောင်းမူကား၊ လူသွားရာလမ်းတို့ကို ဘုရား

သခင်ကြည့်ရှု၍၊ လူခြေရာရှိသမျှတို့ကို မြင်တော်မူ၏။

22 မတရားသဖြင့် ကျင့်သောသူ၏ ပုန်းရှောင်ရာ မှောင်မှိုက်၊ သေမင်းအရိပ်တစုံတခုမျှမရှိ။

23 ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ လူသည် တရားတွေ့ သောအခါ၊ အထပ်ထပ်စစ်ကြောတော်မူစရာ အကြောင်း မရှိ။

24 အားကြီးသောသူတို့ကိုပင် မစစ်ကြောဘဲ ချိုးဖျက်၍၊ သူတို့အရာ၌ အခြားသောသူကို ခန့်ထား တော်မူ၏။

25 သို့ဖြစ်၍ သူတို့ပြုသမျှကို သိတော်မူသဖြင့်၊ ညဉ့် မှောင်မှိုက်ကို ရောက်စေ၍ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။

26 သူတို့အပြစ်ကြောင့် ပရိသတ်ရှေ့မှာ ဒဏ်ခတ်တော် မူ၏။

27 အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြ၏။ ပြုတော်မူသော အမှုတို့ကို အလျင်းမ ဆင်ခြင်ကြ။

28 ထိုသို့ပြုသောကြောင့် ဆင်းရဲသားငိုကြွေးသံသည် ရှေ့တော်သို့ တက်၍၊ ညှဉ်းဆဲခံရသောသူ၏ ငိုကြွေးသံ ကိုကြားတော်မူရ၏။

29 ဘုရားသခင်သည် ချမ်းသာပေးတော်မူ လျှင် အဘယ်သူ့နှောင့်ရှက်နိုင်သနည်း။ မျက်နှာလွှဲတော်မူ လျှင် လူတမျိုးလုံးဖြစ်စေ၊ တယောက်တည်းဖြစ်စေ၊ အဘယ်သူသည် မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်နိုင်သနည်း။

30 ထိုသို့ ဆင်းရဲသား တို့ ကို မ မှားယွင်း စေ
မည်အကြောင်း အဓမ္မမင်းတို့ကို နှိမ်ချတော်မူ၏။

31 အကျွန်ုပ်သည် ဆိုးမတော်မူခြင်းကို ခံရပါပြီ။ နောက်
တဖန် မပြစ်မှားပါ။

32 အကျွန်ုပ်နားမလည်သော အရာကို သွန်သင် တော်မူ
ပါ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိသည်ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန် မပြုဘဲ နေ
ပါမည်ဟု ဘုရားသခင်အား လျှောက်သင့် သည် မဟုတ်
လော။

33 သင်သည် ငြင်းပယ်သည်ဖြစ်စေ၊ ရွေးယူသည် ဖြစ်
စေ၊ သင်၏အလိုသို့သာ ဘုရားသခင်လိုက်၍၊ အလို တော်
သို့မလိုက်ဘဲ အကျိုးအပြစ်ကို ပေးတော်မူရမည် လော။
သို့ဖြစ်လျှင် နားလည်သည်အတိုင်း ပြောပါ။

34 ဉာဏ်ကောင်းသော သူတို့သည် စကားပြောပါ စေ။
ပညာရှိသော သူတို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင် ပါစေ။

35 ယောဘသည် နားမလည်ဘဲပြောမိပြီ။ သူပြော သော
စကားသည် ပညာစကားမဟုတ်။

36 ယောဘသည် မတရားသော သူကဲ့သို့ ပြန်ပြော တတ်
သော ကြောင့်၊ အဆိုးတိုင်အောင် စုံစမ်းစေ ခြင်းငှါ ငါ
အလိုရှိ၏။

37 ဒုစရိုက်ကိုပြုသည်သာမက၊ ပုန်ကန်သော အပြစ်ရှိ
သေး၏။ ငါတို့တွင် အောင်ပွဲကိုခံ၍၊ ဘုရားသခင် ကို
ပြစ်မှားသောစကားနှင့် များစွာပြော တတ်သည်ဟု မြက်
ဆို၏။

35

1-2 တဖန်ဇလိဟုဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ထက်သာ၍ ဖြောင့်မတ်၏ဟု သင်ပြောသော စကားမှန်သည် ထင်သလော။

3 သင် က၊ ငါ သည် အဘယ် အကျိုး ကို ရသ နည်း။ ဒုစရိုက်ကို မပြုဘဲနေလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်းဟု ဆိုလို၏။

4 သင်နှင့်သင်၏အပေါင်းအဘော်တို့စကားကို ငါချေပါမည်။

5 မိုဗ်းကောင်းကင်ကိုမျှော်၍၊ သင့်ထက်မြင့်သော မိုဗ်းတိမ်တို့ကို ကြည့်ရှုလော့။

6 သင်သည် ဒုစရိုက်ကိုပြုသော်လည်း၊ ဘုရား သခင်ကို အဘယ်သို့ ထိခိုက်နိုင်သနည်း။ ပြစ်မှားသော အပြစ်များသော်လည်း၊ အကျိုးတော်ကို အဘယ်သို့ ဖျက်နိုင်သနည်း။

7 သင်သည် ဖြောင့်မတ်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ အကျိုးတော်ကို အဘယ်သို့ပြုစုနိုင်သနည်း။ သင့်လက်မှ အဘယ်ကျေးဇူးကို ခံတော်မူမည်နည်း။

8 သင် ပြုသော ဒုစရိုက်သည် သင်နှင့်တူသော လူသတ္တဝါကိုသာ ထိခိုက်နိုင်၏။ သင် ပြုသော သုစရိုက်သည်လည်း လူသားတို့၌သာ ကျေးဇူးပြုနိုင်၏။

9 များပြားသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် အော်ဟစ်တတ်ကြ၏။ အားကြီးသောသူ နှိပ်စက် သော

ကြောင့်၊ ပြင်းစွာ အော်ဟစ်တတ်ကြ၏။

10 သို့သော်လည်းငါ့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊ ညဉ့် အချိန်၌ သီချင်းဆိုရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူထ သော၊

11 မြေ တိရစ္ဆာန် နားလည်သည် ထက် သာ၍ နားလည် သော ဉာဏ် နှင့် ၎င်း၊ မိုဗ်း ကောင်းကင် ၎က် မ ရ၊ ထူးဆန်းသောပညာနှင့် ၎င်း၊ ငါတို့ကို ပြည့်စုံ စေတော်မူ သော ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာရှိတော် မူသနည်းဟု အဘယ်သူမျှမမေးမြန်းတတ်။

12 ထိုကြောင့်အဓမ္မလူ၊ ထောင်လွှားစော်ကားခြင်းကိုခံ ရ၍ အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ထူးတော်မ မူ။

13 အကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင်သည် အချည်းနှီး သော စကားကို နားထောင်တော်မမူ။ အနန္တတန်ခိုးရှင် သည် ထိုသို့သောစကားကို မမှတ်ဘဲ နေတော်မူ၏။

14 ဘုရားသခင်ကို မတွေ့မမြင်ရဟု သင်ဆိုသော်လည်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူသောကြောင့် မြော်လင့် လျက် နေလော့။

15 ယခုမူကား၊ အမျက်ထွက်၍ ဆိုးမတော်မမူ။ ပြစ်မှား သောအပြစ်ကို ကျပ်တည်းစွာ မှတ်တော်မမူ သောကြော င့်၊

16 ယောဘသည်အချည်းနှီးသော စကားကို မြွက်ဆို တတ်၏။ ပညာမရှိဘဲ များစွာပြောတတ်သည်ဟု မြွက် ဆို၏။

36

- 1 တဖန်လေိဟု ဆက်၍မြွက်ဆိုသည်ကား၊
- 2 ငါ့ကိုသည်းခံပါလော့။ အကျိုးအကြောင်းကို ငါပြဦးမည်။ ဘုရားသခင်အဘို့ ပြောစရာရှိသေး၏။
- 3 ငါသည်ဝေးသော အရပ်က ကိုယ်ပညာကို ဆောင်ခဲ့မည်။ ငါ့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင် သည်ဖြောင့်မတ်တော်မူကြောင်းကို ငါပြမည်။
- 4 အကယ်စင်စစ်မမှန်သောစကားကို ငါမပြော။ ပညာအတတ် စုံလင်သောသူသည် သင်၌ရှိ၏။
- 5 ဘုရားသခင် သည် တန်ခိုးကြီး တော် မူ၏။ သို့သော်လည်းမထီမဲ့ မြင်ပြုတော်မမူတတ်။ အစွမ်းသတ္တိ၊ ဉာဏ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။
- 6 မတရားသောသူတို့၏ အသက်ကို စောင့်တော်မမူ။ ဆင်းရဲခံရသောသူတို့ဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူ၏။
- 7 ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို ပမာဏမပြုဘဲ နေ တော်မမူ။ ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထာဝရ နေရာချ၍ ချီးမြှောက်တော်မူ၏။
- 8 သူတို့သည်အကျဉ်းနေ၍ ဒုက္ခကြိုးနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကို ခံရလျှင်၊
- 9 သူတို့ပြုမိသော အမှုနှင့် ပြစ်မှားလွန်ကျူးမိသော အပြစ်များတို့ကို ပြတော်မူ၏။
- 10 ဆိုးမသောစကားကို နားထောင်ချင်သော သဘောကိုသွင်းပေး၍၊ ဒုစရိုက်ကိုစွန့်စေမည်အကြောင်း ပညတ်

တော်မူ၏။

11 စကားတော်ကိုနားထောင်၍ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လျှင်၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပျော်မွေ့လျက်၊ နှစ်လနေ့ရက်ကာလကို လွန်စေတတ်ကြ၏။

12 နားမထောင်လျှင် ထားဘေးဖြင့် ဆုံး၍၊ ပညာအတတ်မရှိဘဲ သေတတ်ကြ၏။

13 အဓမ္မသဘောရှိသောသူတို့သည် အမျက် တော်ကို သို့ထားတတ်ကြ၏။ ချည်နှောင်တော်မူသော အခါ မအော်ဟစ်တတ်ကြ။

14 အသက်ငယ်စဉ်ကပင်သေ၍၊ ဆိုးညစ်သော သူတို့နှင့်အတူ ဆုံးတတ်ကြ၏။

15 အမှုရောက်သောဆင်းရဲသားတို့ကို ကယ်တင် တော်မူ၏။ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသောအခါ၊ နားထောင်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူ၏။

16 ထိုသို့သင့်ကိုလည်း ကျဉ်းမြောင်းသော အရပ်မှ ကျယ်ဝန်းရှင်းလင်းသောအရပ်သို့ပြောင်းစေ၍၊ သင်၏စားပွဲပေါ်မှာ ကောင်းသော အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို တင်ထားတော်မူလိမ့်မည်။

17 သို့မဟုတ် မတရားသော သူကဲ့သို့ အပြစ်နှင့် ပြည့်စုံလျှင်၊ အပြစ်နှင့် ယှဉ်သောဒဏ်ကိုခံရမည်။

18 အမျက်တော်ထွက်တတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ အမှုရောက်မှများသော အဘိုးကိုပေးသော်လည်း ကိုယ်ကို မရွေးမနှုတ်နိုင်။

19 သင်၏ဥစ္စာကို ပမာဏပြုတော်မူမည်လော။ ရွှေကို၎င်း၊ များစွာသော စည်းစိမ်ကို၎င်း ပေးချင်သော်လည်း၊ ပမာဏပြုတော်မမူ။

20 ညဉ့်ကိုမတောင့်တနှင့်။ ညဉ့်အခါလူတို့သည် ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရတတ်ကြ၏။

21 သတိပြုပါ။ မတရားသောအမှုကို မငဲ့ကွက်နှင့်။ ထိုသို့သော အမှုကိုဆင်းရဲခြင်းထက် သင်သည် အလိုရှိလေပြီတကား။

22 ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ အဘယ်သူ အုပ်ချုပ်နိုင်သနည်း။

23 ကြွတော်မူရသောလမ်းကို အဘယ်သူ စီရင်သနည်း။ ကိုယ်တော်သည် မတရားသော အမှုကို ပြုမိပြီဟု အဘယ်သူဆိုရာသနည်း။

24 လူတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော အမှုတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ သတိပြုလော့။

25 လူခပ်သိမ်းတို့သည် အမှုတော်ကို မြင်ကြ၏။ အဝေးက ကြည့်ရှုတတ်ကြ၏။

26 ဘုရားသခင်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိနိုင်။ အသက်တော်နှစ်ပေါင်းကို စစ်၍မကုန်နိုင်ကြ။

27 ရေကိုသုန်ဖျင်းစေ၍၊ အထက်သို့ဆွဲယူတော်မူသဖြင့်၊ ရေငွေ့ရှိသည်အတိုင်း မိုဃ်းရွာတတ်၏။

28 မိုဃ်းတိမ်မှ လူတို့အပေါ်သို့ မိုဃ်းပေါက်ကျ၍၊ များစွာသော မိုဃ်းရွာတတ်၏။

29 မိုဃ်းတိမ်တော်နှံ့ပြားခြင်း၊ တဲတော်အသံမြည် ခြင်းကို အဘယ်သူ နားလည်သနည်း။

30 တဲတော်အပေါ်မှာ အလင်းတော်ကို ဖြန့်တော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာ၌ အနက်ဆုံးသောအရပ်ကိုလည်း ဖုံးလွှမ်း တော်မူ၏။

31 ထိုသို့သောအားဖြင့် လူမျိုးတို့ကို တရားစီရင်တော်မူ၏။ များစွာသော အစာအာဟာရကိုလည်း ပေးတော်မူ၏။

32 အလင်းကိုလက်တော်နှင့် ကွယ်ကာ၍၊ တဖန် ရန်သူရှိရာသို့ လွှတ်တော်မူ၏။

33 ထိုသူမှစသော တိရစ္ဆာန်များနှင့် အပင်များကို အလိုတော်မရှိကြောင်း ထင်ရှား၏။

37

1 ဤအမှုကြောင့် ငါ့နှလုံးသည် တုန်လှုပ်၍ မိမိ နေရာမှ ရွေ့သွား၏။

2 မြက်တော်မူသောအသံနှင့် နှုတ်တော်မှထွက် သော အသံကို စေ့စေ့နားထောင်ကြလော့။

3 မိုဃ်း ကောင်းကင် အောက်၌ အနှံ့အပြား လွှတ်၍၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် လျှပ်စစ်ပြက်စေတော်မူ၏။

4 လျှပ်စစ်ပြက် ပြီး မှ အသံ တော် ထွက်၏။ ဘုန်းအာနုဘော် တော် အသံ နှင့် မိုဃ်း ချုန်း တော် မူ၏။ အသံ

တော်မြည်သောအခါ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းကို ချုပ်တည်း
တော်မမှု။

5 အံ့ဩဘွယ်သော အခြင်းအရာပါလျက်၊ ဘုရားသခင်
သည် အသံတော်နှင့်မိုဃ်းချုန်းတော်မူ၏။ ကြီး သောအမှု
ငါတို့နားမလည်နိုင်သော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။

6 မြေပေါ်မှာဖြစ်စေဟု မိုဃ်းပွင့်ကို၎င်း၊ သုန်ဖျင်းသော
မိုဃ်းရေနှင့် တန်ခိုးတော်ကြောင့် ပြင်းထန်သော မိုဃ်းရေ
ကို၎င်း မိန့်တော်မူ၏။

7 ဖန်ဆင်းတော်မူသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်
ကို သိ မည်အကြောင်း လူတိုင်း လုပ်သော အလုပ် ကို
ဆီးတားတော်မူ၏။

8 ထိုအခါသားရဲ့တို့သည် မြေတွင်းထဲသို့ဝင်၍၊ သူတို့
နေရာ၌ နေတတ်ကြ၏။

9 လေဘွေသည် တောင်မျက်နှာမှ၎င်း၊ အချမ်း သည်
မြောက်မျက်နှာမှ၎င်း ထွက်လာတတ်၏။

10 ဘုရားသခင် မှတ်တော် မူသဖြင့်၊ ရေခဲ ဖြစ်၍ ရေ
မျက်နှာသည် ခဲလျက်ရှိ၏။

11 မို ဃ်း တိမ် မှ မို ဃ်း ရေ ကို သက်ရောက် စေ၍၊
ရောင်ခြည်တော်အားဖြင့် မိုဃ်းတိမ်ကို ပျောက်လွင့် စေ
တော်မူ၏။

12 လောကဓာတ်မြေကြီးတရှောက်လုံးကို မှာထား တော်
မူသမျှအတိုင်း ပြုစေခြင်းငှါ ပညာတော်အားဖြင့် လှည့်
လည်စေတော်မူ၏။

13 ဒဏ်ခတ်သော်၎င်း၊ မြေတော် ကို ပြုစုသော်၎င်း၊
ချမ်းသာပေးသော်၎င်း လာစေတော် မူ၏။

14 အို ယော ဘ၊ ဤ စကား ကို နားထောင် လော့။
ဘုရားသခင်၏ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ငြိမ်သက်
စွာနေ၍ ဆင်ခြင်လော့။

15 ထိုအမှုတို့ကို ဘုရားသခင်စီရင်၍၊ မိုဃ်းတိမ်တော်
အလင်းကို ထွန်းလင်းစေတော်မူသောအခါ၊ သင်သည် သိ
သလော။

16 ပညာစုံလင်သောဘုရား၏ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်
တည်းဟူသော မိုဃ်းတိမ်တို့သည် မပေါ့မလေး မှန်မှန်မိုး
မည်အကြောင်း၊ ပြုတော်မူသော အမှုကို၎င်း၊

17 မြေပေါ်မှာ တောင်လေဖြင့်အချမ်းပျောက်စေ တော်
မူသောအခါ၊ သင်၏အဝတ်သည် အဘယ်သို့သော အား
ဖြင့် နွေးသည်ကို၎င်း နားလည်သလော။

18 သွန်းသော ကြေးမုံကဲ့သို့ တည်လျက်ရှိသော မို
ဃ်းကောင်းကင်ကို သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့် ဝိုင်းညီ၍
ကြက်သလော။

19 ငါတို့သည် အဘယ်သို့လျှောက်ရမည်ကို သွန်သင်
ပါ။ ငါတို့သည် မိုက်သောကြောင့်၊ အလိုအလျောက် မ
လျှောက်တတ်ကြ။

20 ငါ ပြော သော စကား ကို ဘုရားသခင် အား
ကြားလျှောက် လိ မ့် မည် လော။ အကယ်၍ လူ သည်
ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ဝံ့လျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်
လိမ့်မည်။

21 လေသည် လာ၍မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ရှင်းလင်းစေသောအခါ၊ လူသည် ထွန်းလင်းသောရောင်ခြည်ကို မကြည့်နိုင်။

22 မြောက်မျက်နှာမှ ရွှေရောင်ခြည်ထွက်တတ်၏။ ဘုရားသခင်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

23 အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို ငါတို့သည် စစ်၍မကုန်နိုင်ကြ။ အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့်၎င်း၊ တရားစီရင်ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၎င်း ထူးဆန်းတော်မူ၏။ အဘယ်သူကိုမျှ ညှဉ်းဆဲတော်မမူ။

24 သို့ဖြစ်၍လူတို့သည် ကြောက်ရွံ့စရာ အကြောင်းရှိကြ၏။ ဤဏ်ကောင်းသောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ ဘုရားသခင်ကို မဖူးမကြည့်နိုင်ဟု မြက်ဆို၏။

38

1 ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ယောဘစကားကို လှန်ပြန်၍၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းထဲက မိန့်တော်မူသည်ကား၊

2 ပညာမရှိဘဲစကားပြောကာမျှနှင့် ငါ့အကြံကို မိုက်စေသော ဤသူကား အဘယ်သူနည်း။

3 လူ့ယောက်ျားကဲ့သို့ သင့်ခါးကို စီးလော့။ ငါမေးမြန်းသော ပြဿနာတို့ကို ဖြေလော့။

4 မြေကြီးအမြစ်ကို ငါတည်သောအခါ၊ သင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ နားလည်လျှင် ဘော်ပြလော့။

5 မြေကြီး အတိုင်းအရှည် ပမာဏ ကို အဘယ်သူ စီရင်သနည်း။ နားလည်လျှင် ပြောလော့။ မျဉ်းကြိုးကို အဘယ်သူတန်း၍ချသနည်း။

6 မြေကြီးတိုက်မြစ်ကို အဘယ်အရပ်၌ စွဲစေ သနည်း။

7 နံနက် ကြယ် တို့သည် တညီတညွတ် တည်း သီချင်းဆို၍၊ ဘုရားသခင်သား အပေါင်းတို့သည် ဝမ်း မြောက်သဖြင့်၊ ကြွေးကြော်ကြစဉ်၊ တိုက်ထောင့်အထွဋ် ကျောက်ကို အဘယ်သူတင်ထားသနည်း။

8 သမုဒ္ဒရာ သည် အမိ ဝမ်း ထဲက ဘွား၍ ထွက်လာ သောအခါ၊ အဘယ်သူသည် တံခါးပိတ်နှင့် ပိတ်ထား သနည်း။

9 သမုဒ္ဒရာကို မိုဃ်းတိမ်နှင့် ငါခြံ၍ ထူထပ်သော မှောင်မိုက်နှင့် ထုပ်ရစ်သည်ကာလ၌၎င်း၊

10 သင်သည်ဤအရပ်တိုင်အောင်လာရ၏။

11 တိုး၍မလွန်ရ၊ ဤအရပ်၌သင်၏ ထောင်လွှားသော လှိုင်းတံပိုး ဆုံးရ၏ဟု ပညက်လျက်၊ သမုဒ္ဒရာအပိုင်း အခြားကို ငါစီရင်၍၊ တံခါးပိတ်နှင့်ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို ထားသည်ကာလ၌၎င်း၊ အဘယ်သူသည် ဝိုင်း၍ ကူညီ သနည်း။

12 သင်သည်တသက်လုံးတွင် တခါမျှ နံနက်ကို မှာထား ဘူးသလော။ မိုဃ်းသောက်လင်းကို နေရာချဘူး သလော။

13 နံနက် အလင်း သည် မြေကြီး စွန်း ကို ကိုင်လျက်၊ လူဆိုးတို့ကိုခါ၍ ပစ်စေခြင်းငှါ စီရင်ဘူးသလော။

14 မြေကြီးသည် တံဆိပ်ခတ်သကဲ့သို့ပို့ပေါ်၍ အဝတ် တန်ဆာဆင်သကဲ့သို့ ရှိ၏။

15 လူဆိုးတို့၏ အလင်းသည်ကွယ်၍ ချီကြွသော လက် လည်း ကျိုးတတ်၏။

16 သင်သည် သမုဒ္ဒရာ စမ်းရေပေါက် ထဲသို့ ဝင်ဘူး သလော။ နက်နဲသော အောက်ဆုံးအရပ်၌ လှည့်လည်ဘူး သလော။

17 သေခြင်းတံခါးတို့ကို သင့်အား ဖွင့်ဘူးသလော။ သေမင်း အရိပ် ထဲသို့ ဝင်သော လမ်းဝတို့ကို မြင်ဘူး သလော။

18 မြေကြီးမျက်နှာတပြင်လုံးကို ကြည့်ရှုဘူး သလော။ အလုံးစုံကို သိမြင်လျှင်ဘော်ပြလော့။

19 အလင်းနေရာသို့ အဘယ်မည်သော လမ်းဖြင့် ရောက်ရသနည်း။ မှောင်မိုက်နေရာလည်း အဘယ်မှာ ရှိ သနည်း။

20 အကယ်စင်စစ် သင်သည် အလင်း အမိုက် အပိုင်း အခြားသို့ ငါတို့ ကိုပို့ဆောင်နိုင်၏။ သူတို့နေရာအိမ်သို့ ရောက်သောလမ်းတို့ကို သိလိမ့်မည်။

21 သင်သည် ရှေးကာလ၌ ဘွားမြင်၍ အလွန် အသက်ကြီးသောကြောင့် သိလိမ့်မည်။

22 သင်သည် မိုဗ်းပွင့်ဘဏ္ဍာတိုက် ထဲသို့ ဝင်ဘူး သလော။

23 ဘေးရောက်ရာအချိန်ကာလနှင့် စစ်ပြိုင်၍ တိုက်ရာ အချိန်ကာလဘို့၊ ငါသို့ထားသော မိုဗ်းသီးဘဏ္ဍာ များကို မြင်ဘူးသလော။

24 အလင်းသည် အဘယ်သို့သော လမ်းဖြင့် နှံ့ပြား သနည်း။ အရှေ့လေသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့် လွင့်သနည်း။

25 လူမရှိသော မြေနှင့် လူမနေသော တော၌ မိုဗ်း ရွာစေ ခြင်းငှါ ၎င်း၊

26 လွတ်လပ်သော လွင်ပြင်ကို ရေနှင့်ဝစေ၍၊ နုသော မြက်ပင်အညောက်ကို ထွက်စေခြင်းငှါ ၎င်း၊

27 လျှံသော မိုဗ်းရေစီးရာလမ်း၊ မိုဗ်းကြိုးနှင့် ဆိုင်သော လျှပ်စစ်ပြက်ရာလမ်းကို အဘယ်သူဖွင့်သနည်း။

28 မိုဗ်းရေ၏အဘက်ကား အဘယ်သူနည်း။ နှင်း ပေါက်တို့ကို အဘယ်သူဖြစ်ဘွားစေသနည်း။

29 ရေခဲသည် အဘယ်သူ၏ ဝမ်းထဲက ထွက်လာ သနည်း။ မိုဗ်းကောင်းကင်နှင်းခဲကို အဘယ်သူသည် ပဋိသန္ဓေပေးသနည်း။

30 ရေသည် ကျောက်ခဲကဲ့သို့ဖြစ်၍ ပင်လယ် မျက်နှာ တင်းမာလျက် ရှိ၏။

31 သင်သည် ခိမကြယ်စု၏သာယာစွာ ပြုပြင်ခြင်းကို ချုပ်တည်းနိုင်သလော။ ကသိလကြယ်၏ ချည်နှောင်ခြင်းကို ဖြည့်နိုင်သလော။

32 မာဇရုတ်ကြယ်တို့ကို အချိန်ရောက်လျှင် ထုတ်ဘော် နိုင်သလော။ အာရှကြယ်နှင့်သူ၏သားတို့ကို ပဲ့ပြင်နိုင်သလော။

33 မိုဗ်းကောင်းကင်တရားတို့ကို နားလည်သလော။ ထိုတရားတို့သည် မြေကြီးကို အုပ်စိုးမည် အကြောင်း အခွင့်

ပေးနိုင်သလော။

34 များစွာသော မိုဃ်းရေသည် သင့်ကို လွှမ်းမိုး စေခြင်းငှါ မိုဃ်းတိမ်တို့ကို အသံလွှင့်နိုင်သလော။

35 လျှပ်စစ်တို့ကို လွှတ်နိုင်သလော။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ရှိပါ၏ဟု သင့်ကိုလျှောက်လျက် သွားကြ လိမ့်မည်လော။

36 ကိုယ်ခန္ဓာထဲသို့ ပညာကို အဘယ်သူသွင်း သနည်း။ နားလည် နိုင် သော ဉာဏ် ကို အဘယ်သူ ပေး သနည်း။ ပညာရှိ၍ မိုဃ်း တိမ် တို့ ကို အဘယ်သူ ရေတွက် နိုင် သနည်း။

37 မြေမှုန့်သည် လုံးထွေး၍ မြေစိုင့်တို့သည် ကပ်လျက် နေသောအခါ၊

38 မိုဃ်းကောင်းကင်၏ရေဘူးတို့ကို အဘယ်သူသွန်းချ သနည်း။

39 သင်သည်ခြင်သေ့မအဘို့ စားစရာအကောင်ကို လိုက်ရှာနိုင်သလော။

40 ခြင်သေ့ပျိုတို့သည် ခိုလှုံရာ၌ဝပ်၍၊ ချုံဖုတ် အောက်၌ ချောင်းကြည့်လျက်နေသောအခါ၊ သူတို့ကို ဝစ္စာကျွေးနိုင် သလော။

41 ကျီးအသင်တို့သည် စားစရာ မရှိကြောင့် လှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်ကိုအော်ဟစ်သောအခါ၊ စားစရာကို အဘယ်သူပေးသနည်း။

39

1 သင် သည် တောဆိတ် မွေး ရသော ကာလ ကို သိ

သလော။ သမင်ဒရယ်မ သားဘွားခြင်းဝေဒနာခံရ သော အချိန်ကို မှတ်နိုင်သလော။

2 ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရသောနေ့လတို့ကို ရေတွက်၍၊ ဘွားရသော အချိန်ကာလကို သိသလော။

3 သူတို့သည် ကျော့ကိုင်း၍သားငယ်ကို မွေးဘွား သဖြင့် ဝေဒနာငြိမ်းကြ၏။

4 သားငယ်တို့သည် ကျန်းမာ၍၊ လွင်ပြင်၌ ကြီးပွားတတ်ကြ၏။ အခြားသို့သွား၍ အမိထံသို့ပြန်မလာဘဲ နေတတ်ကြ၏။

5 တောမြည်းကိုအဆီးအတားမရှိစေခြင်းငှါ အဘယ်သူလွတ်သနည်း။ တောမြင်း၌ချည်နှောင်ခြင်းကို အဘယ်သူဖြေသနည်း။

6 တောကို သူ့အိမ်ဘို့၎င်း၊ လွင်ပြင်ကိုသူ့နေရာဘို့ ၎င်း ငါခန့်ထားပြီ။

7 မြို့၌ဖြစ် သော လူ တို့၏ အသံဗလံ ကို သူ သည် မထိမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ နှင်သောသူအော်ဟစ်နှိုးဆော်သံကို မမှတ်တတ်။

8 တောင်ရိုး၌ ကျက်စား၍၊ စိမ်းသော အပင် အမျိုးမျိုးကို ရှာတတ်၏။

9 ကြံ့သည် သင်၏အမှု ကို ဆောင်ရွက်၍၊ သင်၏ တင်းကုပ်၌ နေခြင်းငှါ အလိုရှိလိမ့်မည်လော။

10 ကြံ့ကို ထွန်ကြောင်းသို့ လိုက်စေခြင်းငှါ ကြိုးနှင့် ချည်နိုင်သလော။ သို့မဟုတ်သင့်နောက်သို့ လိုက်၍ချိုင့်၌

လယ်ထွန်လိမ့်မည်လော။

11 ကြံ့သည် အားကြီးသောကြောင့် သူ့ကိုယုံမည် လော။
သင်လုပ်ရသော အလုပ်ကိုသူ၌ အပ်မည်လော။

12 သင်၏စပါးကို ဆောင်ခဲ့၍ စပါးကျိ၌ စုသိမ်းလိမ့်
မည်ဟု ယုံသလော။

13 ကုလားအုပ်ငှက်သည် အတောင်ခတ်လျက် နေ
တတ်၏။ တောငန်းသည် အမွေးအတောင်နှင့် ပြည့်စုံ၏။

14 သို့သော်လည်း မြေ၌ဥ၍ အဥတို့ကို မြေမှန်၌ နွေးစေ
တတ်၏။

15 သူ့ခြေသည်အဥတို့ကို နင်းမိမည်၊ သားရဲခွဲလိမ့် မည်
ဟု မစိုးရိမ်။

16 သားငယ်တို့ကို ကိုယ်သားကဲ့သို့မမှတ် ကြမ်းတမ်း
စွာ ပြုတတ်၏။ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ။ သားဘွားခြင်း ဝေဒနာ
ကို အချည်းနှီးခံတတ်၏။

17 အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ပညာမဲ့ စေခြ
င်းငှါ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဉာဏ်ကိုပေးတော်မမူ။

18 သို့သော်လည်း ကိုယ်ကို ချီကြွသောအခါ၊ မြင်းနှင့်
မြင်းစီးသော သူ့ကိုပင် ရယ်တတ်၏။

19 သင်သည် မြင်းကိုခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေသလော။
သူ၏လည်ပင်း၌ မိုဃ်းကြိုးလက္ခဏာကို သွင်းသလော။

20 ကျိုင်းကောင် ခုန်သကဲ့သို့ ခုန်တတ်စေသလော။
သူ၏နှာခေါင်းမြည်သံသည် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၏။

21 လွင်ပြင်ကိုယက်၍၊ မိမိခွန်အား၌ ဝါကြွားလျက်၊

သူရဲများကို တွေ့အံ့သောငှါ သွားတတ်၏။

22 ကြောက်စရာအကြောင်းကို ကဲ့ရဲ့၍၊ ကြောက် လန့်သောသဘောနှင့် ကင်းလွတ်သဖြင့်၊ ထားဘေးကို မရှောင်တတ်။

23 သူ့တဘက်၌ မြားတောင့်လှုပ်သံ မြည်၍၊ လှံနှင့် ခိုင်းလွှားသည် ပြောင်လက်လျက်ရှိ၏။

24 မာနကြီး၍ပြင်းထန်သော စိတ်နှင့် မြေကို မျိုတတ်၏။ တံပိုးသံကို ကြားသောအခါ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ မနေနိုင်။

25 တံပိုးများ အလယ်သို့ရောက်၍ အေ့ဟေ၊ အေ့ဟေ ဟုဆိုတတ်၏။ ဗိုလ်မြေအော်ဟစ်၍ အသံဗလံ ပြုခြင်းနှင့်တကွ၊ စစ်တိုက်ပွဲကို အဝေးက အနံ့ခံတတ်၏။

26 သင်ပေးသော ဉာဏ်အားဖြင့် သိမ်းငှက်သည် အတောင်ကို ဖြန့်၍ တောင်မျက်နှာသို့ ပျံသွားတတ်သလော။

27 သင်စီရင်သောကြောင့် ရွှေလင်းတသည် အထက်သို့ တက်၍၊ မြင့်သောအရပ်၌ အသိုက်ကို လုပ်တတ်သလော။

28 သူသည် ကျောက်ပေါ်မှာ နေ၍ တောင်ထိပ်နှင့် ကျောက်ငူပေါ်မှာ နေရာကျတတ်၏။

29 ထိုအရပ်က ကြည့်၍ ကိုက်စားစရာ အကောင်ကို အဝေးကပင် မြင်တတ်၏။

30 သူ၏သား ငယ်တို့သည် အသွေးကို သောက်တတ်၏။ အသေကောင် ရှိရာ အရပ်၌ ထိုငှက် ရှိသည် ဟု မိန့်တော်မူ၏။

40

1 တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို ဆုံးမသော သူသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုဦးမလော။

2 ဘုရားသခင်ကို အပြစ်တင်သော သူသည် ပြန်ပြော စေတော့ဟု ယောဘအား မိန့်တော်မူလျှင်၊

3 ယောဘက အကျွန်ုပ်သည် ဆိုးယုတ်ပါ၏။

4 ကိုယ်တော်အား အဘယ်သို့ ပြန်လျှောက်ရပါမည် နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှုတ်ကို ကိုယ်လက်နှင့် ပိတ် ပါမည်။

5 တကြိမ်ပြောမိပါပြီ။ တဖန်မပြောဝံ့ပါ။ နှစ်ကြိမ် တိုင်အောင် ပြောမိပါပြီ။ သို့ရာတွင် ထပ်၍မပြောဝံ့ပါဟု ထာဝရဘုရားအား ပြန်၍ လျှောက်လေ၏။

6 တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မိုဗ်းသက်မုန်တိုင်း ထဲက ယောဘအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊

7 လူယောက်ျားကဲ့သို့ သင်၏ခါးကို စည်းလော့။ ငါ မေးမြန်းသောပြဿနာတို့ကို ဖြေလော့။

8 သင်သည် ငါတရားစီရင်ချက်ကို ပယ်မည်လော။ သင် သည် ကိုယ်တိုင်ဖြောင့်မတ်ဟန်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါကိုအပြစ်ရှိ သည်ဟု စီရင်မည်လော။

9 သင် သည် ဘုရားသခင်၏ လက်ရုံး ကဲ့သို့ သော လက်ရုံး ရှိ သလော။ ဘုရားသခင်၏ အသံ ကဲ့သို့ သော အသံနှင့် မိုဗ်းချုန်းနိုင်သလော။

10 ထူးဆန်းသော ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကို ဝတ်ဆောင်

လော့။ တင့်တယ်သော ဂုဏ်အသရေနှင့် တန်ဆာဆင်
လော့။

11 သင်၏အမျက် အရှိန် ကို လွှတ် လော့။ မာန
ထောင်လွှားသော သူ့အပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှု၍ နှိမ်ချ
လော့။

12 မာနထောင်လွှားသော သူ့အပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှု၍
ရှုတ်ချလော့။ အဓမ္မလူတို့ကို နှိပ်နင်း၍၊

13 သူတို့ကိုမြေမှုန့်၌ တစုတည်း ဝှက်ထားလော့။ သူတို့
မျက်နှာများကို မှောင်မှိုက်၌ ဖုံးအုပ်လော့။

14 သို့ပြုလျှင် သင်၏လက်ျာလက်ရုံးသည် သင့်ကို
ကယ်တင်နိုင်သည်ဟု ငါဝန်ခံမည်။

15 သင်နှင့်အတူ ငါဖန်ဆင်းသော ဗေဟမုတ်ခြင်း ကို
ကြည့်ရှုလော့။ နွားကဲ့သို့ မြက်ကို စားတတ်၏။

16 သူ၏တန်ခိုးသည် ခါး၌၎င်း၊ သူ၏ခွန်အားသည်
ဝမ်းကြော၌၎င်း တည်လျက်ရှိ၏။

17 သူ့အမြီးသည် အာရပ်ပင်ကဲ့သို့ လှုပ်တတ်၏။ ပေါင်
ကြောတို့သည် အထပ်ထပ်ရှိကြ၏။

18 အရိုးငယ် တို့သည် ကြေးဝါ ချောင်း၊ အရိုးကြီး
တို့သည် သံတုံးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။

19 ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းသော သတ္တဝါ တို့တွင်
ထူးဆန်းသော သတ္တဝါ ဖြစ်၏။ သူ့ကို ဖန်ဆင်းသော
ဘုရားသာလျှင် သူ၏တံစဉ်ကို ပေးပြီ။

20 မြေတိရုတ္တန်အပေါင်းတို့ ကစားရာတောင်ရိုးသည်
သူ၏ကျက်စားရာအရပ်ဖြစ်၏။

21 အရိပ်ကောင်းသော အပင်အောက်၊ ကျူပင် ချုံဖုတ် အောက်၊ ရေများသောအရပ်၌ နေတတ်၏။

22 ထိုအပင်တို့သည် အရိပ်နှင့်လွှမ်းမိုး၍ ချောင်း နားမို ယ်းမခပင်တို့သည် ဝိုင်းကြ၏။

23 မြစ် ရေထ သော်လည်း သူ သည်မ ပြေး တတ်။ သူ၏ခံတွင်းကို ယော် ဒန်မြစ်ရေ ဝှေ့တိုက်သော်လည်း မတုန်မလှုပ်ဘဲ နေတတ်၏။

24 ထို မြင်း ကို ထင်ရှားစွာ ဘမ်းယူ မည် လော။ သူ၏နှာခေါင်းကို သံချိတ်နှင့် ဖောက်မည်လော။

41

1 လဝိသန်ကိုငါးများနှင့် ဆွဲယူ၍၊ သူ၏လျှာကို ကြိုးနှင့် နှိပ်နင်းမည်လော။

2 သူ့ကို နှာရှုတ်တပ်၍၊ ပါးရိုး၌သံကွင်းလျှိုမည် လော။

3 သူသည်သင့်ကိုများစွာ တောင်းပန်လိမ့်မည် လော။ ချော့မော့သောစကားကို ပြောလိမ့်မည်လော။

4 သင်နှင့်ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ်ကို ပြုလိမ့်မည် လော။ သင်၏အမှုကို အစဉ်ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ သူ့ကို ခန့်ထား မည်လော။

5 ငှက် နှင့် ကစား သကဲ့သို့ သူ နှင့် ကစား မည် လော။ သင်၏မိန်းမကလေးတို့အဘို့ သူ့ကိုချည်နှောင်မည်လော။

6 သင်၏အပေါင်း အ ဘော် တို့သည် သူ ကို ဝိုင်း၍ စားသောက်ပွဲခံကြလိမ့်မည်လော။ ကုန်သည်တို့တွင် ဝေ ကြလိမ့်မည်လော။

7 သူ၏အရေကို မှိန်းနှင့်၎င်း၊ သူ၏ခေါင်းကို ငါးထိုး
သောလှံနှင့်၎င်း၊ အနှံ့အပြားထိုးဖောက်နိုင် သလော။

8 သူ့အပေါ်မှာ လက်တင်ရုံမျှသာ ပြုပါ။ သူ့ကို တိုက်
မည်အကြံကို နောက်တဖန်မအောက်မေ့ရ။

9 တိုက်သောသူသည်နိုင်မည်ဟု အချည်းနှီး ထင်၏။
မြင်ကာမျှနှင့် စိတ်မပျက်သလော။

10 သူ့ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ အဘယ်သူမျှမရဲရင့်။ သို့ဖြစ်၍
ငါ့ရှေ့မှာ အဘယ်သူရပ်နိုင်သနည်း။

11 ငါသည် ကျေးဇူးတုံ့ပြုရမည်အကြောင်း အဘယ်
သူသည် ငါ၌ ကျေးဇူးပြုဘူးသနည်း။ မိုဗ်းကောင်းကင်
အောက်၌ ရှိသမျှတို့သည် ငါ၏ ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။

12 လဝိသန်၏အင်္ဂါများ၊ ခွန်အား၊ တင့်တယ်သော
တန်ဆာတို့ကို ငါသည် ဝှက်၍မထား။

13 သူ၏အဝတ်ကို အဘယ်သူလှန်နိုင်သနည်း။ နှစ်ထပ်
ရှိသော ပါးရိုးကို အဘယ်သူချဉ်းကပ်လိမ့်မည် နည်း။

14 သူ၏မျက်နှာတံခါးကို အဘယ်သူဖွင့်လိမ့်မည်နည်း။
သူ၏ သွားတန်းတို့သည် ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်ကြ၏။

15 လုံခြုံစွာ တံဆိပ်ခတ်သကဲ့သို့ တချပ်နှင့် တချပ်
ပူးကပ်သောအကြေးများနှင့် ဝါကြွားတတ်၏။

16 လေမျှမဝင်နိုင်အောင် တချပ်နှင့်တချပ် ပူးကပ်
လျက်ရှိကြ၏။

17 တချပ်နှင့်တချပ် မခွါနိုင်အောင် တခဲနက် ရှက်တင်
လျက်ရှိကြ၏။

18 သူချေဆတ်သောအခါ အလင်းတောက်တတ်၏။ သူ မျက်စိသည် နံနက်မျက်တောင်ခတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

19 ပစပ်ထဲက မီးရှူးထွက်၍ မီးပွားတို့လည်း လွင့်ကြ၏။

20 ကြွက်ကြွက်ဆူသော အိုးကင်းထဲက အခိုးအငွေ့ တတ်သကဲ့သို့ သူ့နှာခေါင်းထဲက အခိုးအငွေ့တက်တတ် ၏။

21 အသက်ရှူသောအခါ မီးခဲတောက်၍ ပစပ်ထဲက မီးလျှံထွက်တတ်၏။

22 လည်ပင်း၌ တန်ခိုးနေတတ်၏။ သူ့ရှေ့မှာ ကြောက် လန့်ခြင်းသည် ကခုန်တတ်၏။

23 အသားအကြောတို့သည် တခဲနက်ဖြစ်၍ မရွေ့နိုင် အောင် ခိုင်မာလျက် ရှိကြ၏။

24 နှလုံးသည် ကျောက်ကဲ့သို့မာ၏။ အောက်ကြိတ် ဆုံ ကျောက်ကဲ့သို့ မာ၏။

25 သူ ထ သောအခါ ခွန်အား ကြီးသော သူ တို့သည် ကြောက်လန့်ကြ၏။ ကြောက်လန့်အားကြီးသောကြောင့် အရူးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

26 သူ့ကိုတိုက်လျှင်ထားမခိုင်တတ်။ လှံ၊ မြား၊ သံချပ်မ ခိုင်တတ်။

27 သံကို ကောက်ရိုးကဲ့သို့၎င်း၊ ကြေးဝါကို သစ်ဆွေး ကဲ့သို့၎င်း မှတ်တတ်၏။

28 လေးနှင့်ပစ်၍ သူ့ကိုမပြေးစေနိုင်။ လောက်လွဲ နှင့်ပစ် သော ကျောက်ခဲတို့သည် သူ၌ အမှိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။

29 ဒုတ်ကြီးကို ဖွဲ့ကဲ့သို့မှတ်၍၊ လှံနှင့်ရွယ်သောအခါ ရယ်တတ်၏။

30 သူ့အောက်မှာ ထက်သောအိုးစောင်းခြမ်းများရှိ၏။ ရွံ့ပေါ်မှာ ထွန်သွားများကို ဖြန့်တတ်၏။

31 အိုးကင်း ဆူသကဲ့သို့ ပင်လယ် ကို ဆူ စေ တတ်၏။ သမုဒ္ဒရာကို ဘယောင်းချက်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေတတ်၏။

32 သူ့လွန်သွားသောလမ်းသည် ထွန်းတောက် သဖြင့်၊ ပင်လယ်သည် ဆံပင်ဖြူယောင်ဆောင်တတ်၏။

33 မြေပေါ်မှာသူနှင့်ခိုင်းနိုင်သော တိရစ္ဆာန်မရှိ။ ပကတိ အားဖြင့် ကြောက်တတ်သောသဘောနှင့် ကင်းလွတ်၏။

34 ကြီး မြင့် သော အရာရှိ သမျှ တို့ကို မထီမဲ့မြင် ပြု တတ်၏။ မာနထောင်လွှားသော သူ့ အပေါင်း တို့အပေါ်၌ မင်းဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

42

1 ယော ဘ သည် ထာဝရဘုရား အား ပြန် လျှောက် သည်ကား၊

2 ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို တတ်နိုင် တော် မူ ကြောင်းကို၎င်း၊ အကြံအစည်တော်ကို အဘယ်သူမျှ မ ဆီးတားနိုင်ကြောင်းကို၎င်း အကျွန်ုပ်သိပါ၏။

3 ပညာမရှိဘဲ အကြံအစည်တော်ကိုမိုက်စေသော သူ ကားအဘယ်သူနည်း။ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်သည် နားမ လည်သောအရာတို့ကို၎င်း၊ ကိုယ်တိုင်မသိ၊ အံ့ဩ၍ မ ကုန်နိုင်သော အရာတို့ကို၎င်း ပြောမိပါပြီ။

4 နားထောင် တော် မူ ပါ။ အကျွန်ုပ် လျှောက် ပါ မည်။ အကျွန်ုပ်မေးလျှောက်သော အရာတို့ကို သွန်သင် တော် မူပါ။

5 သိတင်းတော်ကို အကျွန်ုပ်သည် နားနှင့်ကြားဘူး ပါ ပြီ။ ယခုမူကား၊ ကိုယ်တော်ကို မျက်စိနှင့်မြင်ရပါ၏။

6 ထိုကြောင့်အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ကိုရှုံ့ရှာပါ၏။ မြေမှုန့် နှင့်မီးဖိုပြာ၌ထိုင်၍ နောင်တရပါ၏ဟု လျှောက် လေ၏။

7 ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် ယောဘအား မိန့်တော်မူ ပြီးမှ၊ တေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်အားလည်း သင်နှင့် သင်၏ အဆွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက် ကိုငါအမျက် ထွက်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ကျွန်ယောဘသည် ငါ့အ ကြောင်း အရာတို့ကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြောသကဲ့သို့ သင်တို့သည် မ ပြော။

8 သို့ဖြစ်၍ နွားထီးခုနစ်ကောင်နှင့် သိုးထီးခုနစ် ကောင် တို့ကို ယူ ပြီးလျှင်၊ ငါ့ကျွန်ယောဘ ထံသို့သွား၍၊ မိမိ တို့ မီးရှို့ ရာ ယဇ် ကို ပူဇော် ကြ လော့။ ငါ့ ကျွန် ယော ဘ သည် သင် တို့ အ ဘို့ ဆုတောင်း ရ မည်။ သူ၏မျက်နှာ ကို ငါ ထောက် မည်။ သို့မဟုတ် ငါ့ ကျွန် ယော ဘ သည် ငါ့ အကြောင်း အရာတို့ကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြော သကဲ့ သို့၊ သင် တို့ သည် မပြောသော အပြစ်နှင့် အလျောက် ငါ စီရင် မည် ဟု မိ န့်တော်မူ၏။

9 ထိုသို့ထာဝရဘုရား မှာ ထားတော်မူသည် အတိုင်း တေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်၊ ရှုအာအမျိုးသား ဗိလဒ

ဒါ၊ နေမတ်အမျိုးသားဇောဖာတို့သည် သွား၍ ပြုကြ၏။
ထာဝရဘုရားသည်လည်း ယောဘ၏မျက်နှာ ကို ထောက်
တော်မူ၏။

10 ယောဘသည် အဆွေခင်ပွန်းတို့အဘို့ ဆုတောင်းပြီး
မှ၊ သူ့ခံရသောဒုက္ခအကြောင်းကို ထာဝရ ဘုရားသည်
ပယ်ရှင်း၍၊ အရင်ထက် နှစ်ဆသောဥစ္စာကို ပေးတော်
မူ၏။

11 ထိုအခါ သူ၏ညီအစ်ကိုနှုမများ၊ အရင်သိက္ခမ်း
သောသူများ၊ အပေါင်းတို့သည် သူ့ထံသို့လာ၍ သူ၏
အိမ်၌ သူ နှင့် အတူ စား သောက် ကြ၏။ အပေါ်မှာ
ထာဝရဘုရားရောက်စေတော်မူသော ဒုက္ခဆင်းရဲရှိသမျှ
ကို အောက်မေ့၍ သူနှင့်အတူ ညည်းတွားခြင်းနှင့် နှစ်သိမ့်
စေခြင်းကို ပြုကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ငွေ
တပြားစီနှင့် ရွှေနားတောင်းတဘက်စီပေးကြ၏။

12 ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် ယောဘ၏ ရှေ့ဖြစ်ဟန်
ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် သိုး တ
သောင်းလေးထောင်၊ ကုလားအုပ်ခြောက်ထောင်၊ နွားယှဉ်
တထောင်၊ မြည်းမတထောင်ကို ရတတ်၏။

13 သားခုနစ်ယောက်နှင့် သမီးသုံးယောက်ကို လည်း ရ
ပြန်၏။

14 သမီးကြီးကား၊ ယေမိမ၊ သမီးလပ်ကား ကေဇိ၊ သမီး
ငယ်ကား ကေရီဟပုပုတ်အမည်ရှိသတည်း။

15 တပြည်လုံး၌ယောဘ၏ သမီးကဲ့သို့ လှသောမိန်းမ

တစုံတယောက်မျှမရှိ။ သူတို့၏အဘသည်သူတို့ မောင်
များနှင့်အညီအမျှ သူတို့အာအမွေဥစ္စာကို ဝေပေး လေ၏။

16 ထိုနောက် ယောဘသည် အနှစ်တရာလေးဆယ်
အသက်ရှင်၍ မိမိသား၊ မြေး၊ မြစ်တို့ကိုပင် မြင်ရပြီးမှ၊

17 အသက်ကြီးရင့်၍ နေ့ရက်ကာလနှင့် ကြွယ်ဝ သော်၊
အနိစ္စ ရောက်လေ၏။

ယောဘဝတုတုပြီး၏။

Common Language Bible
Burmese: Common Language Bible Bible without
Deuterocanon

Public Domain

Language: Myanmar language (Burmese)

Translation by: Bible Society of Myanmar

Burmese Common Language Bible

This translation is published by the Bible Society of Myanmar.

If you are interested in obtaining a printed copy, please contact the Bible Society of Myanmar at <https://bsmyanmar.org/>.

© 2005 Bible Society of Myanmar. Note: Myanmar is not a member of the Berne Convention treaty, so this copyright does not extend outside of Myanmar.

2014-03-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 28 Dec 2024 from source files dated 1 Jul 2021

de6d28cc-10f3-5485-8960-5628a6c52793